

Z obnovo na Vinomeru naprej!

6. novembra popoldne se je sestel plenum občinskega komiteja ZK občine Metlika, da bi razpravljali o obnovi vinogradov na Vinomeru. Tak širši posvet je bil v zvezi s težavami, ki se pojavljajo zaradi odpora pri lastnikih, vsekakor potreben. Žal pa moramo hkrati ugotoviti, da je bilo na plenumu slišati vse preveč kritičnih pripomb o tisku in njegovi vlogi in vse premalo o tem, kako se lotiti obsežne in dokaj zahtevne naloge okoli obnavljanja vinogradov. Ne nameravamo razpravljati o izrazih, ki jih zlasti v Metliki preradi uporabljajo, kadar razpravljajo o tisku in o časnikarjih, poudarili pa bi radi le to, da dostojni ljudje uporabljajo dostojne izraze (v mislih imamo posameznike, ki so šli v razpravi malce predaleč, vsaj kar se izrazov tiče). In končno še to: najlaže je seveda svojo krivdo nekritično priti drugemu! — Plenuma, na katerega so vabili vse ljudske poslance, se je udeležila tudi poslanka zvezne ljudske skupščine inž. Pepca Perovšek.

Število pritožb, ki so jih vložili lastniki v zvezi s podružbljenimi 20 hektarom v letošnjem letu, dokazuje, da se obnovi upirajo. Da bi laže ocenili pomen obnove vinomernih vinogradov, je treba poseči nekoliko nazaj. Metliška občina pred leti, ko so bili na razpolago ugodnejši krediti, ni mogla resneje posegati v razvoj kmetijske proizvodnje. Konec leta 1957 je bilo v občini nezaposlenih okoli 700 ljudi. Najprej je bilo treba zagotoviti delovna mesta v industriji in obrti. Do leta 1963 je bilo treba zaposliti vsako leto po 200 ljudi. V začetku leta 1958 je bilo v občini zaposlenih 200 ljudi, zdaj, konec 1963, jih je že 1300! Načrt je torej uspel. Bruto osebni dohodki v gospodarstvu so v letu 1957 znašali 28 milijonov dinarjev, letos pa je bilo že izplačanih 270 milijonov osebnih dohodkov!

Tu se pojavlja v vsej svoji ostrini vprašanje: ali smemo graditi industrijo in pri tem dopuščati, da bo kmetijstvo nazadnje? Morda bo kdo rekel: »V metliški občini ni primernih površin! Stejniki v Krasincu in na Dragatušu

postavljajo takšno trditev na laž. Tisoči hektarov vinogradov, obnovljenih v Sloveniji, prav tako.

V občini so v času razvijanja industrije rešili 80 odst. vseh socialnih problemov in teh ni bilo malo. Kljub milijonskim zneskom, ki jih izplačuje družba za invalidnine in pokojnine, pa je v dolini ob Kolpi 150 hektarov njiv, ki so bile pred vojno skrbno posejane s pšenico, zdaj slabo obdelanih. Vsemu temu navkljub so se kot najhujši nasprotniki obnove vinogradov pojavili tisti, ki delajo v tovarnah, zgrajenih po vojni, in jim je krpica vinograda konjček, s katerim se ukvarjajo. Najglasneje vpijejo in vreče polproletarci! Tisti, ki jim vinograd predstavlja sredstvo za preživetje, molčijo, ker dobro vedo, da jih revolucija in socializem še nikdar nista prevarila. Prav tako kot slabo obdelana polja hirajo sadovnjaki in vinogradi, ki so nekaj nudili obilen pridelok. Ali je spričo vsega naštetega politika podružbljanja v kmetijstvu pravilna in potrebna?

Mar smemo po eni strani (v industriji) graditi in hkrati

ti dopuščati, da se drugod (v kmetijstvu) dela neprecenljiva škoda? Na 40 hektarjih vinogradov, ki jih je treba obnoviti prihodnje leto, je okoli 300 lastnikov. Kdo izmed njih se preživlja s prodajo vina? Morda majhna peščica! Ali lahko rečemo igračkanju na 10 arih vinograda vinogradništvo? Kaj bodo rekli ti lastniki, ki pridelajo po 30 hektolitrov na hektar, čez leto ali dve, ko pridelka ne bodo mogli pridelati, ker bo uvedena tipizacija vin in ker se bodo lahko prodajala samo še stekleničena vina? Zdej so proti obnovi, toda koga bi krivili takrat, če vinogradi ne bi bili obnovljeni?

Načrti za obnovo vinogradov so torej le v korist kme-

tu in vinogradniku. V procesu podružbljanja pa je treba ostro ločiti kmeta od uslužbenca. Kmeta, ki se z zemljo preživlja, od tistega, ki mu je zemlja z nekaj sto trsi na Vinomeru vir dopolnilnih dohodkov! S slednjim se lahko pogovarjamo zelo odločno, saj se ima družbi zahvaliti za krubek, ki ga uživa v tovarni ali v delavnici, kjer je zaposlen. Pravemu kmetu pa smo dovolj zgovorno povedali: samo v obnovi je rešitev!

Na plenumu je prišla do izraza misel, da obnova vinogradov in procesi, ki jih načrtujemo s podružbljanjem zemljišč v kmetijstvu, niso samo stvar kmetijske zadruge. O tem bodo morali vneto razpravljati — zlasti kar se tiče proloetarcev — tudi v vseh delovnih kolektivih v občini.

- Obnova vinogradov na Vinomeru je torej proces, ki se je začel z družbenimi sredstvi, proces, ki ga terja razvoj, zato se ob neupravičenem vpitju posameznikov ne bo ustavil!

Poleti in pozimi — 28 kilometrov na dan

Ce bi v Jugoslaviji kdaj sestavljali ekipo za dolge pohode, bi prav gotovo bili pismonoše njeni najprimernejši člani. Mednje šteje tudi Franc Kramžar, pismonoša pošte Sentjanž.

— Vsak dan prehodim približno 28 kilometrov, — je pripovedoval pretekli četrtek, ko smo ga zapleli v pogovor. — Šest let že hodim iz vasi v vas, od hiše do hiše. 73 vasi obiskujem na področju naše pošte. Območje je razdeljeno v dva rajona, ki ga z vrstnikom zamenjava vsak mesec.

Danes je četrtek. To je najtežji dan v tednu. Poleg dnevnikov, teh je bolj malo, se nabere še cela kopica tednikov za naročnike na vasi. 395 časopisov je treba raznesti. Med njimi je največ Dolenjskih listov. Kar 205 jih je; ljudje vneto bero in zvedo marsikaj novega. Najbolj jih zanima to, kar se dogaja v okolici, zato imajo Dolenjski list radi.

Lepo bi bilo, ko bi se lahko vozil s kolesom ali pa celo z mopedom. Pa nikarte misliti, da kolesa ne bi mogel kupiti. Kje neki, kupil bi ga že, ampak za prvim ovinkom bi omagal z njim. To so hribi, vaške poti, kamenje in blato, da ponekod človek še peš težko pride!

— Kaj pa počnete v prostem času?

— Nimam ga, — je odvrnil tov. Kramžar, upravnica pošte pa je pripomnila, da bi njegovi domači ne imeli nič postorjeno, če bi čakali na Francovo pomoč. Od jutra do večera je na poti, od vasi do vasi, od hiše do hiše, otvoren s težko torbo, polno pošilk.

— Ali imate morda kakšno željo, tov. Kramžar? — smo vprašali.

— Kaj posebnega si res ne želim, to pa le napišite, da vsem ljudem na področju pošte Sentjanž želim, da bi iz svojih rok dobivali v pošilkah kar najlepša sporočila in da jim želim vsega dobrega!

Odel je dežni plašč, ker je zunaj deževalo, oprtal prepolno torbo in jo z vajeno kretljivo uravnal na bok ter jo mahnil na vsakodnevni pasel.

Tak je delovni dan tovariša Franca Kramžarja, takšno pa je tudi življenje in naporno delo vseh njegovih kolegov — pismonoš in večine uslužbencev PIT. In če vam danes ali jutri vaš pismonoša ponudi naročilnico za Dolenjski list, mu ne odrecite: tudi vas in vašo družino bi rad vključil v dolgo vrsto rednih naročnikov in bralcev našega domačega pokrajinskega glasnika SZDL. Pogoj za dobro sodelovanje v upravljanju občine in kolektiva, katerega član ste morda, je predvsem dobra informiranost. Eden izmed množičnih in cenjenih obveščevalcev pa je tudi naš tednik — zato vas vaš pismonoša vabi med naše redne naročnike in bralce! Dajte, ustrezite mu, saj je vaš dober znanec in radi ga vidite v hiši! Ustregli pa boste tudi sebi in svoji družini, ko boste ob prebiranju najbolj razširjenega domačega pokrajinskega tednika mimogrede zvedeli vse, kar vas zanima, izobražuje in razveseljuje!

Pozdrav gasilskemu kongresu

V soboto in nedeljo bo v Ljubljani V. kongres Gasilske zveze Slovenije, na katerem bodo poročali o delu naših gasilcev med IV. in V. kongresom. Metod Rotar, predsednik GZS, bo posebej govoril o usklajevanju gasilske dejavnosti s splošnim družbeno-ekonomskim razvojem, v komisijah pa bodo

razpravljali o poročilih. V nedeljo dopoldne bodo sprejeli statut GZS in odloke o strokovnem napredovanju, odlikovanjih, izgradnji počitniškega doma gasilcev in o članarini, izvolili pa bodo tudi novo vodstvo slovenske gasilske organizacije. V soboto zvečer bo tudi velika nočna vaja enot ljubljanskih gasilskih društev na poslopju Narodnega doma v Ljubljani.

V imenu vseh prebivalcev Dolenjske, Bele krajine in Spod. Posavja želimo V. kongresu naših gasilcev plodno delo! Ljudstvo jim je hvaležno za vse nesebično in požrtvovalno delo, s katerim iz leta v leto vedno znova izpričujejo zvestobo skupnosti in pomoč vsakomur, ki je v nesroči.

Dr. V. M.

VREME

ZA ČAS OD 14. DO 24. NOVEMBRA

Nestalno vreme s pogostimi padavinami, vmesna izboljšanja ne bodo trajala več kakor po 2 dni zapored. Nekako od 17. novembra dalje hladno vreme.

PRVI USPEHI!

Prepričani smo bili, da nas naši najzvestejši sodelavci tudi tokrat ne bodo razočarali — in nismo se motili! Na zadnji številki našega tednika se tiskarsko črnilo še ni docela posušilo, ko so že začele prihajati v upravo lista prve naročilnice. Med njimi smo spoznali tudi nekaj takih, ki smo jih razdelili še v zadnji akciji, letos pozimi, medtem pa imajo že vse pošte v vseh 7 občinah naše nove naročilnice. Do torika opoldne smo sprejeli že

118 NOVIH NAROČNIKOV,

od katerih so večino pridobili pismonoše, nekaj pa se jih je na tednik naročilo z dopisnico ali osebno. Podrobnejši pregled novih naročnikov bomo začeli objavljati prihodnji teden, danes pa naj naštejemo samo nekaj prvih »rekorderjev«:

SEVNICA — važno prometno središče ob Savi in Mirni, središče lesne industrije Spodnjega Posavja in sedež občine, ima kot vsi naši kraji kopico lepih delovnih uspehov, hkrati pa seveda tudi problemov in težkih nalog. Kaj več berite o tem na 4., 5., 8. in 11. strani današnje številke, ki smo jih namenili starim in novim bralcem našega tednika v sevniški občini

pošta Koprivnica je pridobila 15 novih naročnikov, pošta Podbočje 20, Zabukovje 5, Hlinje 5, Otočec ob Krki 6, Semič 7, Sentrupert 8, Uršna sela 6, Veliki Gaber 6 itd.

Uprave vseh pošt in vse pismonoše prosimo, da nam sproti pošiljajo čitljivo izpolnjene naročilnice; imena novih naročnikov napišite vedno s TISKANIMI črkami, da ne bo pomot! — Vsi novi naročniki bodo do konca decembra 1963 prejeli Dolenjski list brezplačno, vsi pa bodo tudi sodelovali v jubilejnem nagradnem žrebanju ob 15-letnici obstoja našega tednika, ki bo 17. februarja 1964.

Vse stare in nove naročnike našega medobčinskega glasnika SZDL vabimo, da sodelujejo pri urešnjevanju znanega gesla: V VSAKO HISO DOLENJSKI LIST!

Lepo vas pozdravljata

UPRAVA IN UREDNISTVO LISTA

Brez sposobnih kadrov ni in ne bo napredka!

Občani imajo ob enakih, z zakonom določenih pogojih pravico pridobivati si potrebno znanje in izobrazbo na šolah in drugih izobraževalnih zavodih vseh vrst.

(Iz Ustave SFR Jugoslavije)

V razpravi o osnutku ustave je bila ta določba tudi predmet nejasnih ugibanj, češ ali to pomeni, da lahko vsako študira na katerikoli šoli in v kateremkoli kraju, ne glede na obstoječe možnosti. Tako razlaganje je bilo kajpak zmotno in zelo poenostavljeno, ker je pač jasno, da ni mogoče ustanoviti šolskih zavodov, kjerkoli se komu zdi in ne glede na materialne, kadrovske in druge možnosti. Prav tako tudi nobena šola ne more sprejeti več dijakov oziroma študentov, kot pa to dopušča njegova prostorska in druge možnosti. Toda za vsakogar, kdor si želi pridobivati znanje in izobrazbo, seveda v skladu z družbenimi potrebami, morajo veljati enaki, z zakonom določeni pogoji. Diskriminacije ne sme biti. Vpisovanje v šolske ustanove s pomočjo znanstev, s posredovanjem ali celo s podkupovanjem je protustavno. V nasprotju z ustavo bi tudi delali, če bi pri vpisovanju v šolo uporabljali določene kriterije, ki bi postavljali občane v neenakopraven položaj, ker ne bi veljali zanje enaki, temveč različni pogoji.

Ali se še dogajajo primeri, ko posamezni ljudje kršijo navedeno ustavno določbo? Tak primeri nedvomno so, le da jih ne gre posploševati. Proti pojavom protekcionizma, posredništva in podobnemu se je treba odločno boriti. Vsakogar je treba obravnnavati ob enakih pogojih. Nikakor ne smemo dopuščati, da posamezniki, ki so že tako in tako dobro situirani, izrabljajo svoja poznanstva in službeni položaj, da spravijo otroka v internat, da mu priskrbijo štipendijo in podobno. Zal so se taki primeri dogajali, včasih celo pred

oči javnosti. Na drugi strani pa se je otrok slabše situiranih staršev komaj prebijal skozi študij, ker je moral zaradi pomanjkanja prostora v internatu drago plačevati stanovanje pri zasebniku.

Sredstva, ki se nabirajo v skladu za štipendije pri občinskih skupščinah so seveda pičila. V dolenskih manj razvitih občinah je pomanjkanje sredstev za šolanje kadrov še zlasti akutno. Tu imamo namreč opraviti z dvema nasprotujočima se pojavoma: na eni strani velike potrebe po kadrih, da bi lahko hitreje napredovali, zakaj brez sposobnih kadrov ni ne industrijskega ne kmetijskega napredka; na drugi strani pa pomanjkanje sredstev, da bi lahko zadostili čedalje večjim potrebam po šolanju kadrov. Stanje pa vendarle ni brezupno. To, kar je, je treba izrabiti čimbolj racionalno, varčno, smotno. Načrtovati je treba potrebe po kadrih in pri tem izhajati iz stvarnih potreb današnjega in kajpak tudi jutrišnjega dne. Z družbenimi sredstvi je treba pomagati pri šolanju predvsem tistih kadrov, ki so nam najbolj potrebni. Ne more biti načrtovanje razvoja gospodarstva in družbenih služb eno, planiranje kadrov pa drugo vprašanje. Tudi si ne bi smeli privoščiti trošenja družbenih sredstev za izobraževanje ljudi, ki se po končanem šolanju odločijo za povsem drugo delo, včasih po sili razmer, ker ni zanje ustreznih delovnih mest, nemalokrat pa tudi zato, ker so se, ko so se odločali za vrsto študija, vdaljali bolj zunanjim mikom določenega poklica, namesto da bi izbirali poklice v skladu s svojimi resničnimi nagobji, sposobnostmi itd.

So pa še nemajhne možnosti, da povečamo razpoložljiva sredstva za izobraževanje kadrov. Ni malo podjetij, kjer do danes, ko jim že trka na vrata take naloge, kot so na primer povečanje produktivnosti, modernizacija, izvoz itd., niso še spoznali nuje po visokotzobraženih

ZUNANJEPOLITIČNI TEDENSKI PREGLED

Svet, ki v njem živimo, je svet naglih sprememb in usodnih procesov. Ne samo v posameznih deželah, ampak tudi v svetovnem merilu prihaja do razvrščanja sil in opredeljevanja umov in src za to ali ono stvar, za takšno ali drugačno politiko.

O nedavnem Titovem obisku v deželah Latinske Amerike in ZDA je bilo dosti napisanega. Toda o njem bodo še pisali. Se bodo pisali o pomenu tega obiska sprito novih in novih dogodkov, ki osvetljujejo dogajanje v svetu in tudi na zahodni polobli.

Zakaj izredno zanimivo bo spremljati ta razvoj. Vzemimo samo Brazilijo, kjer naglo dozoreva kriza in kjer se vodi neizproсна bitka med levico in desnico, med silami napredka in nazadnjaštva dobesedno štirindvajset ur na dan, to se pravi dan in noč, kakor se je izrazil vidni brazilski komentator. V Braziliji, kjer je največja koncentracija industrije v Latinski Ameriki, še niso niti resno začeli izvajati agrarne reforme! Se uzakonili je niso! Razumljivo je, da sodobna industrija in fevdalni oziroma polfevdalni odnosi na vasi ne gredo skupaj. Delovne množice: delavci, kmetje, uradniki, trgovci in celo nacionalna buržoazija, ki se bori proti tujemu kapitalu, se borijo proti tistim, ki so vedno močnim in vplivnim slojem, ki bi radi ohranili sedanje, že nevdružno stanje. V zunanji politiki pomeni ta razcep dvojno opredelitev: napredne sile so za miroljubno koeksistenco, za samostojno nacionalno politiko v OZN, razorožitvenemu odboru, na

bližnji konferenci za svetovno trgovino itd. Predvsem pa za trgovino z vsemi deželami sveta, torej tudi socialističnimi. To je močan argument, ki se ga reakcija boji. In Titov obisk je prišel v času najhujše zaostrenosti tega boja in objektivno posegel vanj.

Komentator uglednega italijanskega tednika za zunanjo politiko »Relazioni Internazionali« je ob Titovem obisku zapisal misel, ki jo je vredno ponoviti. Njegova misel je ta, da je reakcija najbolj zavpila proti Titovemu obisku tam,

Svet sprememb

kjer se čuti najbolj ogroženo. Reakcija je začutila, da Titov obisk sam ob sebi pomeni podporo naprednim silam in naprednim prizadevanjem ne samo v zunanji politiki, ampak celo v notranjem boju.

Kako tesno se prepletajo notranje in zunanjepolitične silnice! Tuž v ZDA, na primer, prihaja do ostre polarizacije sil. Ameriška desnica očita predsedniku Kennedyju celo prodajo pšenice Sovjetski zvezi, čeprav dobro ve, da so to storile že druge zaveznice ZDA in da je to tudi humanitarno vprašanje. Toda reakcija v ZDA zelo dobro ve, da pozitivno dejanje utegne pripeljati do dru-

gega pozitivnega dejanja in da ne bo ostalo samo pri pšenici. Zato se na vse kriplje trudi, da bi oblatila Kennedyja, ki se v mejah realnih možnosti trudi za ublažitev napetosti med ZSSR in ZDA. Kennedy — tako trdijo ameriški reakcionarji — popušča komunistom in spravlja v nevarnost ZDA.

Vse to dokazuje, da se ostre meje med bloki na svetu počasi umikajo polarizaciji sil počez in popreko teh meja. Priče smo dveh front notraj posameznih dežel, dveh sil, dveh prizadevanj — če seveda govorimo posplošeno. Ena stran skuša čimbolj pospešiti proces zblizevanja v mednarodnem obsegu, druga stran skuša ta proces čimbolj zavirati in poglobiti blokovska nasprotja.

Svet je postal še bolj kompleksen, kot je bil. In prihodnja konferenca neangažiranih držav — ki bi jo morda lahko imenovali konferenco konstruktivnih, miroljubnih sil, naslednico beograjske — bo skušala tolmačiti to novo stvarnost. Ni še znano, kje in kdaj bo sklicana, znano pa je, da bo sklicana na širši osnovi kot prva. To pomeni — če samo domnevamo — da bodo na tej konferenci lahko sodelovale tudi dežele, ki v strogem smislu te besede niso neangažirane, ker so bodisi članice kakega pakta ali kake druge blokovske organizacije, v svoji zunanji politiki pa se vendarle trudijo za miroljubno koeksistenco, za mirno poravnavanje sporov in za pospeševanje svetovne trgovine med deželami ne glede na notranjo ureditev v korist miru.

kadrih. Se zmeraj slišimo opazke, češ: kaj pa naj počnemo z njimi, ko pa jim šola ni dala tega, kar potrebujemo mi! Pri tem se ne zavedajo, da take šole ni nikjer na svetu. Šola je lahko povezana z življenjem, kot pravimo — lahko je z licem obrnjena k potrebam družbe, svoj program lahko bolje ali slabše prilagaja proizvodnemu delu, toda kljub vsemu ne more dati takih kadrov, ki bi lahko takoj zasedli mesta tehničnih vodij, raziskovalcev in podobno. Za to je potrebna še praksa. Šola se nadaljuje na delovnem mestu, v proizvodnji, v laboratoriju itd. Na drugi strani pa je tudi res, da šefi obratov, oddelkov, ki imajo samo osnovno šolo, sicer pa ogromno izkušenj, ne bodo vse večne čase kos zahtevam in pogojem, ki jih postavlja hitri razvoj znanosti in tehnike. Dovoliti bodo morali,

da bodo prišli v tovarne novi kadri. Nihče si ne more vzeti delovnega mesta v zakup. Tehnološki napredek, čedalje sodobnejša organizacija dela, procesi integracije in specializacije, vključevanje v mednarodno delitev dela — vse to so stvari, ki terjajo svoje, ki se ne morejo ustaviti pred ljubosumnostjo, češ: če bomo štipendirali mlade-

- ga človeka, bo danes ali jutri zasedel moje mesto.
- To je vendar zakon življenja. Bolj ko bodo vrata našega podjetja ali ustanove odprta vedno novim, sposobnim kadrom.
- hitreje bomo napredovali.
- li. Podjetje, ki ne investira v kadre, se s tem za-
- pisuje v nazadovanje.

J. B.

Politična šola v Krškem

Občinski komite ZK je v sodelovanju z delavsko univerzo organiziral 5-mesečno politično šolo za člane ZK, ki se bodo usposobili za opravljanje odgovornih nalog. 33 slušateljev je šolo pričelo obiskovati 5. novembra. Pridobili bodo znanje iz najbolj aktualne gospodarske problematike s posebnim poudrom na komuno in bodo seznanje-

ni s problematiko družbene politične ureditve ter z razvojem delavskega gibanja. V šoli predavajo domači predavatelji.

Dobava premoga še vedno prepočasna!

Tik pred zaključkom lista smo se pozanimali, kako je z dobavo premoga v novembru. Na to vprašanje je podjetje »Kurivo« iz Novega mesta takole odgovorilo:

»Pravočasno smo naročili še okrog 197 ton premoga od naših glavnih dobaviteljev v Velenju, Zagorju in Kamengradu. Premoga pa ni, čeprav imamo tu naročil za več kot 300 ton. Po ocenah bo treba v kratkem dobaviti še okrog 500 ton premoga. Del tega bomo prodali po letnih, del pa že po zimskih cenah.«

Tako Kurivo. Upajmo, da letos sneg in mraz na bosta prišla tako zgodaj kot lani — kajti le tako bo Novo mesto v prihodnjih tednih (če bo seveda premog dobavljen!) vsaj v glavnem oskrbljeno s kur'avo.

● V japonskem plovilniku v Ohmutu se je vnel premogov prah in je prišlo do strahovite eksplozije. Takrat je bilo v rovih skupno 1387 rudarjev. Dolej so ugotovili, da je izgubilo življenje 417 rudarjev, 219 pa je hudo ranjenih.

● Stalni ameriški delegat v OZN Adlai Stevenson je po televiziji izjavil, da mora ameriška vlada voditi pametno zunanjo politiko ne glede na rovarjenje desnice in ne glede na njen vpliv v ameriškem kongresu.

● V Franciji so slovesno praznovali 45-letnico podpisane premirja v prvi svetovni vojni. Nekdanji borci in predstavniki krajevnih oblasti so položili vence in cvetje na grobove milijonov francoskih vojakov, ki so padli, branec svojo domovino pred agresorjem.

● Bonn in Budimpešta sta se sporazumeli o izmenjavi trgovinskih misij med ZR Nemčijo in LR Madžarsko. V bonnskem sporočilu je rečeno, da je ta sporazum sredstvo za zboljšanje odnosov med obema državama.

● Ne glede na prevrat v Južnem Vietnamu gibanje Vietkong nadaljuje z napadi na položaje vladnih čet. V tako imenovana strateška naselja pa pošilja oglednike.

● V Karačiju in Toklu so sporočili, da japonska vlada ne dovolj pakistanskim trgovskim letalom, ki letijo iz Kitajske, da bi pristajala v Toklu. Japonci navajajo kot razlog strah pred raznimi političnimi posledicami. Pakistan in Kitajska sta namreč podpisala 29. avgusta letos sporazum o letalskem prometu.

Večji promet in višje cene

Na sejmu so pretelki pone-deljek v Novem mestu prodali 1.291 prašičev, napredaj pa jih je bilo 1.340. Promet je bil izredno živahen, zaradi česar so tudi cene poskočile. Za prašičke so tokrat zahtevali 6.500 do 10.500 din.

TEDENSKI NOTRANJEPOLITIČNI PREGLED

● Na seji sekretariata zveznega odbora SZDLJ so razpravljali o vlogi Socialistične zveze pri statutih. Ko so govorili o mestu, ki ga naj dobi SZDLJ v občinskih statutih, je bilo rečeno, da je bistvo v boju za demokratično delovanje celotnega samoupravnega mehanizma v občini in v povezanosti dejavnosti Socialistične zveze z dejavnostjo drugih organov samoupravljanja. Socialistične zveze kot dela političnega sistema ne smemo obravnnavati kot institucionalno obliko samoupravljanja, marveč kot najširšo osnovo politične dejavnosti in samoupravljanja. Socialistična zveza ne more biti privesek komunalne operativne niti kontrola nad organi samoupravljanja.

Sekretariat je menil, da je treba opraviti zelo temeljite priprave za take oblike razpravljanja o statutih, ki bodo omogočile bistven vpliv občanov na njihovo sestavljanje. Najbolj aktivno vlogo morajo odigrati organizacije SZDLJ, ki naj usmerjajo razpravo na konkretno urejanje perečega družbeno-političnega dogajanja v občini, krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah. Zagotoviti je treba polno sodelovanje občanov v sprejemanju statutov in njihovo aktivno vlogo v urejanju bistvenih vprašanj iz življenja občanov v komuni.

● V Beogradu se je te dni začel prvi jugoslovanski kongres za medicino dela, čigar pokrovitelj je tovariš Tito. Kongresu prisostvuje 800 znanstvenikov, ki bodo obravnavali probleme zaščite zdravja na delovnem mestu. Prve znanstvene razprave so ugotovile, da je postal sistem zaščite delovnih ljudi močan instrument za zagotovitev socialne in zdravstvene varnosti delavskega razreda.

● V Jugoslavijo je prispela sovjetska parlamentarna delegacija, ki jo vodi član prezid-

dija Vrhovnega sovjeta ZSSR in prvi sekretar CK KP Belorusije Kiril Mazurov. Njen obisk v Jugoslaviji bo nedvomno prispeval k utrjevanju medsebojnih prijateljskih zvez. — Na obisk v Jugoslavijo je prispela tudi delegacija britanskih Trade Unionov. Delegacija, ki jo vodi generalni sekretar George Woodcock, bo imela razgovore z delegacijo

SOCIALISTIČNA ZVEZA — NAJŠIRŠA OSNOVA POLITIČNE DEJAVNOSTI IN SAMOUPRAVLJANJA

jugoslovanskih sindikatov s predsednikom Svetozarjem Vukmanovičem.

● Izvršni svet republiške skupščine SR Slovenije je pod predsedstvom predsednika Viktorja Avblja razpravljalo o problematiki premogovnikov na območju Slovenije. Med drugim je ugotovil potrebo po hitrejšem reševanju vprašanj, ki so povezana z njihovim dohodkom. Razen potreb po družbenih investicijah za izboljšanje položaja premogovnikov bi lahko ustvarili boljše pogoje tudi s hitrejšim povečanjem odkopnih učinkov.

● V Gabrovnici blizu Kalne v jugovzhodni Srbiji so v nedeljo odprli naš prvi rudnik oziroma obrat za predelavo uranove rude. Vrv je presekal član ZIS in predsednik komisije za atomsko energijo Avdo Humo. Ob tej priložnosti je dejal, da bomo uporabljali uran izključno v miroljubne namene. Jedr-

ske energijo že uporabljamo v kmetijstvu in industriji.

● V Beogradu je bilo zvezno posvetovanje o telesni kulturi. Na kongresu so med drugim ugotovili, da smo že dosegli takšno stopnjo družbenega razvoja, ko nas mora predvsem zanimati, kako telesno urjenje zadovoljuje potrebe in izpolnjuje naloge. Gre za to, koliko telesna kultura pripomore k zdravju naših delovnih ljudi. Zal še nimamo zanesljivih meril, ki bi ocenjevala to vlogo telesne kulture. — Za kvalitetno delo telesne kulture je potrebna popolnejša materialna osnova, vendar so ekonomsko upravičene samo organizacije s tisoč do tri tisoč člani, ne pa klubi s tridesetimi člani.

● V prejšnjem tednu smo zabeležili več pomembnih dogodkov, ki jih bomo omenili le na kratko: S Triglava je odšla na pot štafeta planincev. Njena pot vodi prek številnih vrhov, znanih iz partizanskih dni. Na Vinici bodo štafeto prevzeli hrvaški planinci in jo ponesli — deloma tudi po poti, koder je hodila slovenska avnojska delegacija — naprej v Jajce, kamor bo hkrati prišla tudi planinska štafeta iz Makedonije. Obe štafeti so organizirali v počastitev 20-letnice II. zasedanja AVNOJ. — V Beogradu so odprli razstavo o idejnem in političnem delu Partije v kaznilnicah in koncentracijskih taboriščih v stari Jugoslaviji. Otvoritvi je prisostvoval tudi podpredsednik republike Aleksandar Ranković, ki je poudaril pomen razstave. — Spomladi bodo začeli graditi progno Koper-Prešnica. Z zgraditvijo industrijskega tira do leta 1965 bodo omogočili nadaljnji razvoj koprške luke. — VIII. mednarodni sejem knjige, ki so ga te dni odprli v Beogradu, dokazuje dvojno: neprestani napredek našega založništva in čedalje širše prevajalsko sodelovanje med založniki drugih držav.

Prisrčno in brez protokola...

Nikjer ob cesti ni bilo množice, ki bi mahal z zastavicami, metala cvetje in vpila: »Živio!« Tudi slavnostnih govorov ni bilo. Govorili so samo Belokranjci, tako kot mislijo in čutijo:

— Hvala vsej družbi in vsem, ki so cesto zgradili! Dobrodošli pri nas vsi, ki boste pripotovali po njej!

Ko je po otvoritvi kolona svetlečih se avtomobilov krenila na prvo vožnjo, so jo pastirčki, ki so tu in tam na obrobni travnikih pasli ovčice in goved, pozdravljali z veselimi poskakovanjem, s smehom na obličju in z zamahom drobnih ročic. Starka, ki je sedela na vozu stelje, v katerega so bili vpreženi volički, je dvignila uvelo roko, ko jo je prehitela kolona avtomobilov, in pomahala. Po zgubanih licih sta ji spolzeli solzi. Morda spomin na padlega sina? Stari očaneec je, ko je ugledal kolono, skrbno umaknil kravici s ceste, snel klobuk, razširil roke, kot da želi objeti ves svet, in mahal... Brezzoba usta so se mu razpoteg-

nila v nasmeh, veter pa mu je nakodral prame ne sivih las. Enoroki fant je stal na opornem zidu na Suhorju in v edini roki držal fotoaparatus. Strmel je na cesto, in ko se je približala prva kolona, je naredil posnetek ali dva in komajda utegnil pomahati. Ti posnetki bodo zanj dragocen spomin na dan, ko je bila odprta nova cesta, belokranjska cesta.

Nepopisna sreča je sijala iz ljudi. Žarela

so obličja, beseda je bila poskočna, sproščena, srce odprto kot dlan, okoli ust se je krivil nasmeh. Tako je bilo na Jugorju, tako v Hrastu, tako v Metliki, tako povsod. Pogledi, besede, obličja in usta, vse je govorilo tako, kot je povedal podpredsednik občinske skupčine v Metliki tov. Franci Jakljevič:

— Dobrodošli v Beli krajini! Na svidenje prihodnje leto na enaki slavnosti na Vinici!

Velika gospodarska zmaga

Tov. Niko Belopavlovič, ljudski poslanec metliške občine, je za naš list o pomenu gorjanske ceste povedal:

— Preurejena cesta pomeni za Belo krajino, ki je bila doslej odtrgana od republiškega središča, veliko gospodarsko pridobitev. Ko sem omenil gospodarsko pridobitev, sem mislil predvsem na turizem, za katerega je v Beli krajini z njenim gostoljubnim prebivalstvom, vinogradi, zidanicami, toplo in čisto Kolpo, ki je kot nalašč za kopanje, ter z vsemi ostalimi naravnimi lepotami obilo pogojev. Hkrati s tem je cesta veliko priznanje Beli krajini za njene neprecenljive žrtve v revoluciji. Marsikak partizan, ki je v času od 1941 do 1945 prišel v Belo krajino, se bo zdaj rad vrnil sem na obisk in bo svojim otrokom pripovedoval o dneh, v katerih je starejša generacija tod, po teh hribih, bila nečloveški boj za rodno grudo z neprimerno močnejšim tujim osvajalcem!

Za boštanjsko pošto in proti njej

Lojze Zalašček, član krajevnega odbora iz Boštanj, se je mučil na krajevnem uradu in je menil:

— Pravijo, da bodo našo pošto s 1. decembrom ukinili, ker dela z izgubo. Prebivalci se jezijo in govorijo, da ne bodo pustili. Za nas, ki smo v Boštanju, to ne bo tako težko, za one s Sončnika, z Jablanice, iz Križa in Nežnice, ki imajo 12 kilometrov peš do

»Upamo, da bodo aktivne pošte lahko krile izgubo nerentabilnih malih pošt — ljudje tako želijo!« pravi tovariš Lojze Zalašček

sem, pa bo hudo. Če ni naša pošta rentabilna, pa so rentabilne druge in naj se pokrije med seboj, modrujejo ljudje, ki so močno razburjeni. O tem se bomo pogovorili v nedeljo na zboru volivcev, — je dodal tov. Zalašček.

Ko smo se za zadevo podrobneje zanimali, smo zvedeli: pošta v Boštanju ima 1 milijon 800 tisoč dinarjev izgube na leto. Poštno podjetje iz Novega

Na Vinici je v razpravi osnutek statuta

Na posvetu predstavnikov krajevnega družbeno-političnega življenja je bil 9. novembra dan v javno razpravo osnutek statuta bodoče krajevnih skupnosti na Vinici. Osnutek predlaga, naj bi krajevna skupnost dobila v upravljanje viniško sejmišče, s tam zbranimi dohodki in s prispevki prebivalcev pa bi financirala krajevne potrebe. Sejmišče je bilo do zdaj pod upravo Komunalnega podjetja v Črnomlju. O osnutku statuta bodo kmalu razpravljali tudi na zboru volivcev.

mesta bo težavno zadevo z razumevanjem rešilo in upoštevalo potrebe prebivalcev: pismonoše bodo še naprej po vseh vaseh dostavljali pošiljke in jih od ljudi tudi sprejemali. V Boštanju bo odprta izpostava s honorarnim uslužbencem, ki bo izdajal pošiljke šolarjem, kot so bili vajeni doslej. Telefonski aparat pa bodo prebivalci dobili takoj, ko bo montirana avtomatska telefonska centrala v Sevnici. Prebivalci torej ne bodo nič izgubili, ampak le pridobili. Prepričani smo, da so predlog na nedeljskem zboru volivcev sprejeli.

Pridobitev za vso republiko

Tov. Alojz Zokaj-Džidži, republiški sekretar za promet, je dal ob otvoritvi za naš list naslednjo izjavo:

— Bela krajina že kot taka zasluži boljše povezavo s svetom, kakršno ji nudi ta cesta. Po drugi strani pa je ta cesta gospodarskega, turističnega in vsestranskega pomena. Njena vrednost bo toliko večja, ko bo v okviru možnosti rekonstruirana še naprej do Vinice. Prehodni turizem, od katerega si lahko vsa Bela krajina in Dolenjska veliko obetata, bo s to cesto veliko pridobil. Tako, kot so zelo dobrodošle in pomembne vse ceste, ki vodijo v našo republiko od severa proti jugu, tako je tudi preurejena gorjanska cesta izrednega pomena ne le za Belo krajino, ampak za vso republiko.

Goste in spremstvo je nato, ko je bil tostran Gorjancev prerezan trak in obnovljena cesta odprta za promet, čakalo na Jugorjih iznenadenje: Pepi Badovinac je zaprl cesto s pogrnjeno mizo in odet v narodno nošo z ženo čakal z okoliškimi prebivalci na goste

Po prisrčni dobrodošlici in zahvali je Pepi Badovinac zažel vsem srečno vožnjo, segel v roko sekretarju za promet republiškega izvršnega sveta tov. Alojzu Zoklju-Džidžiju in vso družino po lepi belokranjski navadi povabil na prigrizek

Druga ovira je čakala goste v Hrastu, kjer je oče Marko Belopavlovič z vaškimi možmi napel vrv čez cesto. Tudi tu je bila izrečena prisrčna zahvala za dobrodošlico, gostom pa so postregli s pečenim kostanjem, z orehi in sladkim moštom...

Veselo razpoloženi prebivalci Hrasta so zaprosili za posnetek v spomin na velik dogodek: otvoritev ceste, ki jih je tesneje povezala s svetom

Pogled na del ceste tik pod Vahto, našim znanim gorjanskim sedlom

Badovinčeva mami, nasmejana v belokranjski narodni noši

Trojni jubilej primarija dr. Otona Bajca

Danes praznuje v krogu svojih sodelavcev 60-letnico življenja predstojnik kirurškega oddelka novomeške bolnišnice in njen ravnatelj primarij dr. OTON BAJC. Življenjski praznik znanega strokovnjaka je hkrati združen še z dvema jubilejema: pretekli četrtek je poteklo 15 let, kar je primarij dr. Bajc prišel v Novo mesto, te dni pa je minilo tudi 35 let, kar je začel delati kot zdravnik.

Jubilant je bil rojen 14. novembra 1903 v Ljubljani kot sin zobozdravnika; maturiral je 1922 v Ljubljani, nato pa je študiral medicino v Heidelbergu in v Innsbrucku, kjer je 17. oktobra 1927 promoviral za doktorja vsega zdravilstva. 1. januarja 1929 je nastopil službo kot sekundarj v takratni ženski bolnišnici v Ljubljani, nato pa je delal tudi v bolnišnici na Studencu in zatem vse do 1945 na kirurškem oddelku splošne bolnišnice v Ljubljani. V tem času se je izpopolnjeval v tujini in maja 1932 postal specialist za kirurgijo. Leta 1939 je postal primarij. V letih 1934/35 je bil šest mesecev na študijskem potovanju; 4 mesece je delal na berlinski kliniki prof. Heymanna za možgansko kirurgijo, 2 meseca pa je na Dunaju študiral travmatologijo. Po vrnitvi v domo-

vino se je posvetil takrat še docela nenačeti kirurgiji možgan in opravil doslej več sto uspešnih operacij možgan. Po vojni je bil več let vojaški kirurg v Ljubljani, 8. novembra 1948 pa je prišel v Novo mesto, kjer je vsa ta leta vodil kirurški oddelk bolnišnice, od julija 1961 pa je tudi ravnatelj naše osrednje pokrajinske zdravstvene ustanove.

Ob življenjskem in delovnem jubileju priljubljenega in daleč naokoli spoštovanega zdravnika ne moremo mimo ugotovitve, da sta sloves in ugled novomeške bolnišnice tesno združena z delom primarija dr. Otona Bajca ter njegovega kolektiva. Ves čas udejstvovanja na Dolenjskem in prej v Ljubljani je jubilar opravljal odgovorno in naporno delo nadvse vestno in požrtvovalno, vedno z največjo strokovno razgledanostjo in velikimi sposobnostmi. V 15 letih službovanja v Novem mestu je dosegel, da se je delo kirurškega oddelka povzpelo na visoko raven. Kljub izredno težkim delovnim pogojem je kot odlični kirurg in predstojnik oddelka znal združiti kolektiv v potrebno harmonijo, ki je kos najzahtevnejšim nalogam sodobne medicine. Zlasti je treba poudariti njegove velike zasluge pri uresničevanju nalog na področju superspecialističnih pánog, kot so nevrokirurške, torakalne in urološke operacije, ki jih opravljajo v novomeški bolnišnici poleg splošne kirurgije. Njegova zasluga je, da uživa kirurški oddelk in sploh novomeška bolnišnica velik ugled na Dolenjskem, v Beli krajini, Zasavju in Kočevskem ter v krajih izven območja bolnišnice, od koder prihaja v Novo mesto povprečno do 25 odst. tu

zdravečih se bolnikov. Treba je poudariti, da pripada za strokovno najzahtevnejše operacije in velike posege, ki jih kolektiv kirurškega oddelka opravlja od leta 1956 dalje — takrat je bila v Novem mestu izvršena prva operacija srca — največ zaslug primariju dr. Bajcu.

Ves ta čas si je jubilar tudi vneto prizadeval, da bi se novomeška bolnišnica razvila v sodoben zdravstveni zavod. Od leta 1953 je član upravnega odbora zavoda, prav tako pa tudi član sveta bolnišnice. Po njegovi iniciativi je bil zgrajen v Novem mestu center za medicinsko rehabilitacijo bolnikov, ki zajema danes področje vse Dolenjske. Kot predsednik gradbenega odbora za novo bolnišnico ima velike zasluge, da bodo novi oddelki bolnišnice zgrajeni po predvidenem načrtu. Omeniti moramo tudi njegov delež za zgraditev ambulantnih prostorov kirurškega in ginekološko-porodniškega oddelka ter uveljavitev onkološke ambulante, ki pomenijo velik napredek v dosedanjem razvoju naše osrednje pokrajinske bolnišnice.

Kot strokovnjak je primarij dr. Oton Bajc znan tudi v evropskem merilu; lani je postal član odbora Združenja kardiologov Evrope, vrsto let pa se uspešno udeležuje tudi v okviru Zdravniškega društva Slovenije, v katerem je zdaj predsednik kirurške sekcije. Sodelovanje v strokovni literaturi doma in po svetu je sestavni del njegovih prizadevanj, da bi kar največ prispeval za napredek in razvoj sodobne kirurgije. Vsa leta, odkar je v Novem mestu, je primarij dr. Bajc tudi prizadevno skrbel za vzgojo kadra tako na svojem oddelku kot na vseh drugih oddelkih novomeške bolnišnice. Zato ima danes novomeška bolnišnica velik ugled, njen kolektiv pa slovi kot eden najpriazadnejših v našem zdravstvu.

Cestitkam za življenjski jubilej uglednega in spoštovanega zdravnika se danes pridružujeta dve želji: da bi primarij dr. Oton Bajc kmalu dočkal otvoritev novih prostorov novomeške bolnišnice in razširitev njenih najpotrebnejših oddelkov ter da bi ob svoji šestdesetletnici danes sprejel prek doma-

čega pokrajinskega časnika mnogoštevilne prisrčne, iskrene in tople zahvale za vso strokovno pomoč, ki jo je doslej nudil številnim prebivalcem naše ožje domovine! Sopek voščil njegovih številnih pacientov pa je bil in bo vedno pretkan z najplemenitejšimi željami:

da bi priljubljeni zdravnik, kirurg, organizator in svetovalec primarij dr. Oton Bajc še dolgo zdrav in zadovoljen opravljal svoje humano poslanstvo!

TONE GOŠNIK

Ravnatelj novomeške bolnišnice in predstojnik kirurškega oddelka te ugledne ustanove, primarij dr. Oton Bajc

MLADINA, SEGAI PO KNJIGAH!

Letošnji mesec mladinskega tiska je prirejen z namenom približati mladim ljudem največjo človekovo prijateljico — knjigo. Ker bo v tem času poleg vseh drugih založb prav Mladinska knjiga, ki namenja svojo založniško dejavnost mladini, pripravila obsežno akcijo, smo obiskali tov. Hinka Grudna, poslovodjo MK v Novem mestu, in ga zapletli v razgovor o tem, kaj pripravljajo.

— Tov. Gruden, kaj pripravljate za mesec mladinskega tiska?

— V načrtu imamo razprodajo knjig po znižanih cenah, odločili pa smo se tudi za razstavo mladinskega tiska, za katero je dal pobudo občinski komite LMS.

— Prosim, povejte kaj več o razprodaji!

— Razprodajo knjig po znižanih cenah pripravljamo za čas od 18. do 28. novembra. Vsem Novomeščanom je znano, da našo knjigarno na Glavnem trgu preurejamo. Prostori papirnice so čakaj tesni, knjigarna pa začasno posluje v zasilno preureje-

nem priročnem skladišču papirnice. Dobro vemo, da bomo kupcem, zlasti če jih bo več, v takšnih prostorih težko postregli. V času razprodaje bomo zato uredili tudi stojnico na prostem. Stala bo na Cesti komandanta Staneta 5, nasproti trgovine »Borovce«. Tam in tu v zasilni prodajalni bodo kupcem na voljo seznami knjig po znižanih cenah. Kupili bodo lahko slikarice in barvanke, knjige iz zbirke Komet, Školjka, Globus, Čebelica in Kondor ter posamezne knjige izven teh zbirke. Upamo, da bomo dobili po znižanih cenah tudi knjige ostalih slovenskih založb. Vsega bo v prodaji okoli 400 del z raznih področij.

— Kako pa z razstavo?

— Razstavo, ki bo odprta v Domu JLA v Novem mestu od 22. do 28. novembra, bo priredil občinski komite ZMS Novo mesto. V teh dneh bodo enake razstave odprte tudi v Trebnjem, Metliki in Crnomlju. Mladinskemu vodstvu smo hvaležni za zanimanje in mu bomo dali na razpolago vse potrebne knjige ter tudi

sicer z veseljem pomagali. Veseli smo tega, da si bodo razstavo ogledali šolarji iz vseh šol v občini, mi pa bomo mladim obiskovalcem pripravili tako tu v prodajalni kot tudi v stojnici dovolj knjig po znižanih cenah. Prepričani smo, da bodo nato, ko si bodo ogledali razstavišne knjige, obiskali tudi nas in s pridom posegali po zbirkah.

Naj omenim še to, da smo sezname knjig, ki bodo v prodaji po znižanih cenah, razposlali vsem našim poverjenikom po sindikalnih podružnicah in delovnih kolektivih, ker je tudi tam veliko ljubiteljev knjig.

»Presneto, za las je šlo!«

Srečanje, kakršnih se na dan pripetj na tisoče. Dež nas je nagnal v čakalnico železniške postaje na Blanci. Zložili smo dežnike, otresli plašče in zašli v pogovor. Oglasil se je tudi 75-letnj oča iz Selc, kj je pestoval levico v povojih:

»Se pri Doberdobu se mi ni kaj takega pripetilo. Pred tednom, okrog 4. ure, ko je bila še tema, sem jo mahal po cesti. Držal sem se čisto desnega roba, da me ja ne bi kdo podrl. Pa nesreča nikoli ne počiva! Nekj kolezar je brez luči pridrvel, me zrušil in izginil. S komolcem levice sem udaril ob tla. Sprva me ni kaj bolelo, čez dva dni pa mi je roka tako zatekla, da sem moral k zdravniku. Zdaj hodim vsak dan k njemu na previjanje.«

Na Mirni tudi drsalisce?

Teren okrog Mirne se kar sam ponuja v ureditve. Za skakalnice so se že odločili in jo bodo zgradili še letos, razen tega pa je možno na več mestih izbrati smučišča in sankaliska. Dobri pogoji so tudi za drsalisce, ki bi ga bilo možno urediti pred domom TVD Partizan. Prostor je tu precej primeren, potrebno bi ga bilo le poglobiti.

Kri, ki rešuje življenja

Pretekli teden so darovali kri na novomeški transfuzijski postaji: Marija Kramaršič, Ivanka Cuček, Erika Levičar, Ljudmila Gazvoda, Jožica Kolenc, člani kolektiva Krka — Novo mesto; Marija Seg, Marija Mesojedeč, Jožefa Babič, Marija Blažič, Milena Kobe, Vida Jenič, Cvetka Kanalec, Truda Zupančič, člani kolektiva Industrije perila — Novo mesto; Martin Vidmar, mizar pri VP Poganeč; Albin Stare, član kolektiva Pekarija — Novo mesto; Marija Gasperšič, gospodinja iz Podgore; Mustafa Spahič, Anica Prelogar, Milan Gorenc, Ivan Pezelj iz Vojnega oddelka Novo mesto; Nikola Ivankovič, ključavničar pri VP 4979, Novo mesto; Jože Murn, Miha Irt, Milka Mihalič, člani kolektiva Novoteks — Novo mesto; Vinko Sustaršič, član kolektiva Industrije obutve — Novo mesto; Marija Markelj, Slavka Kotar, Kristina Ostrončič, člani kolektiva Splošne bolnice Novo mesto; Jože Vidrih, član kolektiva Pionir — Novo mesto.

SEVNICA: uspehi in težave v zdravstvu

V sevnški Zdravstveni dom pride pravzaprav lahko samo tisti, ki ni prehud bolan. Stoji namreč na vrhu močno v hrib vzpenjajoče se ceste, zato vsakomur, ki ima resnejše težave, že pot do zdravniške ni lahka.

Prejšnji četrtek je bila ča-

kalnica še ob enih močno zasadena.

— Dohtar so na rentgenul! Čakati boste morali, — pove možak, ki je sedel v kotu, ne da bi ga kaj vprašala.

Tovarišico v modrem pobaram, kjer bi dobila upravniška dr. Pesjaka, in ko me ta

povede s seboj v sosednjo sobo, so čakajoči za menoj pripomnili nekaj o protekciji...

— Tovariš dohtar, v imenu bralcev sevnškega področja vas prosimo, da nam poveste kaj o vašem delu, uspehih in težavah, ki so se pokazale v zadnjem času.

Dr. Jurij Pesjak je dal takle odgovor:

— Sevnški Zdravstveni dom dela v dveh stavbah. Uprava, dve ordinaciji splošne prakse, zobna ambulanta, laboratorij, rentgen, protituberkulozni dispanzer in reševalna postaja delujejo v adaptirani vili, preventivne ambulante, kot so dispanzer za žene, za otroke in šolski dispanzer, pa imajo prostore v gasilskem domu. Poslovanje v dveh stavbah seveda zelo otežuje naše delo in tudi bolnikom ni všeč. Kako neprijetno je materam z otrokom ali nosečnicam hoditi iz gasilskega doma v laboratorij ali na rentgen v našo

stavbo na drugem koncu Sevnice! Zal drugače ne gre, ker so prostori v tej stavbi več kot polno zasedeni in tudi niso primerni za razvijanje sodobne zdravstvene službe. Čakalnice so majhne, brez oken.

V sklopu našega Zdravstvenega doma deluje tudi ambulanta v Krmelju, ki ima svojega stalnega zdravnika, zobozdravnika pa hodi tja dvakrat na teden. Stipendiramo veliko zdravstvenih strokovnjakov, ker nam jih še vedno manjka. Že letos pa bočo nekateri stipendisti prišli v službo.

Najbolj bi potrebovali še eno zdravnico v dispanzerju za žene. Tam dela zdaj samo ena moč, ki pa ima vsak dan toliko pregledov, da res ne zmoro vsega, saj deluje ta edini dispanzer v občini za okoli 18.000 ljudi. Dnevno opravijo najmanj 50 pregledov. Pozna se zlasti to, da prihajajo v naš dispanzer tudi žene iz krajev izven občine: iz Radeč, Trebnjega in Krškega.

Lani so na otroškem di-

spanzerju pregledali vso šolsko mladino, okoli 3000 otrok, in sicer temeljiteje kot zahtevajo predpisi. Ugotovljeno je bilo, da ima veliko število otrok gnile zobe. Nismo pa se zadovoljili samo z ugotovitvami. Smatram, da smo ogromno naredili s tem, da smo klical v zobno ambulanto posamezne razreče iz vseh šol in otrokom že pri pregledu zobe popravili.

Povedati pa moram, da nam grozi izselitev in da bomo morali oba dispanzerja, čeprav tako uspešno delata, zapreti. Delata namreč v gasilskem domu, lastnik pa hoče prostore zase. To bi bila nepopravljiva zdravstvena škoda! Svetovali so nam, naj bi se vselili v savsko šolo, ko bo ta prosta, vendar to ni nobena rešitev. V popravilo stavbe bi morali vložiti težke milijone, kljub temu pa bi morali poslovati še vedno v dveh stavbah. Upošteva vse to in pa dejstvo, da dela sevnški zdravstveni dom med vsemi tovrstnimi ustanovami celjskega okraja v najslabših po-

golah, smo se v zadnjem času začeli resne pogovarjati z občino o gradnji novega zdravstvenega doma. Na to smo mislili že več let, pa ni bilo nikoli dovolj denarja. Načrti bodo čez zimo narejeni, potem bomo pa videli, kako bo s sredstvi.

— Kaj boste ukrenili glede spora z gasilci zaradi prostorov?

— Ne vem, to ni naša stvar! Razumem, da imajo gasilci vso pravico do svojih prostorov, in vem tudi za njihove potrebe, trdim pa, da je še važnejše zdravje otrok in žena. Če bi ženski in otroški dispanzer postavili na cesto (drugam nima kam iti!) samo gasilcem na ljubo — in to zdaj, ko sta pokazala naravnost zavidljive uspehe, bi se osmešili v očeh vse slovenske zdravniške javnosti. Upam pa, da čez tega vendarle ne bo prišlo in da bomo s pomočjo občine zadevo za obe strani zadovoljivo rešili.

Ria Bačar

Jutro v ambulanti sevnškega zdravstvenega doma

Nenapovedana tribuna

Nad Studencem in Bučko je sijalo sonce in tja med Gorjance so se vlekle modre lise neba, ko nas je v Blanci začel preganjati dež in se je vlekel za nami vse do Sevnice. Kolegi, ki so se lotili pisanja na drugem koncu občine, so se meglam in dežju umikali v Tržišču, Šentjanžu, Boštanju in Krmelju. Ko smo se spet sešli v Sevnici, je znova posijalo sonce. Sevnica, stisnjena v ozko dolino ob Savi, hitro menja podobo: v megli in sencah je puščobna in žalostna, v soncu pa se iskrita bregova nad njo v zlatih barvah jesenskih gozdov in še vedno sočnih travnikov. Kamorkoli pogledaš, te prijetno pozdravljajo hiše in hišice, katerih strehe povedo, da je večina med njimi zrasla v zadnjem poldrugem desetletju.

Poleg Dela, nedeljskega Ljubljanskega dnevnika, Kmečkega glasa, Delavske enotnosti, TT, Celjskega tednika, Naše žene in drugih časnikov hero prebivalci sevniške občine tudi precej DOLENJSKEGA LISTA. Vsak četrtek razpečamo v sevniški občini 1554 izvodov našega medobčinskega glasnika Socialistične zveze. Na področju posameznih poštno imamo naslednje število stalnih naročnikov:

Blanca:	86
Boštanj:	190
Bučka:	78
Krmelj:	79
Loka:	78
Sevnica:	351
Studenc:	113
Šentjanž:	177
Tržišče:	252
Zabukovje:	75

Poleg rednih naročnikov v naštetih krajih in njihovi okolici prodamo še posebej v kolportaži vsak teden v Sevnici 60 Dolenjskih listov, v Krmelju pa 15.

Danes bodo pismonoše v sevniški občini spet razdelili 1.310 izvodov današnje številke vsem tistim družinam in posameznikom, ki do danes še niso naročeni na naš teden. Če ste tudi vi med njimi, vas lepo vabimo v krog naših stalnih bralcev in prijateljev!

BLANCA: dograditi prosvetni dom

Prosvetni dom na Blanci je bil zgrajen po osvoboditvi, ni pa še povsem uporaben. Za dograditev bi potrebovali okrog milijon dinarjev. O tem se je začela v okviru krajevnih organizacij Socialistične zveze precej živahna razprava, pripravljena pa je tudi posebna akcija za zbiranje sredstev. Poleg doma je pereče tudi vprašanje cest in mostu, javne razsvetljave ipd. Za reševanje teh zadev so zainteresirane vse družbene in politične organizacije na Blanci.

Tudi šolstvo ni brez hib. Zaradi pomanjkanja stanovanj se vsako leto izmenjuje učiteljsvo. Za učitelje bi potrebovali najmanj 4 do 5 stanovanj. Iz prvih pogovorov med sevniškim trgovskim podjetjem, kmetijsko zadrugo in občinsko skupščino, ki menda nameravajo na Blanci zgraditi blok s trgovino, lahko sklepamo, da bo pereče vprašanje v doglednem času rešeno.

Vendar se tokrat nismo nepotili v Sevnico zaradi jesenskih lepote, mladega mošta ali drugih mikavnosti, ki jih tudi v Spodnjem Posavju nikjer ne manjka. Zanimalo nas je nekaj drugega: kaj tišči ljudi, kaj jih zanima, kaj bi radi zvedeli o javnih delih, skratka — na kaj bi kazalo odgovoriti vsem hkrati.

Ni bilo težko uganiti, kje žuli čevlji Sevnčanov.

— *Napišite, da so avtomatično telefonsko centralo obljubili že za občinski praznik, pa ni še nič s tem!*

— *O, le napišite, da nam poleti zmanjkuje pitne vode! Kaj le delajo na občini, da še vode nimamo dovolj!*

— *Most, ta nesrečni most! Bo kdaj kaj z njim?*

— *Iz Boštanja pride naša uslužbenka vsako jutro pred sedmo uro, a že ob šestih mora z otrokom na pot: vleče ga v vrtec, sama gre pa v pisarno. Vrtec je premajhen, igrišče ni!*

— *Po super bencin moramo Sevnčanini v Radeče ali v Videm-Krško! Kaj bo z bencinsko črpalko?*

Vprašanja, nasveti in zahteve — kar deževalo je po nas. Kako vsem hkrati odgovoriti, kako pojasniti to in ono? Odločili smo se za obisk na občinski skupščini. Njen predsednik tovariš Jože KNEZ nas je sprejel nasmejan in dobre volje. Vesel je bil ponudbe, da v članku hkrati odgovorimo vsem, ki sprašujejo po tem in onem. Novinar je spraševal, tovariš Knez pa odgovarjal.

PROBLEM ŠTEVILKA 1: NOVA ŠOLA

— Naš osrednji problem je gradnja nove osnovne šole, je začel odgovarjati predsednik občinske skupščine. Letos imamo na razpolago okoli 85 milijonov dinarjev, kar bo verjetno za zdaj dovolj; drugo leto bomo dobili iz medobčinskega sklada še 25 milijonov (skupno torej iz tega sklada 110 milijonov), vseh sredstev pa bo treba zaradi letošnjih podražitev verjetno v višini 300 milijonov. Nekaj bo dal stanovanjski sklad, iskali pa bomo tudi ugodna posojila.

Lasje so se nam dvignili, ko je tovariš Knez povedal: »Sedaj imamo pouk v štirih stavbah v razdalji 2 km. Dve stavbi sta stari nad 230 let, ena 170 let in ena nad 70 let.« Novinar se je hitro dogovoril, da bomo o tem prihodnji teden napisali poseben sestavek,

ki bo verjetno zanimal vse prebivalce Sevnice in njene okolice, »javna tribuna« v imenu radovednih občanov pa se je nadaljevala takole:

ATC, VODOVOD ...

— Avtomatska telefonska centrala naj bi bila po prvotnih dogovorih zares izgotovljena že do občinskega praznika v septembru. Dobro pa veste, da je nesreča v Skopju silno zaposlila tudi vse strokovnjake iz naše telefonije, ki so šli na pomoč v glavno makedonsko mesto, zato so njihova dela v Sloveniji začasno marsikje zastajala. Zdaj pričakujemo, da bo sredi novembra nova centrala dogotovljena. Vzroke zamude torej moramo razumeti — in jih tudi opravičiti!

Glede vodovoda pa tole: res ima Sevnica pletli dostikrat premalo vode. Toda tega vprašanja nismo zanemarili, raje bi lahko rekli, da zanj vneto skrblimo. Stanovanjska skupnost je v stalnih stikih s strokovnjaki iz Maribora, ki iščejo izvirne pitne vode. Nekaj izvirkov že poznajo, a nimajo dovolj vode, zato tudi še ni sklepa, kje bi vodo dokončno zajeli in pripravili glavno centralo. Eden izmed izvirov lina 9 litrov na sekundno in bi verjetno zadostoval za prihodnjih 10 let, bo pa treba tudi doma vodo pametno trošiti. Servisna pralnica za avtomobile bi lahko pritrnila precej vode, ki jo zdaj troši vsak zase. No, tudi o tem problemu napišite ob priložnosti kaj več, saj boste podatke lahko dobili na naši stanovanjski skupnosti.

IN BENCINSKA ČRPALKA?

Tudi tu tovariš Knez ni bil v zadregi z odgovorom. Pojasnil je:

— Imamo pogodbo med občinsko skupščino in ljubljanskim PETROLOM. Najprej smo menili, da bi novo črpalko zgradilo trgovsko podjetje, toda niti mi niti podjetje nismo imeli dovolj sredstev, zato smo morali iskati pomoč še drugje. PETROL iz Ljubljane je pristal na naše ponudbe: skupščina bo posodila 5 milijonov in julija 1964 bo nova črpalka v Sevnici že delala. Stala bo nasproti LISCE, gradil pa jo bo novomeški Pionir.

MOST, TA NESREČNI SEVNIŠKI MOST ...

— Prav imate: to je pereče vprašanje! Je nato poudaril tovariš predsednik. Vendar se tega v Sevnici mnogi zavedamo in zato teko dela prav načrtno in študijsko. Lokacija je predvidena pri savski šoli, vendar govore zanj in proti njej razni pomisleki. Komisija spet meni, da bi bila primerna lokacija tudi pri Papežu, kakih 50 m nad železniškim mostom. Stroški bi bili — zaradi načrtne uporabe obstoječega nadvoza — precej manjši, upoštevane pa bi bile tudi potrebe bodočega industrijskega centra. Zato poteka zdaj posebna študija, kjer bodo natanko proučili potrebe prometa in vse druge ekonomske pokazatelje. Ko bodo zbrani vsi podatki, pa bo nova komisija lahko nepristransko iz-

brala najboljšo lokacijo. Pri tem namreč nikakor ne smemo pozabiti, da gre za vprašanje, kakšen bo promet čez 50 let — in ne samo letos ali čez 4 leta! Na vse bo treba temeljito pomisliti. Zmagal bo predlog, ki bo cenejši, oz. tak, ki bo najbolj ekonomičen.

OTROŠKI VRTEC: ZAČASNO ODLOŽEN

— Dva vrta imamo v Sevnici: enega v Jugotanimu, drugega v šoli. Vemo, da je potreben še en, sodobnejši in večji otroški vrtec. V programu je zamislil, da naj bi imeli novi blok, »nova Sevnica«, skupen otroški vrtec, medtem na je prišlo da gradnje nove osnovne šole, za katero je bilo treba določiti vsa razpoložljiva sredstva. Zato smo morali začasno odložiti načrte za nov otroški vrtec, ki bo prišel na vrsto takoj, ko bo zgrajena šola. Tu ne pozabite, da ne gre za milijon ali dva: vrtec, zgrajen v paviljonskem tipu, nas bo stal kakih 30 milijonov dinarjev ...

(Da občinska blagajna ni vreča brez dna, ve zlasti novinar pokrajinskega tednika bolje kot kolegi pri večjih listih — zato ni več vrtil v predsednika s sitnimi vprašanji.)

IN ŠE: OBSAVSKA CESTA

Nihče ne more iz Sevnice, ne da bi se obregnil še ob cesto, ki vodi iz Zidanega mostu mimo Sevnice naprej v Krško in Brežice. Tokrat nas je tovariš predsednik sam spomnil nanjo:

— Gre za republiško cesto II. reda. Da je polna jam in kotanj, vemo že več let iz Pavlihe, pa tudi vi ste že pisali, govorili smo o njej, pisali prošnje in tako naprej ... Toda, odlašajmo tako ali tako, nekaj bo treba narediti: nekaj bi dale 4 občine — Laško, Sevnica, Videm-Krško in Brežice — nekaj vsekakor tudi celjski okraj, pa seveda tudi republika; za razliko bi morali najeti posojilo. Podatki povedo, da je ta cesta morda res desetkrat bolj obremenjena kot metliška; potrebna je z eno besedo temeljite obnove. Ljudje neprestano drgajo v nas, kaj bo s to cesto. Zdaj delamo projekt za obnovo od Boštanja do Impolce; tu bi radi uredili vsaj kakih 19 km najslabšega cestišča. Glavni, nereseni problem pa je: kako zbrati potrebna sredstva. In ne pozabite: to je republiška cesta!

Se smo imeli nekaj vprašanj, toda ura je vabila predsednika na sejo strokovnega kolegija. Napotil nas je do tovarišev, ki so povedali za javnost še nekaj tehničnih zadev. No, o njih pa kaj več v prihodnji številki našega lista. Drogih člankov nihče ne bere rad — zato na svidenje!

TG

Novo v Šentjanžu

● Krajevna organizacija RK pripravlja za nedeljo, 17. novembra, v počastitev 100-letnice ustanovitve RK svečano proslavo v prosvetnem domu. V programu bodo sodelovali podmladkarji RK iz šole ter nekateri člani RK. Organizacija vabi prebivalce k udeležbi.

● Prosvetno društvo v Šentjanžu bi lahko bilo bolj delavno, kot je, ugotavljajo prebivalci. Od minule zime dalje ni bilo nobene uprizoritve, pa tudi slišati ni, da bi kaj pripravljali. Vse kaže, da bo treba sklicati občni zbor, se pogovoriti o delu in načrtih ter društvo poživiti.

»NOVA SEVNICA je najlepša!« so nam navdušeno povedali Marinka Pirc, Tone Bedek, Franci Zagorc in Ivo Pirc, vsi prebivalci »novih blokov«, ki so postali za pojem nove Sevnice ...

ZABUKOVJE: iz avtobusa tovarnjak, pa še ta ne vsak dan ...

V Zabukovju nad Sevnico imamo precej zvestih bralcev in naročnikov. Radi pogledajo v domači list, saj pogosto krat piše o življenju in delu iz sevniške občine, kjer srečajo tudi Zabukovčani znana imena, napredek in težave svoje komune.

Te dni pa so nam resno potežili. Le poslušajte:

»Tole morate dati v časopis: avtobus, ki vozi večje otroke v sevniško šolo, se je pokvaril. Za zdaj imamo namesto njega že kakšnih 14 dni tovarnjak, žal pa je njegov voznik red zelo čuden: če pride, pride, če ne, ga pa ni — in otroci ostanejo tisti dan doma ... Na primer: v torek smo ga imeli, v sredo ga ni bilo — in 25 šolarjev je ostalo doma. To ni prav! Zabukovje potrebuje redno in zanesljivo zvezo z dolino; radi bi imeli vsak dan pošto in časopise, pa tudi marsikdo izmed od-

raslih ima opravke na občini ali kam odpotuje. Naj se tovariši na občinski skupščini spomnijo tudi naših težav in nam pomagajo!

Prav tako moramo javno prositi za pomoč, da bi nam pomagali popraviti cesto, ki zavije z glavne ceste do Zabukovja. Morda gre za dva in pol ali za tri kilometre slabe poti, ki je naša edina glavna zveza s svetom.«

Tako Zabukovčani. Upajmo, da se njihov glas do Sevnice ne bo izgubil!

Sevniški gasilci o reorganizaciji

Na nedavnem občnem zboru je občinska gasilska zveza v Sevnici razpravljala o reorganizaciji gasilstva v Sloveniji. V poročilih in v razpravi so potrdili smernice plenuma gasilske zveze Slovenije. Občinska gasilska zveza je sprejela delovni program, ki je bil nato predložen občinski skupščini in občinskemu vodstvu SZDL. Vsa težja gasilska orodja in vsi gasilski strokovnjaki bodo odslej osredotočeni pri občinski gasilski zvezi, slednja pa bo skrbelo tudi za preventivno službo v vsej občini. Tako bo prihranjenih precej sredstev, saj so doslej v mnogih delovnih organizacijah in gasilskih društvih kupovali draga gasilska orodja, motorne brizgalne, avtomobile in pribore, ki jih marsikje niso nikoli uporabili. Gasilski kongres v Ljubljani bo o nalogah v zvezi z reorganizacijo nudil obilo stvarnih sklepov.

Strela oplazila gospodinjo

Neurja, ki je prejšnjo sredo popoldne divjalo okoli Lisce in drugod po Spodnjem Zasavju, gospodinja Rozalija Zakolšek iz Okroglice pri Razborju še dolgo ne bo pozabila. Čeprav je že 71 let na svetu, kaj takega še ni doživela: v kleti je obrezovala korenje, ko je med dežjem in grmenjem strela udarila v njihovo hišo in jo v kleti občutno oplazila. Hitra pomoč upravnik sevniškega zdravstvenega doma dr. Pesjaka je ponesrečenko spet vrnila v življenje, sicer bi bilo po njej.

Tudi ta primer nas uči, da je ob neurju z grmenjem in treskanjem bolj izklopiti hišno varovalko električne napeljave.

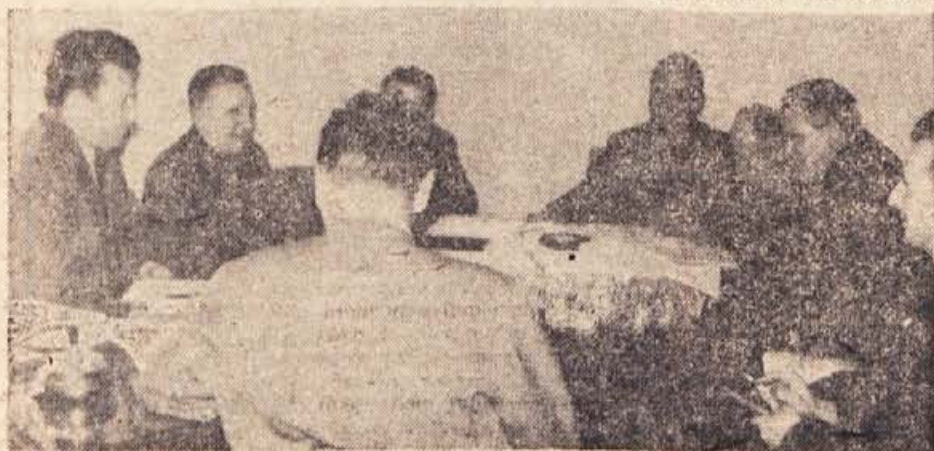
S. SKOCIČ

KAJ PA MILIJONARJI?

ALOJZ POVŠE, šef krajevnega urada v Šentjanžu, je dejal: — Vpisu posojila za Skopje v našem kraju so se prebivalci lepo odzvali. Med 67 vpisniki smo zbrali kar 412.000 dinarjev. Najbolj se je postavil Šentjanž. Žal pa je treba reči, da so pokazali največ razumevanja in dali sorazmerno največ tisti, ki imajo malo sredstev. Neprijetno presenečeni in začudeni smo bili, ko so odklonili vpis posojila posamezniki, za katere je dobro znano, da imajo v banki naloženih po več milijonov dinarjev! Vsem, ki so vpisali posojilo in pokazali do ponesrečencev človeški odnos, pa najpristrčnejša hvala.

»Spet se je pokazalo: od srca da najraje ta, ki nima veliko ...« pravi tovariš Alojz Povše, šef krajevnega urada v Šentjanžu; je tudi tajnik ZB in tajnik krajevnih organizacij SZDL, vrsto let pa dela tudi v drugih organizacijah; pri gasilcih, RK in prosvetnem društvu. Dela mu nikoli ne zmanjka, vendar je vztrajen in zadovoljen, ko se pokaže uspeh

Cetrlikova seja strokovnega kolegija uprave občinske skupščine: prvi na levi je predsednik skupščine Jože Knez

„Vključiti mladino v neposredno upravljanje!“

Mladina tovarne IMV se je nedavno zbrala v dvorani Sindikalnega doma na svojo šestno redno letno konferenco. Predsednik tovarniškega komiteja mladine Boris Kuželj je v izčrpnem poročilu o delu organizacije zajel glavna vprašanja, uspehe in slabosti mladine v tem največjem novomeskem kolektivu.

»V pregledu našega enoletnega dela sem se dotaknil nekaterih glavnih vprašanj,« je rekel mladinec Kuželj. »Prvo taksno vprašanje je vloga mladine pri povečanju produktivnosti dela, torej prizadevanje, da bi v čim krajšem roku dosegli največji učinek. Nadaljnja važna vprašanja, s katerimi se je srečavala naša organizacija, so: vloga mladine v organih samoupravljanja, delitev osebnih dohodkov, uporaba rezerv in kadrovske problemi.«

Tovariš Kuželj je zatem navedel razčlenil ta vprašanja in nadaljeval:

Mokronožani so dobili novo špecerijo

8. novembra so v Mokronogu na slovesen način odprli na trgu v dočelani stavbi novo, sodobno opremljeno prodajalno šivilj in gospodinjstevskih potrebščin. Za Mokronog, ki z bližnjo in daljno okolico vred nima nobene sodobno opremljene trgovine, je to lepa pridobitev. Skromne slavnosti ob otvoritvi so se razen potrošnikov udeležili še predstavniki občine iz Trebnjega, predstavniki krajevnih organov in organizacij ter vodstvo kolektiva trgovskega podjetja »Dolenjka« iz Novega mesta, ki je prodajalno preuredilo in odprlo. O novi trgovini in o sredstvih, ki so bila porabljena zanj, bomo podrobneje poročali v prihodnji številki.

»Kje so vzroki, da pretežni del mladih proizvajalcev ni zainteresiran za delo samoupravnih organov in da veliko mladine v organih samoupravljanja ostaja pasivne? Vzroki za nedvomno nezdrave pojave so raznovrstni. Mednje moramo prišteti tudi primere nedemokratskega, birokratskega dela posameznih članov kolektiva. Doseči moramo,« je zaključil svoja izvajanja tovariš Kuželj, »da mladi proizvajalci vztrajajo na tem, da imajo vpogled v problematiko podjetja. Tovarniški komitej čaka naloga, da prebudi tudi dremajoče mladince in jim vzbudi skrb za probleme kolektiva, pa ne zgolj za tiste, ki tarejo posamezne oddelke, temveč za probleme vseh oddelkov, torej vsega kolektiva.«

Razprava o predsednikovem referatu je bila zelo plodna in konstruktivna. Pri pomnili bi le, da je manjkalo konkretnih predlogov in nasvetov na posamezna vprašanja. Nemara bi bilo treba nekatere pomanjkljivosti obravnnavati ne samo z izčrpnimi analizami in podrobnostmi, temveč predvsem s stališča, kako bi jih čimprej odpravili. Nemara tudi ni bilo prav, da niso dobile posebne pohvale nekatere akcije v minulem letu, ki prav tako sodijo med uspehe tega kolektiva. Teh akcij ni bilo malo.

Mladinka Jadranka Zabkar: »Zenski mladini je treba posvetiti večjo skrb. Pogoji za življenje in delo v mestu so precej revni. Stanovanja so neprimerna, mrzla. Potrebujemo klub, kjer bi se mladinke zbirale in preživele večino svojega prostega časa.«

Mladinec Slavko Blatnik: »Dvigniti moramo stopnjo izobrazbe naše mladine. S številom kvalificiranih delovnih

moči ne moremo biti zadovoljni. Predlagam posebno komisijo, ki bi bila stalno na tekočem o kadrovskih problemih podjetja. Predlagam, da sposobne in marljive mladince pošljemo študirat.«

V razgibani debati so govorili še Martin Krisper, Jože Hribar, Brane Senca, Franc Pečnik, Milan Burger in drugi. Načeli so vrsto zanimivih vprašanj, tako o resnosti pri delu, o sportni dejavnosti, ideološkem delu, ureditvi počitniškega doma na Gorjancih, o delavnosti mladincev na političnem področju in na svojem delovnem mestu.

Konferenco so pozdravili tudi zastopniki mladinskih organizacij sorodnih tovarn: »Crvene zastave«, »Tomosa« in »Avtomontaža«.

»Naši problemi so sorodni,« je rekel v pozdravnem nagovoru predstavnik »Crvene zastave« mladinec Slobodan Srečković. »Zato morajo biti naši stiki čim bolj tesni. Brez strahu, tovariši, moramo reševati vsa osnovna vprašanja.« V imenu mladine »Crvene zastave« je poklonil mladincem IMV album fotografij o življenju in delu mladine v tej tovarni.

Štiri ure trajajoča razprava je osvetlila marsikatero vprašanje, ki tare mladino v IMV.

V zaključni besedi je rekel njihov direktor Jure Levičnik:

»Mi, starejši, si od mladine veliko obetamo. Z optimizmom pričakujemo, da vam bo uspelo tisto, česar mi doslej še nismo mogli doseči.

Nagli razvoj našega podjetja terja hkrati tudi popolno angažiranost mladih pri reševanju vseh tekočih zadev. Prepričani smo, da boste tudi zdaj, kakor ste zmeraj, veliko pomagali pri naših akcijah. Tako tudi v naši naslednji akciji — graditvi samskega doma in društvenih prostorov. Kajpak, to je le ena od akcij, kjer se bo razodel polet mladosti, svežine in ponosa, zdravih misli in mladostnega temperamenta.«

Dolgotrajno ploskanje ob ponovni izvolitvi Borisa Kuželja za predsednika tovarniškega komiteja je najboljšje jamstvo, da bo aktiv še uspešneje delal. E. P.

Slobodan Srečković iz Crvene zastave predaja album s fotografijami o delu in življenju mladine v kragujevski tovarni avtomobilov

Splošno veselje v Ziljah

2. novembra so v Ziljah pri Vinici izročili prometu 500 metrov nove ceste, ki je odpravila hud klanec in ostre nepregledne ovinke v vasi. Dolgoletna želja vaščanov, ki so klanec na stari cesti le stežka zmagovali, se je uresničila, na sestankih in zborih volivcev pa v bodoče ne bodo več razpravljali o tem bolečem problemu. O nujnosti preložitve ceste je večkrat razen drugih častnikov poročal tudi Dolenjski list.

Na pobudo prebivalcev in krajevnih organov ter občinskega vodstva SZDL je predstavitev ceste financiral okrajni cestni sklad, dela pa so opravili delavci Komunalnega podjetja iz Črnomlja.

Slavnosti, na kateri so se poleg delavcev, ki so cesto gradili, in okoliškega prebivalstva zbrali tudi gostje, sta se udeležila ljudski poslanec Viktor Zupancič in predsednik občinskega odbora SZDL Črnomelj, Franc Stajdohar. Družbi in vsem, ki so pripomogli k preložitvi ceste, se je v imenu okoliškega prebivalstva zahvalil področni član občinske skupščine Lojze Balkovec. V govoru je omenil, da so Ziljani z okoličani vred po vojni dobili razen te ceste še elektriko, novo šolsko stavbo, domače gasilsko društvo s potrebno opremo in še marsikaj.

Za njim je govoril ljudski poslanec Viktor Zupancič, ki je ocenil vrednost novega objekta za okoličane, na kratko orisal gospodarski razvoj v Sloveniji in Jugoslaviji in se dotaknil tudi pomembnih mednarodnih dogodkov v svetu. Na koncu je prebivalce pozval, naj si še naprej z združenimi močmi prizadevajo za čim večji razvoj in uspeh.

Domačini so kot skromno priznanje vabljenim gostom in delavcem Komunalnega podjetja priredili pogostitev. V pristnem belokranjskem vzdušju so se povsili in sproščeno pogovorili o vsem, kar jih tare. Prebivalci Zilj pa se prek Dolenjskega lista še enkrat zahvaljujemo vsem pobudnikom gradnje naše ceste in vsej družbi za izkazano pomoč.

F. P.

• Ameriška agencija za mednarodni razvoj je odobrila čilu kredit v znesku 7 milijonov dolarjev.

• Avstralija bo kupila od ZDA 24 nadzvočnih bombnikov. Za nakup bo potrebovala 44 milijonov in 800 tisoč funtov šterlingov.

• Zadnji oddelek eptovskih čet, ki je sodeloval pri operaciji v Jemenu, se je vrnil v ZAR.

Razširjajte domači pokrajinski tednik DOLENJSKI LIST!

Maja 1964 na Rogu: zbor dolenjskih počitničarjev

Nedeljski občni zbor Počitniške zveze v Novem mestu je ugotavljal velik razmah te organizacije v novomeski občini. Med drugim je nastala vrsta kmečkih družin PZ, nekaj novih delavških in ostalih družin PZ, sprito česar se je število članstva povečalo na 550. V prihodnjem letu bo PZ opravila več nalog. V januarju 1964 bo med drugim tridnevni seminar za vodstva družin, julija in avgusta pa bo seminar o potovanju po Jugoslaviji. Od 1. do 5. maja bo na Rogu zbor dolenjskih počitničarjev,

kamor bo povabljena mladina iz vseh republik. V počastitev občinskega praznika bo 29. oktobra 1964 pohod po poteh dolenjskih partizanov.

Počitniška zveza novomeske občine bo tudi v prihodnjem letu skrbela za izmenjavo letovanj z ostalimi jugoslovanskimi kraji, predvsem pa bo utrjevala in razširjala že ustaljene oblike medsebojnih izmenjav. Ena izmed najvažnejših skrbi PZ je tudi pravilno izkoriščanje objektov, namenjenih za rekreacijo in letovanje mladine (Fazan, Beli križ pri Portorožu itd.).

»NESREČA RADA LOVI JESENI...« pravijo ljudje. O tem so se prejšnji četrtek zjutraj lahko prepričali tudi Krčani: na cesti pred stadionom v Vidmu-Krškem se je že ponoči prevrnil kamion iz Ljubljane. Zjutraj ga je med vožnjo opazoval radovedni mopedist, ki je pri tem trčil v fička — in nova nesreča je bila tu. K sreči brez človeških žrtev, mopedist pa bo le moral kupiti novo sprednje kolo in verjetno odšteti tudi škodo lastniku fička. Smo pozabili, da »... na cesti nisi sam!«?

Martin Fuis:

O vzgoji otrok

Deklica bo cenila tiste lastnosti svojega očeta, ki so izrazito moške, in se bo na ta način pripravljala na življenje v svetu, v katerem je polovica ljudi moških. Kakšen odnos ima deklica do dečkov in pozneje do mladeničev, do človeka, ki ga bo vzljubila in kakšen bo njen zakon, je močno odvisno od odnosa, ki je bil v otroških letih med njo in očetom. Seveda vplivajo na vse to tudi odnosi med družinskimi člani, mama in očetom itd.

Prvorojenec in samostojnost

Nekateri prvorojenci se težko prilagodijo svoji okolici. Zakaj je tako? Včasih posvečamo prvorojencu mnogo več pozornosti, kot je potrebno, posebno po šestem mesecu starosti, ko se lahko že tudi sam zabava. Ukvarjamo se z njim ves dan, mu pripovedujemo, ga nosimo na rokah in zato nima priložnosti, da bi postajal samostojnejši. Morda ga tudi preveč kažemo drugim osebam. Vse to seveda ni škodljivo, če se ne dogaja pogostoma. Če pa to neprestano delamo, postane otrok preobčutljiv. Razumljivo je tudi, da če zbolijo prvorojenček, občutimo več skrbi in strahu kot ob boleznih njegovih mlajših bratcev in sestric, ko imamo več izkušenj.

Neprestana skrb in prevelika pozornost kvarita otroka. Otrok dorašča v prepričanju, da je središče vsega in da ga mora vse obdajati, ne oziraje se na to, če to zasluži ali ne.

Zaradi vsega tega seveda ne bomo zanemarili prvorojenčka, ki potrebuje precejšnjo mero naše ljubezni in razumevanja. Pustimo ga, naj se sam igra, dokler ga to zabava in osrečuje! Nudimo mu priliko, da včasih sam začne pogovor in ne čaka na to, da ga mi začnemo! Ob obiskih ga pustimo, da se približa obiskovalcu! Ko se nam približa, željan zabave ali naše ljubezni, bodimo z njim prisrčni; pustimo ga, ko se želi vrniti k svojim igračam!

Tudi strogost staršev je razlog, da so prvorojenci včasih premalo družabni. Prvorojenca hočejo strogo vzgajati. Podobni so mlademu poveljniku, ki prvič vodi ljudi. Ker še ne zaupa vase, je v začetku preveč strog; boji se za svoj ugled. Izkušena oseba se tega ne boji. Morda bosta oče in mama rekla: »Nimava potrebnih izkušenj!« Prijateljski nastop to pomanjkljivost v veliki meri nadomesti. Otroek se nam ne bo smejal, kot to lahko storijo ostali ljudje. Zato bodimo z otrokom naravni in prijateljski!

Ko je otrok žalosten, potrebuje tolažbo, ki mu je starši moramo nuditi! Potolažimo otroka, kadar je nesrečen! Potrudimo se, da na vzrok žalosti čim prej pozabi in se vrne k igri!

Otrokov odhod v posteljo

Prizadevajmo si, da bo otrokov odhod v posteljo prijeten! Če je utrujen, mu bo počitek privlačen, seveda, če ga ne spremenimo v neprijetno dolžnost. Pri tem bodimo razpoloženi, vendar odločni!

Do tretjega, četrtega leta starosti, oziroma dokler otrok še ni sam sposoben določiti, kdaj je čas za spanje, ga odvedemo v posteljico, vendar ga pri tem ne priganjamo z besedami. Dojenčka položimo spat nežno in z ljubeznijo. Večjega otroka odvedemo v po-

steljico, držeč ga za roko, in se pogovarjamo z njim o tistem, kar ga trenutno zanima.

Otrok ima rad, če je odhod v posteljo povezan z določenimi dejanji, na primer, če mama najprej položi v posteljo lutko ali medvedka in ga pokrije, nato pa še otroka in ga morda poboža. Potem ugasne luč. Ne priganjamo otroka spat, čeprav se nam mu-di! Če imamo čas, mu povejmo kakšno zgodbo, ki pa ne sme biti žalostna ali razburiliva! Mnogi otroci raje gredo spat, če jim damo v posteljico primerno igračko. Če mu ta daje občutek varnosti ali mu predstavlja prijatelja, je to zanj dobro. Človek je družabno bitje. Nič ni čudnega, če se otrok, posebno prvorojenec, počuti osamljenega, če sam spi v sobi.

Dve ali triletni otrok utegne zlezi iz postelje kmalu potem, ko smo ga spravili spat. Običajno reče, da je žejen ali da mora na stranišče, čeprav je že oboje opravil. Pri tem se vede povsem nedolžno. Glavni vzrok temu dejanju je osamljenost. Dveletni otrok, posebno edinec, je zelo navezan na starše. Nima drugih otrok, s katerimi bi šel istočasno spat. Če sta oče in mama v zadnjem času pogostoma odhajala z doma, se boji, da bosta zopet odšla in da bo ponovno sam. Vstane iz postelje, ker želi vedeti, kje sta očka in mama. Navedeno preprečimo, če skrbimo, da otrok odide zadovoljen v posteljo. Dobro je, če se pred spanjem oče nekaj časa z njim zabava. Če zapusti posteljo, ne smemo pokazati nerazpoloženja! To bi mu samo povečalo nemir. Najbolje je, da ga v takem primeru odnesemo takoj nazaj v posteljo. Čeprav je otrok morda utrujen od igre, se lahko zgodi, da bo še dolgo časa bučen, če je bil pred spanjem vznemirljen. Ne bi bilo pravilno, če bi otroka zaklenili v sobo. Od strahu bi preveč trpel. Pustimo luč v njegovih ali sosednjih sobah, če se ob njej počuti varnejši!

Zvezno priznanje za resno in disciplinirano amatersko delo

Bilo je, kakor smo pričakovali: v soboto zvečer je kolektiv gledališča DPD Svoboda »Dušan Jereb« razen bronaste medalje za svoj letošnji uspeh — doseženo 3. mesto na zveznem festivalu amaterskih gledališč Jugoslavije na Hvaru — sprejel tudi ponovno prisrčno zahvalo svojega mesta. Zahvalo za vztrajno, dolgoletno gledališko ustvarjalnost, ki je rodila tako zavirljive uspehe v prvih povojnih letih in ki ni ugasnila — kljub pogostnim nevšečnim vetrovom in slabim razmeram v materialnih pogojih društva! — vse doslej. S svečano predstavo Millerjeve drame VSI MOJI SINOVI se je novomeško

gledališče poklonilo tudi spominu žrtev velike nesreče v Skopju; tja so namreč poslali čisti dobitek prireditve, ki je tudi tokrat privabila v dvorano toliko ljudi, da so bili vsi prostori zasedeni.

O delu in igri tokrat ne bi pisali; o tem je tekla beseda že na letošnji dramski reviji (tudi prihodnje leto bo ta gledališka revija spet v Novem mestu!). Morda le opomba: čutili smo, da igrajo naši znanci na odru z vsem srcem. Pa ne zaradi bronaste medalje, ne zavoljo slave: kadar so na odru, živijo za umetnost in za publiko, katere nočejo razočarati. Slovesne prireditve se je udeležil tudi član hvarskega festivalnega odbora Izak Amar iz Beograda, predsednik Zveze Svobod SRS Branko Babič, predsednik sosvetva za dramatiko pri republiški Zvezi Svobod Janez Šmon, še nekaj članov festivalnega odbora, predsednik občinske zveze Svobod iz Vidma-Krškega Matko Matjan, predstavnik novomeške občinske skupščine in ObK ZKS Novo mesto. Goste in domačine je prvi pozdravil predsednik društva Rudi Mraz, po končani drami pa je pred vsemi igralci in publiko čestital Novomeščanom za visoko priznanje tovariš Izak Amar,

ki je med drugim dejal:

»Gledališki amaterji Jugoslavije so letos na Hvaru še enkrat potrdili, kako resno, darovito in s strastjo zgoravajo v tem plemenitem in za našo socialistično družbo tako pomembnem delu. Zbrali so se, da vedro in odločno v tovariškem krogu pomerijo svoje moči in sposobnosti. Zato je bilo lepo, a hkrati težko, spričo take kvalitete odločiti, kdo naj bo prvi ali tretji, drugi ali peti. Splošna raven te pomembne revije je prevzela vse, ki so jo videli; to nas hrabri in dviga vero v nadaljnji razvoj amaterizma. To hkrati opravičuje — pa spet postavlja — obveznosti družbene skupnosti, da vedno bolj širijo moralno in materialno pomoč tej veji našega kulturnega življenja in izživljanja in podčrtava zahtevo, da postavimo gledališko umetnost na najširšo demokratično osnovo.

Letos so na Hvaru gledališki amaterji tega lepega mesta, kot eden izmed reprezentantov naše prelepe Slovenije, izbojevali v burni in nadvse zanimivi konkurenci tretje mesto. Predstavili so se kot zelo resen, studiozen in discipliniran amaterski kolektiv, ki zasluži vso skrb, naklonjenost in pomoč ne samo svojih simpatičnih me-

Kolektiv novomeškega gledališča po sobotni ponovitvi Millerjeve drame VSI MOJI SINOVI: v prvi vrsti (od leve proti desni) Slavica Canič, Marija Šali, režiser Riko Urh, Mara Glonar, Eva Nifergal-Simič; stoje: inspicent Leo Korošec, Franci Štirn, Milan Bratož, France Kralj in Ivo Pavšič

Najboljša enajstorica režiserjev

Na mednarodnem filmskem festivalu v Londonu je angleški časnik »Observer« sestavil enajstorico najboljših režiserjev sodobnega svetovnega filma. To so Italijani: Antonioni, Michelangelo, Federico Fellini in Luchino Visconti; Francozi: Jean Renoir, Alain Resnais in François Truffaut, Američana Alfred Hitchcock in John Huston, Šved Ingmar Bergman, »brezkompromisni vizionar« iz Španije Luis Bunuel in Indijec Satyajit Ray. Filme teh režiserjev smo videli tudi pri nas.

TRŽIŠČE: na tesnem s prostori

Osemletka v Trzišču kaže na zunaj prav ugodno lice, znotraj stavbe pa je čisto drugače. Da ni dovolj denarja, lahko vidi vsak, kdor vstopi v zbornico. Slab ladijski pod, učila po omarah, zemljepisne karte v kotu, miza in nekaj stolov. — To je zbornica, shramba za učila, govorilnica in moja pisarna, — je povedal ravnatelj Mirko Fugina, ko sva vstopila.

V pogovoru z njim smo zvedeli, da ima šola 319 učencev, 11 oddelkov in prav toliko učnih moči. Predmetnik je skrčen, ker ni dovolj učiteljev; teh ni, ker ni zanje stanovanj, stanovanj pa ni, ker ni denarja. Šola ima premalo denarja še za materialne in personalne izdatke. Nima opreme, nima delavnice za tehnični pouk, nima kabinetov in ne telovadnice. Vsi učitelji, razen upravitelja, ki je pred nedavnim dobil stanovanje, živijo v neprimernih stanovanjih. Deloma bo ta problem rešen z dvema družinskima in dvema samskima stanovanjema, ki jih bo dobila šola v novem stanovanjskem bloku.

Letos so prebelili učilnice in preložili peči, več pa ni bilo mogoče narediti, ker je bila blagajna že prazna. Učenci in učitelji so lansko hudo zimo močno občutili. Peči so kadile, da je bilo treba odpirati okna pri 25 stopinjah mraza.

Po vojni je bila šola na hitro obnovljena. Takrat so vstavili začasni ladijski pod, češ da parketirati pridejo naknadno, pa jih še zdaj ni.

Kljub vsem tem težavam pa učiteljski kolektiv ni klonil. Upravitelj Mirko Fugina vztraja v Trzišču že 14 let in z ostalimi člani zbora pomaga pri delu v vseh organizacijah.

Za letošnji 29. november pripravljala šola v povezavi z ZB in prosvetnim društvom javno akademijo. Prireditve bo že 24. novembra, ker pričakujejo takrat večji obisk. Za praznike gre vsak po svoje — tudi učitelji. Ker so vse prireditve v šolskih razredih, tudi vodstvo šole komaj čaka nove dvorane. Računajo, da bodo lahko imeli v njej tudi ure telesne vzgoje.

— Vedno upamo na boljše, — je povedal ravnatelj, — zato vztrajamo tudi v tako težkih delovnih pogojih.

B. R.

Dokumentarni film o prvi svetovni vojni

Znani jugoslovanski filmski režiser Vladimir Pogačić, ki ima za seboj že vrsto uspešnih in nagrajenih celovečernih igranih filmov, namerava posneti dokumentarni film o prvi svetovni vojni. Pričakujejo, da bo besedilo za film napisal Miroslav Krleža, ki se bo ob tej priložnosti poslužil domačega in tujega gradiva o prvi svetovni vojni.

Ze za štiri ni dovolj prostora za edino mizo učiteljske zbornice v Trzišču, kaj šele za vseh osem...

Uvodni razgovor o svetu oblik in barv

Nihče ne bo oporekal resnici, da je prijeten videz popolnoma odvisen od oblike in barve. — Zmečkan ovrtnik, klobasasto nagubano prepolino krilo niso prijetne oblike. Ledena, modrikasto - zelena barva se nič kaj dobro ne ujema z zelenkasto-rumenom barvo.

Ni verjetno, da ti je vseeno, če si ali nisi prijetnega videza, če je tvoj dom in plot okoli vrtička ugoden očem prijatelja izseljenca, ki te obišče.

Praviš, da nimaš časa ukvarjati se s takimi nepomembnostmi. Le da je zadnja plat cela in da grlo ni suho! Dobro, čas izgubljaš tudi, kadar izbiraš po trgovinah in nič ne najdeš, ker najti — ne znaš. Kadar pleskaš, se jeziš, in če bi ponovno gradil, bi seveda zidal drugače. Naš pogovor bo prav zato, da se temu in podobnemu izognemo, koristen; denar nam bo dal. Ugoden, skluden videz udobrovolji kupca, navduši tujca, privabi gosta.

Časi se menjajo. Vedno več nas je, večje so naše potrebe, zato potrebujemo več sredstev; najti moramo nove zaslužke. Vi-

no, ki ga pridelamo, bomo dražje prodali, če ga bo tujec pil v naših gostilnah in hotelih, saj naših hramčičkih in zidanicah, v bo hkrati plačal tudi ogled naših slkovitih, sončnih krajev. Da bomo to dosegli, morajo biti naše vasi prijetne, naši domovi lepi, prijetni moramo biti mi.

Ne govori: daj denar! Počasi! Betonska ograja okoli vrtička ni tako lepa, kot je lep skrbno pleten plot, ob katerem cvete roža in diši rožmarin namesto kopriv in slaka. Zakaj bi barvali oknice vedno zeleno in ne rdeče, kar je morda lepše. Ni vse denar! Dostikrat je zaradi omalovaževanja oblike in barve kaj malo za kupček tisočakov. Veš kaj o učinku črt? Veš, da s pogledom na barvaste ploskve v svetu celo zdravijo? Ali veš, da se nad merami, nad obliko naših kozolcev, hramov, kužnih znamenj navdušujejo mojstri oblike in barve — Francozi! Zakaj porabiti dragocene deske za opaž, potrošiti več cementa in še železo za ograjni steber, če je prav tako trpežen in lepši sezidan iz domačega kamna? Čemu gladiti beton in ne rajši

skrbno, smiselno zložiti opažne deske, da dobi beton igrajočo površino? Zakaj steklen vrč ali dolgočasna steklenica za vino in steklena skledica za kislno mleko, ko je cenejši glineni vrč lepši in lepša glinena latvica! Lončarji se morajo seveda potruditi. In tisti lončki za rože iz umetne bele tvarine, ki ji pravimo stropor, niso nič lepši kot zarjavela konzervna škatla.

V naših pogovorih se bomo menili to in ono o vsebini in smislu črt, o smiselnem zlaganju in uporabi barv, o uporabi in lepotnem učinku raznih tvarin, o smešnosti tako imenovane trokrilne okna, ki v leseni steni deluje nekako tako kot koščena buša pod lepim sedlom...

Dekle svetlih las in modrih oči, zamislil si dokaj svetlo sivovijoličasto-modro obleko iz lesketajoče se tkanine, volnen motno - polno zelen plašč ter blede-škrlatno-rdečo rožnato rutico... Mislim, da je sestava barv, čeprav nekoliko drzna, dokaj dobra. Drugič pa morda nekaj o črtah.

Prof. Miro Kugler

Milan Filipčič: REICHSTAG V PLAMENIH

44

»Zagotavljamo armadi, da ne bomo nikoli pozabili, da v njej gledamo nosilca tradicij slavne armade in da bomo z vsem svojim srcem in z vso svojo silo podpirali duha stare armade.«

V vrstah SA je napetost rasla. Oddelek SA se ni so vključil v redno armado. Röhm je grozil, da bo, če bo potrebno, »birokratskega duha iz buržoaznih tabornov odpravil na grob načine.«

Hitler je iskal mirno pot. Zatekel se je h kompromisu. Leta 1933 se je nagibalo h koncu in 1. decembra je zagledal beli dan zakon, s katerim je skušal Hitler zagotoviti enotnost stranke in države. Röhm (kot načelnik štaba SA) in Rudolf Hess (kot predstavnik voditelja stranke), sta bila imenovana za člane vlade Reicha.

Röhm se je trenutno potolažil, v februarju 1934. leta pa je spet predlagal vladi, naj uporabi oddelek SA kot osnovo za povečanje armade in naj imenuje vlada posebnega ministra, ki bo skrbel za oborožene sile ter za vse neregulirane vojske organizacije in organizacije veteranov. Pričakoval je, da bo imenovan na ta položaj on sam — Ernst Röhm.

Armada se je vznemirila. Stari Hindenburg je pristal, da postane Hitler kancler, toda pridržal si je pravico, da sam imenuje obrambnega ministra. Vrhovno poveljstvo armade je soglasno zavrnilo ta predlog in sporočilo predsedniku Hindenburgu, naj prepreči Röhmovo vmešavanje v armadne zadeve.

Hitler ni bil na Röhmovi strani. Oddelek SA so vzbujali v inozemstvu (kot strankini oboroženi oddelek) precejšnjo pozornost. Ko je 21. februarja obiskal Hitlerja angleški predstavnik Anthony Eden, mu je Hitler ponudil, da zmanjša oddelek SA za dve tretjini, tak predlog pa je Hitler ponovil tudi v aprilu. To je bila njegova taktika. S tem je odvratal pozornost od ponovne oborožitve nemške armade, ki je že tekla.

Bilo je konec marca 1934, ko se v inozemskem tisku pojavili glasovi, da vlada v vodstvu nacistične stranke nesoglasje. Toda le nekaj dni kasneje je Hitler pozabil na svoj bes, ki so ga povzročile take in podobne govorice o nesoglasjih v njegovi stranki. Naskrivaj so ga namreč obvestili (in tudi von Blomberg), da predsednik Hindenburg ne bo več dolgo živel. Mora se torej pripraviti! Predsednik je lahko samo eden — Adolf Hitler. Torej, pozor!

Sedaj je moral imeti dobre odnose z armado. Hitlerju se je kmalu ponudila izredna priložnost, ko se je 11. aprila 1934 vkrcal na križarko »Deutschland«, da bi prisostvoval pomorskim manevrom. Spremljali so ga obrambni minister von Blomberg, načelnik štaba nemške armade general von Fritsch in admiral Erich Raeder, načelnik štaba nemške mornarice.

HITLER DOLOČEN ZA HINDENBURGOVEGA NASLEDNIKA

Röhm je zvedel za Hitlerjevo ponudbo Franciji in Angliji za zmanjšanje oddelkov SA. O tej ponudbi so namreč pisali praški listi. Na Hitlerjevi strani je bila armada, pa tudi Göring, kateremu je Hindenburg avgusta 1933 podelil čin generala. To je slavohlepniemu Göringu mnogo pomenilo, in ni čudno, da je stopil na tisto stran, ki ga je dvigala. Z Röhmom sta bila v najslabših odnosih. Göring je začel zbirati policijske sile za »specialne naloge«, ki jim je sam poveljeval. Nepričakovano je 1. aprila 1934 imenoval za šefa Gestapa Heinricha Himmlerja, dotodanjega šefa bavarske policije in »Reichsführerja« črnih srajc — SS.

Osem let prej — let 1926 — je Hitler ustanovil poleg oddelkov SA (»Sturm Abteilung«) še posebno vrsto strankinih oboroženih sil z imenom »Schutz Staffeln«. Od tod ime SS. To je bil začetek slovitih oddelkov SS. V SA so sprejeli silahergera, ki je izrazil željo, da bi nosil »rjav« srajc. V »zaščitne odrede« SS pa so sprejemali samo izbrane ljudi, ki so jih oblekli v črne uniforme z mrtvaškimi glavami. Njihova naloga je bila čuvati in braniti nacistično gibanje. Himmler je leta 1930 prevzel poveljstvo nad SS in ostal komandant do njihovega neslavnega konca.

Himmler je sovražil Röhma, kateremu je bil šef SS formalno podrejen, ker so bile enote SS podrejene generalnemu štabu SA, čeprav je bilo nasprotno med SA in SS skoraj nevdružno. Ko bo prišla ura obračuna, bodo prav elite čete SS likvidirale voditelje SA.

Vzporedno je tekla še posebna akcija. Rudolf Hess (Hitlerjev namestnik), Martin Bormann (sekretar nacistične stranke) in njune pisarne vztrajno zbirajo gradivo o prestopih oddelev SA in o skandalih, ki jih delajo Ernst Röhm in drugi voditelji SA. In te je precej!

Röhm je imel v nacističnem vodstvu le malo prijateljev. To sta bila Goebbels in — Hitler. Goebbels se je nagibal k Röhm, ker je bil sam skrajnejši in mu sporazum z »reakcij« ni bil blizu. Ostal je z Röhmom vse do sredine junija. Sele v zadnjih dneh pred likvidacijo voditeljev SA je preskočil v nasprotni tabor. Hitler je bil navezan na Röhma. Ernst Röhm in Georg Strasser sta bila edina človeka, ki sta ga lahko tikala ves čas njegove politične kariere. Hitler ni mislil na Röhmovo likvidacijo vse do druge polovice junija. K temu sta ga nagovorila Göring in Himmler. Prepričala sta ga, da pripravljata Röhm prevarat. Führer je sicer nasprotoval Röhmovim načrtom, toda do zadnjega ni mislil na fizično likvidacijo.

Zaklad na sevniškem gradu

Človek bi sodil, da grajskih oskrbnikov ni več pri življenju. Tudi grajska gospoda, ki je nekdanj koplčila bogastvo po svojih sobanah in kleteh, je izumrla. V sevnškem gradu je še vedno pri življenju oboje. Oče Albert Pečnik vas bodo malce z nezaupanjem pogledali, če jih poprosite, naj vam razkažejo grad. Takoj ko ugotovijo, da ste »ta pravi tica«, pa bodo odhiti po ključu in skrbno odklepali vrata, nato pa jih za vam še bolj skrbno zaklenili. 71 let življenja jim je malce upognilo postavo, toda še vedno so gibčni, njihovi brki so kosati. S ponosom vam povedo, da so grajski oskrbniki.

Objubili smo tudi graščake. Teh resda ni več, nadomešča jih tovariš Jože Smodej, ki že vrsto let s koncem očesa budno motri grad in s prirojenim čutom za vse, kar je umetno, lepo in dragoceno, čuva zaklad na sevnškem gradu. Kakšne vrste zaklad je to, nam je pripovedoval debeli dve uri, ko smo se sprehajali iz sobane v sobano, iz kleti v klet, od dveri do dveri.

Starodavni sevniški grad, prepoln kulturnozgodovinskih dragocenosti iz minulih stoletij, bo dobil veliko večjo vrednost, ko bo modernizirana zasavška cesta. Mnogoče domačin in tujih turistov bo privela v grajske sobane, poslikane s prečudovitimi, edinstvenimi freskami, in sprehajališča ob gradu, kjer rasto prelepa drevesa, in v Lutrovo klet, ki stoji neposredno ob gradu, želja po vsem, kar je lepo in dragoceno. Letos so se prvič po osvoboditvi začela obsežnejša vzdrževalna dela, ki jih pod strokovnim vodstvom in s sredstvi republiškega Zavoda za spomeniško varstvo izvaja sevniško Turistično društvo.

Največ skrbi je posvečenih Lutrovi kleti, prostoru, v katerem je, kot pravi ljudska govornica, živel nekaj časa Jurij Dalmatin. Na stenah in stropu luteranske kapele so odkrili dragocene freske z verskimi motivi. Letos so se največ ukvarjali z izolacijo stavbe, ker je vlaga grozila uničiti še to, kar je ostalo.

Vsa začetna dela bodo opravljena do 15. novembra, v prihodnjem letu pa bodo strokovnjaki začeli obnavljati freske. Te, ki so jih odkrili li došle, so že zaščitili z različnimi sodobnimi preparati pred škodljivim delovanjem vlage.

Rjavina je že močno najedla pločevino, s katero so okovana dvokrilna grajska vrata z vdolanimi dvorcami za vhod posameznikov.

Zlebovje in streho smo popravili, pripoveduje Jože Smodej. Na desni strani vhod da stoji iz kamna izklesani kip sv. Florijana, v zid je vdolana kovinska plastika, pod njo je vklesan star napis. Nad vhodom v levo krilo stavbe je lesena rezbarija z vdolanim kamnitto plastiko. Na dvorišču starodavni vodnjak s klesanim koritom, nasproti njega se vam zlovesče zasmehi skoraj meter velika glava iz kamna, kateri molli iz ust vodna cev. V svinec vdolana barvna stekla v oknih so večidel uručena, na roko kovane, umetelno izdelane viseče svetilke najeda rja, nekaj so jih ljudje tudi pokradli. V gradu

še vedno stanuje 9 strank. — Pogledite, koliko človeškega truda je vložnega v tak kip, v takšno svetilko, v vse to! — opominja tov. Smodej, ko z ljubečim pogledom boža stavbo, katero sta nagrizla zob časa in malomarnost stavbovalcev. Pogled zastava k

— Zlebovje in streho smo popravili, pripoveduje Jože Smodej. Na desni strani vhod da stoji iz kamna izklesani kip sv. Florijana, v zid je vdolana kovinska plastika, pod njo je vklesan star napis. Nad vhodom v levo krilo stavbe je lesena rezbarija z vdolanim kamnitto plastiko. Na dvorišču starodavni vodnjak s klesanim koritom, nasproti njega se vam zlovesče zasmehi skoraj meter velika glava iz kamna, kateri molli iz ust vodna cev. V svinec vdolana barvna stekla v oknih so večidel uručena, na roko kovane, umetelno izdelane viseče svetilke najeda rja, nekaj so jih ljudje tudi pokradli. V gradu

vratom. Vsaka zase so posebnost. Sreče se ti nehotno stisne, ko opaziš neveselje zabiti žebelj, praske in zajede v lesu, ki so posledica zabljanja vsakovrstnih vrlogov. Glasen pogovor je privabil grajskega oskrbnika očeta Pečnika. Ozko stopnišče nas vodi v prvo nadstropje.

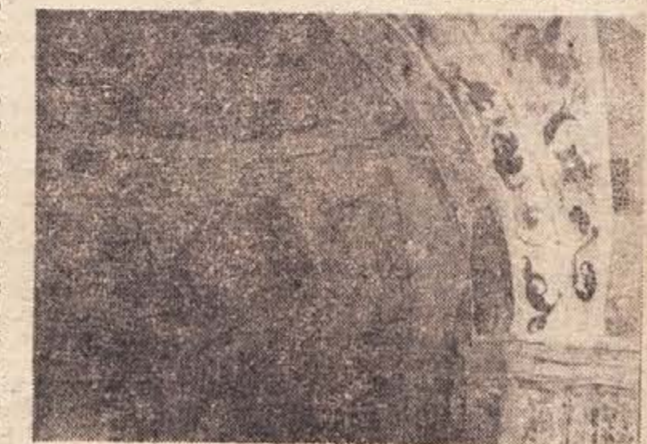
— Za vsako sobo posebej se borimo. 6 strank so že izselili, nekaj prostorov je že naših. Tisto sobo s freskami boste pokazali oče Pečnik! — poveljuje tov. Smodej. V sobi so razporejene postelje, na katerih spe Pionirjevi gradbinci.

— Nekje morajo spati, dostojni so in nič ne bodo pokvarili, pojasnjuje tov. Smodej. — Pogledite to slikarjot! Takšne freske ni v Sloveniji v nobenem gradu! Strokovnjaki povedo, da so to edinstvene slike iz razdobja, ko se je na gradovih v prejšnjem togost med ljudmi vrnila sproščenost. To je na-

šlo odraz tudi v umetnosti. Pogledajte plemiša, kako se nagiba h grajski gospodini in ji ponuja poljub. In ta dama tu, kako vabeče pogleduje svojega kavalirja! Mar ni lepo?

Del freske s prizorom, ki ga je opisal naš sogovornik, je na steni že odkrit, z nasprotnega zidu nas ogleduje amorček, ki je najbrž majhen detajl na veliki freski, ki še ni odkrita. Korak nas vodi v sodovno stolpno dvorano s čudovitim razgledom na Sevnico, z obokanim stropom in prelepo izdelanimi vrati. — Skoda, da ni več poldrug meter visokih tapet iz rdečega žamet, ki so obdajale nekdanj

še vedno stanuje 9 strank. — Pogledite, koliko človeškega truda je vložnega v tak kip, v takšno svetilko, v vse to! — opominja tov. Smodej, ko z ljubečim pogledom boža stavbo, katero sta nagrizla zob časa in malomarnost stavbovalcev. Pogled zastava k

Pogled v Lutrovo klet in na starodavne freske, s katerimi so poslikane vse stene in strop. Freske so odkrili strokovnjaki republiškega Zavoda za spomeniško varstvo, pod njegovim nadzorstvom pa stavbo tudi počasi obnavljajo

vratom. Vsaka zase so posebnost. Sreče se ti nehotno stisne, ko opaziš neveselje zabiti žebelj, praske in zajede v lesu, ki so posledica zabljanja vsakovrstnih vrlogov. Glasen pogovor je privabil grajskega oskrbnika očeta Pečnika. Ozko stopnišče nas vodi v prvo nadstropje.

— Za vsako sobo posebej se borimo. 6 strank so že izselili, nekaj prostorov je že naših. Tisto sobo s freskami boste pokazali oče Pečnik! — poveljuje tov. Smodej. V sobi so razporejene postelje, na katerih spe Pionirjevi gradbinci.

— Nekje morajo spati, dostojni so in nič ne bodo pokvarili, pojasnjuje tov. Smodej. — Pogledite to slikarjot! Takšne freske ni v Sloveniji v nobenem gradu! Strokovnjaki povedo, da so to edinstvene slike iz razdobja, ko se je na gradovih v prejšnjem togost med ljudmi vrnila sproščenost. To je na-

V grobnici pod Lutrovo kletjo poizila v svinčenih krstah balzamirani trupli enega izmed sevnških grofov in njegove hčerke

— Zakaž imajo njegov kartotečni list v Glavnem arhivu?

drevje, ki bi sonce osušilo vlago v steh. Skozi v obliki kamnolija svoda izdelani vhod v dal ograji stopmo na dvor. Stara stavba je to, okna zamrežena z gavrtrami. O Pečnik odklonajo vhod iz dno v Lutrovi kleti. Veli prazna dvorana. Vse steno strop so poslikani s slikami, polnimi orskega gibanja. V kamnitem tlaku, ki je najbrž nekdanj stal obkrova odprta z zozemlji. To je vhod v grobnico, v kateri počivata balzamirani trupli zadnjega sevnškega grofa in njegove hčerke. Nasprotnem koncu Lutrove kleti je še vidna v živo sivo rdečsana Olska gora s hročki in dolinami, kjer so najkas stala čaleč mane jasno z mnogimi ovčkami, pastirji in drugimi svetopisnima osebnima, kot je razloži tov. Smodej. Nato je razkazano, kar je bilo na njegovega nos za osuševanje stavbe, povedal, da so na to mislili ljudje že pred dobrih peti stoletji, ko so stavbo izdali. Delavci so namreč izkopali lončene cevi, ki so vodile posebnega prežravljanja zidu, izdelanega iz plasti opeke in plasti malte iz nepečenega apna, s katerim so bili zidovi zaščiteni pred vlag. Po lončenih cevih je odtekala odvisna voda.

Takšne zelo na kratko opisan grad na sevnškem gradu. Niso dragoceni kamni in ne zlat nakit. Zaklad so četrtno, ki jih je pred stoletji ustvarila človeška roka. Dragocene freske, spomeniško grajske sobane, Lutrovo klet in vse, kar je v starodavni grajski stavbi, je treba obvariti kot izredno kulturnozgodovinsko dragoceno, ki naj bo dosegljiva vsem, ki jim je lepota pri srcu. M. J.

Berite in razširjajte Dolenjski list!

Stavba, v kateri je Lutrova klet, se letos posekali okoliško

Preveč priljubljenosti Dekan harwardskega vseučilišča John Munro oboja v nekem pismu, ki je bilo objavljeno v vseučiliškem glasilu, hude kritiko moralnih zakonov univerze in dodaja, da te kritike spreminjajo vseučilišče vs redno večje torišče sramotnih škandalov. Visokošolski harwardskega vseučilišča smejo sprejemati čedila v svojih spalnicih med 16. in 19. uro vsak dan, ob sobotah pa od polдне do polnoči.

VSAT ČETRTEK: Dolenjski list v vsako našo družino!

— Fantje, zdajle boste videli klobuk, kakršnega še niste niko!

IZJAVA LETALSKEGA KAPETANA KNUDSONA ŠVEDSKEMU LISTU

„Predsednik Tito je najboljši potnik“

»Svenska Dagbladet«, švedski konservativni dnevnik, je pred dnevi objavil članek pod naslovom »Tito je preletel s Švedi 25.000 kilometrov«. V članku med drugim piše:

»25.000 kračnih kilometrov in 35 ur letenja s predsednikom Titom je zabeležila posadka švedske letalske družbe SAS ob obisku predsednika v Ameriki. Tito je obiskal Brazilijo, Čile, Peru, Mehiko in ZDA. Avion DC-8 se je vrnil na Švedsko potem, ko je pripeljal predsednika Tita v Washington. Za povratek maršala Tita v Evropo so namreč poskrbeli Američani.«

»Medeni 71-letni jugoslovanski predsednik je eden od najboljših potnikov, s katerimi sem doslej letel.« je povedal letalski kapetan Kari Gunar Knudson, ki je bil vodja švedske petnajstčlan-

ske letalske posadke. »Potovanje je izvrstno potekalo in predsednik Tito je izjavil ob slovesu, da je bil z nami zelo zadovoljen. Med potniki, ki so se 13. septembra vkrcali v letalo v Beogradu in leteli prek Monrovia, Brasilia, Santiaga, Lima in Mexico Cityja do Washingtona, so bili tudi predsednikova lepa soproga, podpredsednik jugoslovanske vlade, minister za zunanje zadeve, nekaj generalov in kakšnih trideset drugih Jugoslovancev. Med poletom sta nas spremljali dve jugoslovanski letali DC-6.

V letalu DC-8 sta bili poleg druge opreme tudi dve postelji za predsednika Tita in njegovo soprogo, švedska letalska posadka se je odlično znašla na letališčih južnoameriški mest, s katerimi sicer družba SAS ne vzdržuje rednih letalskih prog.

V nedeljo bo martinova nedelja: čez noč bo izgini iz vseh hrakov in kleti ves novi most, prenekateri gos, puran, petelin in tolsta kokoš pa bodo prispevali svoj delež za dobro voljo v naših gorah in »vinogradih«. Marsikje so ga pokušali že to nedeljo, če je »ta prav«. Tudi pri Hrovatovem Lojzu na Uršnih selih je bilo tako...

Preveč priljubljenosti Dekan harwardskega vseučilišča John Munro oboja v nekem pismu, ki je bilo objavljeno v vseučiliškem glasilu, hude kritiko moralnih zakonov univerze in dodaja, da te kritike spreminjajo vseučilišče vs redno večje torišče sramotnih škandalov. Visokošolski harwardskega vseučilišča smejo sprejemati čedila v svojih spalnicih med 16. in 19. uro vsak dan, ob sobotah pa od polдне do polnoči.

VSAT ČETRTEK: Dolenjski list v vsako našo družino!

— Fantje, zdajle boste videli klobuk, kakršnega še niste niko!

Zakaj je predsednik Tito izbral prav švedsko letalo za svoje potovanje v Ameriko, ni natančno pojasnjeno. Menimo pa, da verjetno zaradi tega, ker je hotel predsednik Tito potovati z letalom kakšne nevtralne države in ker ima najbrž dobro mnenje o sposobnostih naših letalcev, kar je za naše letalstvo še posebna čast,« zaključuje švedski list.

KLUB PREŽIVELIH

Nedvomno je eden najbolj svojevrstnih klubov na svetu tisti, ki sprejme med svoje člane le padalce, ki jim je klub slabemu delovanju njihovih padalskih priprav uspešno ubežati smrti. Zadnji član, ki so ga sprejeli v ta klub, je poročnik Smith iz nizozemskega vojnega letalstva. Padel je približno 4000 metrov globoko s padalom, ki se ves ta čas ni hotelo odpreti. Kako je ostal živ? Po naključju je priletel naravnost na streho neke tovarne z volnenimi izdelki — na srečo je bila izdelana iz tankega sloja plastičnega materiala — in se naslednji hip znašel na kupu volne, ki jo uporabljata tovarna za serijsko izdelavo odev.

Pilot se je rešil iz pragozda Ameriški pilot Joe Anderson, ki so ga imeli že za mrtvega, ker je njegovo letalo pred dvema tednoma treščilo v pragozd Niagarue, je te dni prispel do lagune De Perlas na atlantski obali Nicarague. Po pragozdu je hodil peš. V zgodovini letalstva je to prvič, da je kak pilot padel v pragozd, pa se mu je posrečilo, ča se je sam rešil.

v nagradnem žrebanju, kjer bomo razdelili 25 denarnih in knjižnih nagrad med stare in nove naročnike našega lista v sevniški občini!

Bralcem in naročnikom našega lista v sevniški občini želimo mnogo uspehov pri iskanju nesrečnega škrate v današnji številki! Vsekakor pa skrbno shranite izvod, ki vam ga je danes prinesel pismonoša! Morda bo prav v njem napaka, ki vam lahko prinese lepo nagrado!

Vse naše bralce in naročnike v sevniški občini lepo pozdravljamo!

UREDNIŠTVO IN UPRAVA DOLENJSKEGA LISTA

Po proslavi šestdesetletnice rojstva Otona Zupančiča je igralec Fran Lipah nagovoril pesnika: »Ali si še kaj živ, gospod upravnik?« »Da, da,« je v zdihnil, »kadar pri nas koga slavimo, ga slavimo brez usmiljenja.« »In kadar udrihamo po njem, udrihamo tudi brez sočutja.« »Marsikaj sem že doživel,« se je nasmehnul upravnik Narodnega gledališča. »To mora biti, to spada k slovenski slavi.« »Zdaj upam, da je tega konec. Sinoči so me počastili v Penklubu. Popoldne sem šel pa jaz čestitat gospe Tavčarjevi za sedemdesetletnico. Tam sem dobil profesorja Buhnova, osemdesetletnika. Nam si mislim: jaz, gospa Tavčarjeva in Buhnov — 60, 70, 80 — kakor bi tri adute vrgel!«

— Ne, res ne, prosim, je vse zasedeno...

»Ker ji je podoben. Ta je najbolj zaljubljen. Večkrat sem ga videl jokati. Kadar je bil pri njej, jo je na vso moč prosil.« »Za kaj?« »Ne vem. Nista govorila po francosko. Kadar je bil v sobi kdo drug, je včasih odšel in se čisto sam napil v malem bistrju v Ulici des Rosiers.« »So si bili v isseh?« »Moški se med seboj niso marali.« »Zares ne veš, čigava je bila okrvavljena srajca, ki jo je ženska prala v lavorju, kot si videl?« »Nisem čisto prepričan. Videl sem, da jo je nosil Viktor, ampak svoje reči so si večkrat zamenjavali.« »Kateri od teh, ki so stanovali pri tebi, je bil po tvoje vodja?« »Niso imeli vodje. Kadar so se sprijli, jih je Marija nadrla, in so utihnili.«

Gospodar prenočišča se je vrnil v svoj brolg še zmerom z inšpektorjem zraven sebe. Na ulici se je bojaljivo stiskal k njemu in koža mu je bila vlažna od potu iz tesnobe.

Sodnik Coméllau s trdim ovratnikom, temno kravato, v brezhibni obleki je zdaj pogledal Maigreta, ki se je usedel na rob okna s hrbtom proti dvorišču.

»Ženska ni povedala nič in ne bo spregovorila,« je pravil komisar in večkrat naglo potegnil iz pipe. »Od večerj zvečer imamo v Parizu tri zveri na prosti, Sergija Madoka, Karla in malega Petra, ki kljub svoji starosti vsekakor nima srca nedolžnega otroka. Ne glede na tistega, ki jih je obiskoval in ki je najbrž poglavar vseh.«

G. Simenon MAIGRETOV MRTVEC

»Ker ji je podoben. Ta je najbolj zaljubljen. Večkrat sem ga videl jokati. Kadar je bil pri njej, jo je na vso moč prosil.« »Za kaj?« »Ne vem. Nista govorila po francosko. Kadar je bil v sobi kdo drug, je včasih odšel in se čisto sam napil v malem bistrju v Ulici des Rosiers.« »So si bili v isseh?« »Moški se med seboj niso marali.« »Zares ne veš, čigava je bila okrvavljena srajca, ki jo je ženska prala v lavorju, kot si videl?« »Nisem čisto prepričan. Videl sem, da jo je nosil Viktor, ampak svoje reči so si večkrat zamenjavali.« »Kateri od teh, ki so stanovali pri tebi, je bil po tvoje vodja?« »Niso imeli vodje. Kadar so se sprijli, jih je Marija nadrla, in so utihnili.«

Gospodar prenočišča se je vrnil v svoj brolg še zmerom z inšpektorjem zraven sebe. Na ulici se je bojaljivo stiskal k njemu in koža mu je bila vlažna od potu iz tesnobe.

Sodnik Coméllau s trdim ovratnikom, temno kravato, v brezhibni obleki je zdaj pogledal Maigreta, ki se je usedel na rob okna s hrbtom proti dvorišču.

»Ženska ni povedala nič in ne bo spregovorila,« je pravil komisar in večkrat naglo potegnil iz pipe. »Od večerj zvečer imamo v Parizu tri zveri na prosti, Sergija Madoka, Karla in malega Petra, ki kljub svoji starosti vsekakor nima srca nedolžnega otroka. Ne glede na tistega, ki jih je obiskoval in ki je najbrž poglavar vseh.«

»Pričakujem,« mu je segel v besedo sodnik, »da ste storili vse potrebno?« Ta bi še kakó rad odkril kako Maigretovo napako. Komisar je dognal preveč v prekratnem času, kakor da bi se igral. Obnašal je še tako, kot da se ukvarja samo s svojim mrtvecem, malim Albertom — pa je odkril celo tolpo, s katero se je policija zaman ubala dela že pet mesecev.

»Postaje so opozorjene, bodite brez skrbi. To ne bo nič pomagalo, ampak tako delamo. Policija nadzira ceste, meje. Tudi to zahtevajo poklicna pravila. Veliko okrožnic, telegramov, telefonskih pogovorov, na tisoče ljudi je na preži, vendar pa...« »To je neogibno potrebno.« »To je tudi storjeno. Nadziramo tudi prenočišča, posebno takšne vrste, kot je »Prenočišče pri zlatem levu«. Ti ljudje bodo pač morali nekje spati.«

»Državni tožilec je na mojo prošnjo pravkar združil zadevo pikardijske tolpe z zadevo malega Alberta. Rad bi vedel, kako stvar stoji,« je rekel sodnik Coméllau.

»Zdaj že vemo,« je Maigret začel govoriti z nalašč enoličnim glasom, »kako so izbirali žrtve.« »Ste dobili s severa izpovedi prič?«

»Te niso bile potrebne. Moers je v obeh sobah v Ulici du Roi-de-Sicile našel številne prstne odtise. Medtem ko so ti gospodje, kadar so imeli opravka na kmetijah, nosili gumijaste rokavice in niso nič pustili za seboj, medtem ko so morlici malega Alberta tudi imeli rokavice, so gostje »Zlatega leva« živel doma z golimi rokami. S pomočjo kartotečnih listov so prepoznali odtise same enega izmed njih. Ime mu je Karel Lipschitz. Rodil se je na Češkem in je pred petimi leti prišel v Francijo po zakoniti poti s pravim potnim listom. Pripadal je skupini poljskih delavcev, ki so jih napotili na velike kmetije v Pikardiji in Artoisu.«

»Zakaj imajo njegov kartotečni list v Glavnem arhivu?«

»Prej dva letoma je bil obtožen hkrati umora in posilovanja neke deklice v Saint-Aubinu. Takrat je delal na neki kmetiji v tisti vasi. Na podlagi govorice med ljudmi je bil prijet in čez mesec dni zaradi pomanjkanja dokazov izpuščen. Potem se je sled za njim zgubil. Najbrž je prišel v Pariz. Povprašali bomo po velikih premetstnih tovarnah in nič se ne bi čudil, če je tudi on delal pri Citroënu. Neki inšpektor je že na potil.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

»Kaj boste povedali s tem?« »Ko je prišla v Francijo skupina, ki ji je pripadal samo njega v teh krajih, ki ležijo nekoliko južno od rom na bogatih in osamljenih kmetijah, zmerom tudi pri starih ljudih.«

TRGOVINA: NAPREDEK JE OČITEN

V brežiški občini ustvari trgovina znaten del narodnega dohodka. Vsako leto se trgovsko omrežje, ki je že uspelo zajeti domala celoten potrošniški bazen, še naprej razvija. Napredek je očiten, kaže pa se predvsem v večji založenosti trga, boljši izbiri in vzorcih kvalitetnejšega blaga. Če bi merili ta napredek, bi morali najprej dobiti merila in enote za tako merjenje. To delo pa ne bi bilo lahko in kratkotrajno, zato se zedinimo, da bo meritev bolj površna, učna, vendar taka, da bomo z njo lahko dobili vsaj skop pregled nad dejavnostjo, ki jo v brežiški občini opravljajo dvoje trgovskih podjetij »LJUDSKA POTROŠNJA« in »KRKA«, in ob kateri bo mogoč tudi občan — potrošnik pravilno oceniti dosežane delo in prihodnje prizadevanje v tej smeri.

Morda je prav, da se ob tem spomnimo preteklih let, ko se je osnova kasnejšemu napredku šele gradila. Spomnimo se časa, ko je bilo na trgu precej drugače kot danes, ko smo morali ure in ure zapravljati, da smo naposled lahko kupili, kar smo potrebovali. Večkrat smo čakali tudi zastoj ali pa raje sedel na vlak in avtobus in se odpeljali nakupovat drugam. Če se vsega tega spominimo, nam bo toliko dražji uspeh, ki ga opažamo v Brežicah in drugih krajih. Toliko bolj bomo znali oceniti napore, ob katerih so nastajale nove in urejene ter specializirane prodajalne, in bolj razumeli, da je skrb za potrošnika dandanes večja kot nekdanj, da poveča tudi občinska skupščina temu vprašanju večjo pozornost kot doslej. Seveda, saj se je v zadnjih letih vse tako spremenilo, vse je tako napredovalo, da so tudi sedanji pogoji za ureditev prečih vprašanj v trgovini bistveno drugačni, neprimerno bolj kot nekdanj.

Obe brežiški trgovski podjetji sta doslej napravili zelo veliko in lahko takšno prizadevanje za izpopolnjevanje, modernizacijo in specializacijo trgovskega omrežja pričakujemo tudi v prihodnje.

Vse se ne da videti s ceste...

Preletimo samo nekaj tistih nalog, ki so bile opravljene v tem letu ali pa bodo izpolnjene v prihodnjih letih. Če se v dneh pred občinskim praznikom ozremo na levo in desno, bomo videli marsikaj novega. Med drugim — recimo — novo trgovino z avtomobilom, ki jo je uredila »LJUDSKA POTROŠNJA«, prodajalno s šivil in drugim prehrabenijski predmeti, ki jo je uredilo trgovsko podjetje »KRKA«, ki ima 19 maloprodajnih trgovin, od tega 15

na podeželju in je v tem letu investiralo v ureditveno dejavnost okrog 10,5 milijona dinarjev itd. Vendar vsega tega ni mogoče videti s ceste, stopiti je treba v prodajalno, opazovati, vprašati. Povsod je kaj novega, kar se ne da takoj opaziti, povsod večja izbira blaga, kvalitetnejši izdelki, kulturnejša postrežba.

Do 1970: za trgovino več kot 110 milijonov dinarjev

● Bolj pestra je seveda tista dejavnost, ki je trenutno še v načrtih. Tako namerava trgovsko podjetje »LJUDSKA POTROŠNJA« v prihodnjem letu rekonstruirati svojo upravno zgradbo in znatno povečati prodajne prostore. Specializirala bo trgovino z mešanim

BREŽIŠKE VESTI

blagom v polsamopostrežni lokal s prehrano in oddelkom za pohištvo. Večje investicije namerava podjetje vložiti tudi v trgovino s tekstilom in usnjem, ki bo postala najsodobnejše urejena prodajalna te vrste v občini. Podjetje ima tudi že 7-letni perspektivni program razvoja, ki predvideva popolnoma novi prodajalni, in sicer v blokkih, ki ju bode gradili ena v Brežicah, druga pa v Cerkljah. Skupne investicije »LJUDSKA POTROŠNJA« bodo torej v tem času znašale 64 milijonov ali celo še več.

● Trgovsko podjetje »KRKA« bo v prihodnjem letu investiralo 9 milijonov dinarjev v opremo in izgradnjo poslovalnice št. 10, ki bo samopostrežni lokal za pohištvo.

Po sedemletnem perspektivnem programu pa je predvidena poraba 152,3 milijona dinarjev v opremo poslovalnice, izpopolnitev prevoznega parka, pisarniških pripomočkov, kakor tudi za nove zidave, nadzidave in preureditve. Med drugim namerava podjetje v prihodnjih letih dvigniti za nadstropje upravno poslopje in urediti v njegovih spodnjih prostorih poslovalnico s tekstilom in samopostrežnico, kozmetičnimi in drugimi predmeti, zamenjati zastarel inventar v rukskih poslovalnicah, urediti skladišče za železino, povečati in opremiti poslovalnico št. 10 itd.

Trgovina se mora postaviti na trdne noge

Obe podjetji ustvarita zdaj vsako nad 1 milijardo dinarjev bruto prometa, do leta 1970 pa se bo promet občutno (morda celo ne-

NI VSE LEPO, KAR SE SVETI!

Podružnica Narodne banke v Brežicah je letos, kar je treba res pohvaliti, obnovila svojo zgradbo, skorajda palačo, zgrajeno v zgodovinskem slogu.

Kamniti vhodni okvir se je menda tako upiral, da njegova obnova ni bila izvedena po arhitektovi zamisli, temveč so veličastno rezani domači kamen oklesali in oblepili z bleščočim marmorom. Ni vse zlato, kar se sveti! Govorimo in govorimo... Kamniti okvir se je dal strokovno restavrirati ali pa z znanjem sodobne tehnike nadomestiti s takim, kot ga je načrtal arhitekt.

Primerjava polovic usločene preklade v skladu z bogatimi venčnimi okrasi in zračnicami govori o popolnem pomanjkanju smisla za prostorne oblike. Kako drugače

kajkrat) povečal. Občinska skupščina z zaupanjem spremlja njen razvoj in odobrava ustrezne načrte. Spričo vedno novih potreb na trgu in ob ugotovitvi, da podjetji morda sami ne bosta zmogli vseh nalog (premajhna kreditna sposobnost), pa je občinska skupščina skupaj z drugimi organi in vsemi občani še bolj zainteresirana, ker se pojavlja vprašanje, na kakšen način najhitreje reševati naloge. Dejstvo je, da mora trgovina v korak s časom oziroma s splošnim napredkom, vstati pa še ob naraščajočih potrebah.

Ob občinskem prazniku, ko navadno seštevamo uspehe zadnjega leta, smo sicer veseli, da je bilo morda prav zadnje čase v trgovini narejenega največ v vsem povojnem obdobju, vendar pa se moramo hkrati zavedati, da so se ob teh uspehih zastavile nove naloge, ob katerih razmišljamo, kako bi čimprej uredili to. eno najvažnejših vprašanj brežiškega gospodarstva.

so obnovljena vrata muzeja v Kumrovcu. Doprženo čelo so!

Prof. M. Kugler

Premogovo jutro v Brestanici

V novembru smo že bližje zimi. Tega smo se spomnili tudi prejšnji teden, ko smo na brestaniški železniški postaji opazovali ljudi, ki so natožarjali premog na svoje vozove.

Ustavili smo se ob precej dolgi vrsti voz. Nekateri so bili prazni, drugi naloženi s kosi črnega premoga, ki je dobil v meglenem jutru še poseben mlečno siv sijaj.

»Kaj tako zgodaj?« smo vprašali moža, ki je vrhu voza razgrel premog. Na levi strani koša je bila pritrjena tablica: »VINTAR...«

»Da, Nikoli ni prežgodaj. Premog je in ga ni. Zato je treba pohiteti,« je odvrnil delavec, ne da bi odložil lopato.

»Kam pa ga peljete?« smo vprašali ostale, ki so čakali s praznimi vozovi.

»V Brezovo goro. Vstric Blance.«

»Premog je pa senovski?«

»Da.«

Stopili smo nekaj deset metrov naprej, kjer je bila premogova »baza«. Tik pred velikim razkladalnim žerjavom smo se ustavili.

»Od kdaj pa imate to napravo?« smo vprašali Antona Teraša iz Brestanice, ki je pomagal pri žerjavu.

»Pred štirinajstimi dnevi smo jo dobili. Izdelana je bila v brestaniški elektrarni.«

»Vam dobro pomaga?«

»Koristna je. S pomočjo te naprave si olajšamo in pospešimo delo.«

Sli smo dalje, ob Savi navzgor. Ko smo videli brestaniški grad, ki je bil ves v soncu, nismo imeli občutka, da je zima tik pred durmi. Toda taki dnevi so v novembru precej varljivi, zato smo razumeli, čemu toliko voz s premogom...

I. Z.

Prizadevno filatelistično društvo

Filatelistično društvo iz Vidma-Krškega je s svojo šeststo filatelistično razstavo, ki je bila od 9. do 12. novembra v Krškem, ugodno presenetilo. Številni obiskovalci razstave, ki je bila posvečena 20-letnici republike, so s posebnim občutkom zadovoljstva in priznanja društvu zapuščali razstavo. Nekdo je v knjigo spominov zapisal, da je društvo, ki se je uvrstilo

na peto mesto v Jugoslaviji in na drugo v Sloveniji, ni deležno dovolj priznanja. Ugotovitev je žal resnična. Vsekakor bo treba v bodoče vsestransko pomagati Filatelističnemu društvu in mu omogočiti razvoj. Morda ni pretilano, če zapišemo, da svedno v zdušje ob otvoritvi razstave, udeležba najvišjih predstavnikov komun in zanimanje ljudi za filatelistično dejavnost dajejo društvu priznanje in mu hkrati zagotavljajo pomoč in sodelovanje. Marljivim članom društva in prizadevnemu predsedniku Gustavu Roštoharju iskreno čestitamo za lepo razstavo in jim želimo še veliko uspehov.

Praznovanje pomembnega jubileja na Vidmu

Jutri bo osnovna organizacija RK na Vidmu pripravila veliko proslavo, posvečeno 100-letnici obstoja Rdečega križa. Ob tej priložnosti bodo zaslužni kvodajalci sprejeli zlato in srebrne značke. Delovni kolektivi tovarne celuloze in papirja, Kovinarske, Elektre in tovarne čokolade, ki so pri kvodajalskih akcijah pokazali vsa leta veliko razumevanja, bodo podeljene diplome.

Osnovna organizacija RK na Vidmu bo hkrati pripravila razstavo o dejavnosti RK, ki bo v prostorih dvorane Svobode. Razstava bo trajala več dni.

171 litrov krvi so darovali

V času od 2. do 25. oktobra je v videmsko-krški občini oddalo 543 kvodajalcev 171 litrov krvi. Za odvzem krvi pa se je prijavilo kar 631 ljudi. Samo v obratni ambulanti tovarne celuloze in papirja »Djuro Salaja« v Vidmu-Krškem je oddalo kri 288 kvodajalcev, v ambulanti v Brestanici 150 in v Kostanjevici 105.

PRIHODNJI TEDEN

bomo obiskali vse večje kraje v občini Videm-Krško in posebej poročali o problemih, novicah in dogodkih v krajih te občine!

Zanimiva razstava in predavanja

V mesecu varnosti sta občinski sindikalni svet in delavska univerza pripravili potujočo razstavo o higiensko-tehničnem varstvu ter prometnih nesrečah. Razstava je lepo urejena in vzorno prikazuje razne statistične podatke o dohodkih in izdatkih skladov za zdravstveno zavarovanje, stanje aktivnih zavarovancev in upokojenecov, premike delavcev in poškodbe pri delu in izven njega. Razen tega dajejo razstavi veliko vrednost razstavljena zaščitna sredstva in fotografski posnetki prometnih nesreč in

nesreč pri delu. Prireditelj sta ob tej priložnosti pripravila v razstavni prostor predavanja o HTV zaščiti za članke kolektivov gospodarskih organizacij. Učinek predavanj v takem okolju je vsekakor dober. Da pa bi razstavo čim bolj približali ljudem in lažje izvedli predavanja, so sklenili razstavo pripraviti v vseh večjih krajih v občini. V Vidmu-Krškem je bila razstava od 4. do 9. 11., v Brestanici od 10. do 15. 11., na Senovem od 16. do 20. 11. in v Kostanjevici od 21. do 23. 11. Zvedeli smo, da si je v Vidmu-Krškem ogledalo razstavo veliko število ljudi.

Če pobrskamo po statističnih podatkih, ugotovimo, da bi bilo potrebno pripraviti še več takih razstav in predavanj. Kljub sorazmerno dobri zaščiti pri delu se število nesreč stopnjuje. Samo v celjskem okraju je bilo lani kar 6562 nesreč pri delu, zaradi katerih je bilo 144.753 bolezenskih dni ali 22 dni na enega zaposlenega. Zavodi za socialno zavarovanje so porabili za zdravstveno zavarovanje veliko sredstev. V videmsko-krški občini je bilo v tem namenu porabljenih lani kar 372.260.767 dinarjev, v brežiški 271.924.536 dinarjev, v sevniški 205.553.442 in v celjskem okraju skupaj 4 milijarde in

417.700.335 dinarjev. Sredstva, ki jih vlaga družba, so torej ogromna. Zato gre organizatorjem vse priznanje za organizacijo tovrstnih razstav in predavanj!

G. P. „SAVA“: delavcev primanjkuje

Gradbeno podjetje »Sava« iz Vidma-Krškega je do konca septembra ustvarilo nekaj več kot 320 milijonov dinarjev vrednosti; če pa bo vreme še naprej ugodno, upajo do konca letošnje gradbene sezone ustvariti še novih 200 milijonov dinarjev realizacije. Kolektiv šteje povprečno 300 ljudi, letos pa bo bruto proizvod na posameznika dosegel milijon 600 tisoč dinarjev; osnovna sredstva, ki odpadejo na člana kolektiva, so vredna okrog 175 tisočakov. Samo v letošnjem letu je v kolektiv prišlo in ga zapustilo približno 100 delavcev, to je vsak tretji. Vzrokov je več. Preden pa jih načnemo, si oglejmo, kaj so letos ustvarili na svojih gradbiščih.

20-stanovanjski stolpič, ki so ga začeli graditi v lanskem jeseni, bo v prihodnjih dneh vseljen. Na Vidmu so letos spomladaj začeli s gradnjo 15-stanovanjskega stolpiča, v katerem bodo tudi prostori nove pošte in avtomatske telefonske centrale. V grobem ga bodo dogradili še letos. Na Vidmu gradijo še en 16-stanovanjski stolpič za tovarno papirja. V prtiličju bodo prostori za trgovino. Na Senovem bodo letos začeli s 20-stanovanjskim stolpičem, na licitaciji pa so že prevzeli gradnjo stanovanjske stavbe v Brestanici, v kateri bodo prostori nove avtomatske telefonske centrale in pošte. Razen stanovanj pa gradijo tudi gospodarske objekte.

Gradbena dela na novi stavbi »Kovinarske« na Paradžu so še v teku, podjetju

»Transport« so že predali nove garaže, dela pri gradnji 10 novih »Šedovih polj« za Novoteks v Novem mestu prav tako še potekajo, v Trnju pri Brežicah dokončujejo za KZ Brežice 4 hleve za pitanje goved, shrambo za krmo, upravno poslopje in silose, v Cerkljah pa 2 hleve in shrambo za krmo. Prihodnje leto bodo v Trnju

POROČEVALEC KOMUNE VIDEM-KRŠKO

gradili še 2 hleve. Gradbene zmogljivosti gradbenega podjetja Sava iz Vidma-Krškega so za prihodnje leto že odane.

Največ težav je, kot smo že omenili, s fluktuacijo zaposlenih, ki je letos zajela vsakega tretjega člana kolektiva. Da bi zmanjšali odvisnost od zaposlenih in dosegli, da bi bile gradnje kar najbolj cenene, kvalitetne in uresničljive v kratkem času, so nakupili strojno opremo. Letos so kupili za okoli 30 milijonov dinarjev nove opreme: cevne odre, opremo za gramoznico, več mešalcev za beton, vibracijsko sito, več dvigal, mehanske lopate, stroj Rossa-Cometto za izdelavo betonskih zidakov, prikolico za avto prekučnik itd. Osnovna sredstva so vredna zdaj 52 milijonov dinarjev in so jih z letošnjimi nakupi povečali za več kot 100 odst.

Delavci beže iz gradbeništvu deloma zaradi tega, ker zaslužijo v drugih panogah več, deloma pa tudi zato, ker jim gradbeništvu ne more nuditi enakih življenjskih pogojev kot panoge, ki se ne selijo iz kraja v kraj. V »Savi« so zato resno razmišljali o tem, kako oskrbeti delavcem stanovanja in kako jim hkrati s tem zagotoviti tudi ostalo. Letos so se uresničevanja naštetega resno lotili. Na Zadovinku gradijo stavbo, v kateri bodo obrat družbene prehrane za delavce, obratne delavnice, garaže in samske sobe. V novih prostorih bo približno 20 ležišč za delavce, precej novih ležišč pa bodo lahko uredili v dosedanjih upravnih prostorih, ko se bo uprava prihodnje leto selila v novo stavbo. Pri gradnji na Zadovinku uporabljajo prvič novi stroj Rossa-Cometto za izdelavo večjih betonskih zidakov. Delavci so stanovali do sedaj pri kmetih, ob večjih gradbiščih so postavljali barake, hranili pa so se v področnih menzah ali pa so najemali kuharice. S sodobnimi gradbenimi stroji in opremo ter z izboljšanjem življenjskih pogojev za delavce bodo zmanjšali fluktuacijo in v prihodnosti naredili veliko več kot doslej. Oboje torej kaže, da so na pravi poti.

SPODNJE

„Kdor se sevniške vode napije...“

Ljudje smo si med seboj različni. Ločimo se tako po zahtevah kot tudi potrebah po tem, kako si znamo urediti dom, kraj v katerem živimo itd. »Pokaži mi svoje mesto, pa te bom ocenil,« bi morda lahko rekli, kajti v mestu, v njegovi podobi se zrcali tudi delo tistega, ki v njem prebiva.

Sevnica, starodavno mesto ob Savi, ni izjema, kar se prejšnjega tiče. Tudi življenje v tem kraju je dalo naselju in okolici svojevrsten pečat. Sevnčanini so radi Sevnčanini, zakaj, naj pa sami odgovorijo!

»V Sevnici živim kot proletarec...«

Pravi železničar v pokoju KAREL GREBENC. Preden je prišel v Sevnico, je služboval v Zagrebu. S seboj je prinesel tudi ondodne spomine, ki so polni strahot iz časa okupacije. Prav tako je zvest spominu na svoje brate: Franca, ki je obležal v Madridu za časa španske revolucije, Mirka, ki je utonil v Moskvi, in drugih. Posebna stran njegovega življenja je podpisana od tovarišev in prijateljev iz partizanskih let, ki se jih spominja z največjim spoštovanjem.

»Prosti čas preživim s prijatelji v restavraciji, rad pa grem v kino in na sprehod. Sem inkasant in pobiram članarino za ZB, SZDL in DPD »Svoboda«. No, zdrav sem tudi!«

»Ste radi Sevnčan?«
»Človek je najraje tam, kjer si ustvari dom.«
»In zakaj ste radi Sevnčan?«
»Kot proletarec povem tole: kdor se sevnške vode napije, ne gre rad iz Sevnice.«

»Zabavam se z vnučko«

»Z možem sva pristna Sevnčanina. Tu sva si tudi ustvarila družino,« pravi samostojna gospodinja iz Kolodvorske ulice 38 ANA OSTROVRŠNIK.
»Kaj vam je v Sevnici všeč?«
»Predvsem to, da smo se znebili prahu. Kar ponosna sem, ko grem po asfaltirani cesti.«
»Kaj pa pogrešate kot gospodinja?«
»Konkurence v trgovini.«
»Kam najraje zahajate?«

»Navdušena obiskovalka kina sem. Do zdaj nisem menda še nobenega filma izpustila.«
»Kako pa sicer izkoristite prosti čas?«
»Zabavam se z enoinpolletno vnučko Zorico.«
»Nameravate kam potovati?«
»Da, danes z Zorico v Cerklje.«

»Petje mi je bila najljubša zabava«

dokler smo imeli v Sevnici moški pevski zbor. Štel je 40 ljudi. Kadar smo zapeli, nas je bilo veselje slišati,« pripoveduje krojač ALOJZ KOŠOROK.

»Kdor se sevnške vode napije, ne gre rad iz Sevnice!« pravita zakonca Agneza in Karel Grebenc, ki uživata zaslužni pokoj v prijaznem mestu ob sotočju Mirne in Save

»Zdi se mi, da pri nas posebej pozorno pozornost zunanji podobi naselja. Močno pogrešam drevored, ki se je včasih pričel pri Reštanjskem potoku in zavil ob Savi navzdol. Zelo rad sem hodil na sprehod. Zdaj, ko tega ni, zavijem često v gasilski dom. Že okrog 30 let sem gasilec.«

Sicer pa, kje naj bi bil drugje, kot tam, kjer sem rojen. Všeč mi je Sevnica in njena okolica, bogata sadovnjakov in gozdov.«

»Z ljudmi se dobro razumem,«

posrečilo se mi je najti stik z njimi in tako se po šestnajstih letih bivanja v Sevnici

počutim kot prava Sevnčanin, čeprav sem Radencanin.

S šolo sem zadovoljna, z učitelji in učnimi uspehi tudi,« meni upraviteljica osnovne šole v Sevnici MARIJA SIMONČIČ, ki je hkrati tudi predsednica DPM.

Kako se počutite kot potrošnik?«

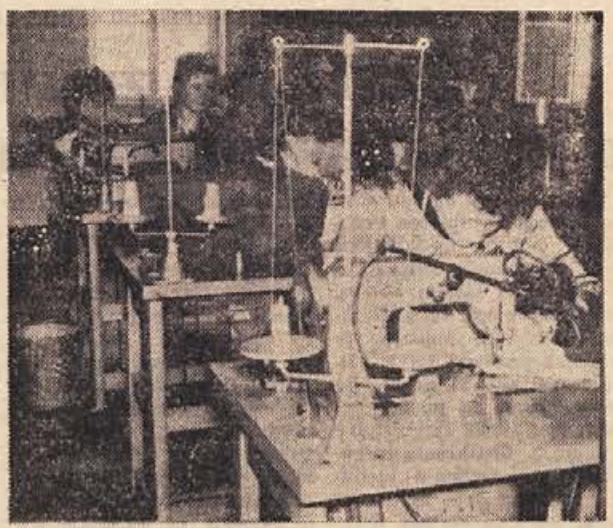
»Človek mora imeti res že prav posebno željo, da gre nakupovat v druge kraje. Mislim, da je bil z modernizacijo trgovin narejen korak, ki ne bo šel v pozabo. Torej sem kot potrošnik zadovoljna.«

»Kaj se vam zdi pomanjkljivo, neurejeno?«

»Pouk imamo zdaj v štirih stavbah, od katerih je ena oddaljena celo 1 km. Gradnja splošno družbenih objektov napreduje, posebej pa se veselimo nove šole, v kateri bo prostora za okrog 1000 otrok. Vsi, ki živimo in delamo v Sevnici, smo priča tudi komunalnemu urejanju naselja. Zal, trenutno še ni sredstev, da bi lahko uresničili vse urbanistične zamisli. Napredek pa je in ta je tako močan, da naredi celo iz tujca pristnega Sevnčanina.«

- V tej mali anketi skušamo bralcem predstaviti
- Sevnico tako, kakor o njej menijo nekateri Sevnčanini. Resda je to samo slika šestih iskric življenja, ki ga vsak po svoje in vendar s skupnim ciljem kujejo Sevnčanini, je pa v določenem pogledu tako značilna, da bi jo mogli posplošiti na mnoge Sevnčanane. Značilna je prav zategadelj, ker velja za vse, da »kdor se sevnške vode napije, ne gre rad iz Sevnice...«

IVAN ZORAN

Julka Prelogar, Fani Petrič in Erika Zadnik so iz Krmelja. Vse tri so dobile kruh v novem obratu Lisce v Krmelju

»Za Krmelj ta obrat veliko pomeni...«

— V dveh izmenah delamo, v vsaki po 30 žensk, tako da nas je vseh skupaj 60, — je povedala Ivanka Božič, obratovodja konfekcije Lisca v Krmelju.

— S kvaliteto, ki jo dosegamo pri izdelkih, smo zadovoljne, pa tudi v matičnem obratu v Sevnici nas ne graja. Obrat za Krmelj veliko pomeni, saj se teh 60 žena in deklet, ki delajo v njem, najbrž ne bi moglo zlahka zaposliti, če ga ne bi bilo. Osebnih dohodkov se gibljejo med 20 in 25 tisoč dinarji. Največ je bil vreden temeljito pripravljene uvodni tečaj, v katerem smo se vse usposobile za delo, ki ga opravljamo.

Na Studencu pripravljajo klub

Klubski prostor pripravlja na Studencu krajevna organizacija SZDL. Uredili ga bodo v stavbi krajevnega urada. Kupili so že radijski sprejemnik z vdelanim gramofonom in 4 mize s stoli. Prizadevni Studencani si bodo omislili klub po zaslugi uspehov, ki so jih dosegli v tekmovanju krajevnih organizacij SZDL, ko so prejeli 150 tisoč dinarjev okrajne in 140 tisoč dinarjev občinske nagrade. Družbene organizacije bodo končno le dobile prostor, v katerem se bodo lahko sestajali.

Prosветna dvorana je na Studencu dolgoletni problem. Leta 1957 so zabetonirali temelje, ves potrebni les je bil že obtesan, nato pa je zmanjkalo sredstev. Vse množične organizacije so zdaj zaprosile občinsko skupščino v Sevnici, naj dovolji prodajo že zbrane lesa. Z izkupičkom in z dodatnimi prispevki prebivalcev bi pri gasilskem domu zgradili prosvetno dvorano. Občinska skupščina bo po posvetu s strokovnjaki sprejela ustrezen sklep.

Pionirji šole na Studencu so s pomočjo mladinskega aktiva uredili pri šolski stav-

bi letno telovadilnico. Opravili so nad 500 prostovoljnih delovnih ur in zgradili približ-

no 34 metrov opornega zidu. Pionirska organizacija pri-

pravlja za 29. november igričo, ki bo predvajana na svečani proslavi dneva republike, ki bo 28. novembra v šoli.

Zalne komemoracije, ki so jo kot vsako leto pionirji priredili tudi letos pri spominski plošči na krajevnom uradu, se na dan mrtvih ni udeležil prav noben član Zveze borcev. Mar ni to malce čuden odnos, kaj menite? C. Š.

Preberite, kaj smo zvedeli v Boštanju

● Na krajevnem uradu v Boštanju je bil pretekli teden popis vseh invalidnih oseb, ki še nimajo priznane invalidnosti in ne uživajo invalidske zaščite. Na področju krajevnega urada Boštanj živi okoli 2600 prebivalcev, med njimi pa je kar 100 doslej nezaznanih invalidnih oseb. Po popisu bodo mlajše poslali v priučitev za razne poklice in jih zaposlili, starejšim pa bo treba v okviru možnosti zagotoviti sredstva za preživljanje v obliki podpor in podobnega.

● Klubski prostor ureja v Boštanju krajevna organiza-

cija Socialistične zveze. Opremo zanj so dobili v opuščeni poročni sobi na krajevnem uradu. Krajevna organizacija SZDL namerava kupiti televizor. Sredstva zanj so že zbrali, 35 tisočakov, kolikor jim manjka, pa upajo, da bodo dobili pri občinskem odboru SZDL.

● Dom TVD Partizan v Boštanju je nujno potreben obnove. V ta namen bi bilo potrebnih okoli 3 milijone dinarjev. 1 milijon 600 tisoč je že odobrenih, preostanek pa še zbirajo. V domu TVD Partizan bo novi klubski prostor.

OBISK NA KRAJEVNEM URADU

Krajevne urade ponekod imenujejo tudi »občine v malemu«. To ime se jih je oprijelo po ukinitvi manjših občin, kajti krajevni uradi so potem postali (zlasti v večjih krajih) v resnici središča, kjer so se občani največ mučili. Občine (ozir. ObLO) so nanje prenesle pristojnost reševanja vrste tistih vprašanj in zadev, ki so zaradi množičnega pojavljanja preveč obremenjevale upravni aparat občine.

Tak urad imajo od tistikrat tudi na Blanci. Kaj vse je

treba reševati, pa je povedal šef krajevnega urada IVAN MALUS.

»V tej pisarni se nabere najrazličnejše gradivo: prošnje, pritožbe, imovinski spisi, položnice, živinski potni listi, davčne listine, rojstni podatki, podatki o smrti in drugo. Precej zadev se nanaša na državljanstvo, še največ pa je potrdil, ki jih občani potrebujejo za urejanje medsebojnih in ostalih odnosov.«

»Ste imeli v zadnjem času kakšen poseben primer?«
»Ne. Dan je tukaj enak dne-

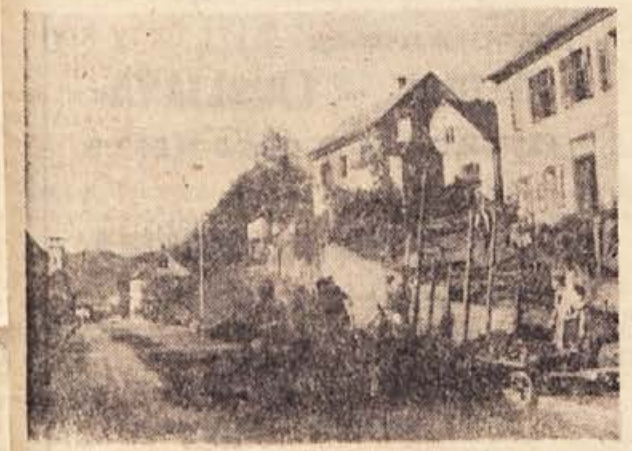
vu. Ne bi ponovno našteval, s čim imam opravka.«

»Kdaj ste zaznamovali zadnji smrtni primer in kdaj zadnje rojstvo?«

»Zadnji je umrl 63-letni Franc Zemljak iz Pokleka, še v septembru. Najmlajša občanka, rojena na tem območju, pa je Milka Zemljak, tudi iz Pokleka. Pripomniti moram, da so izvzeti otroci, ki se rodijo v porodnišnicah.«

Po razgovoru je prišla stranka. Moški. V rokah je imel neke papirje.

»Dober dan, tovariš šef, prišlo me je zaradi...«

Razglednica iz Sevnice: tako je te dni vzdolž glavne ceste. Komunalna dela hitro napredujejo; zdaj so spet betonirali nekaj škarp, pločnike pa še kar urejujejo

V Podgorju bodo igrali

V sevniški »Jutranjki« že dve leti šiva Majda Božič. V službo se vozi z mopedom iz 10 kilometrov oddaljenega Podgorja.

— Razen vaj za igro, ki jo pripravljamo za 29. november, nimamo na vasi nobenega razvedrila. Za ta praznik pa s Socialistično zvezo pripravljamo igričo »Prvi ples«. Skušali bomo dobiti tudi potujoči kino, po vsem programu pa bo prosta zabava. — Upam, da bo vsaj takrat veselo...

Mladinski sestanek v Loki

Novoizvoljeni odbor ZMS v Loki je imel predzadnje soboto prvi sestanek po konferenci. Razpravljali je o bližnjih nalogah mladine in ustanovil ožji akcijski odbor za proslavo 20-letnice AVNOJ. Ta odbor bo pomagal pri organizaciji kulturnega dela proslave in pri šahovskem in strelskem tekmovanju, ki bo v počastitev praznika.

Pri prosvetnem domu, kjer obnavljajo klubske prostore,

bodo organizirali prostovoljno delovno akcijo za čiščenje okolice. V načrtu imajo tudi delovno akcijo za ureditev loškega trga, kjer bo treba s samokolnicami dovažati material, da bi trg pred jesenskim deževjem uredili.

Loško mladino moramo pohvaliti, ker je resno začela delati, in upamo, da bo s sedanjim delovnim poletom tudi nadaljevala.

S. Sk.

Dve Jožici iz Polja vsak dan hodita po tej cesti v šolo. Pol ure tja in prav toliko nazaj. Za učenki prvega razreda je to že kar dolga pot. Koliko časa bosta preživeli na cesti, ko bosta uspešno končali osemletko v Tržišču, pa lahko izračunajo njeni kolegi iz višjih razredov.

POSAVJE

SZDL naj začne javno razpravo o pomembnem občinskem ustavnem aktu

Na skupni seji 8. novembra sta občinska skupščina in občinski odbor Socialistične zveze v Črnomlju razpravljala o osnutku statuta občine. Predsedujoči inž. Rado Dvoržak, predsednik skupščine, je uvodoma poudaril, da je statut pravni akt, ki ga je bilo treba izdelati na podlagi številnih pozitivnih sprememb v političnem, družbenem in gospodarskem življenju komunne v zadnjem času. Predvsem pa je izdelavo statuta narekovala ustava, ki je vpeljala široko samoupravo občanov na vseh področjih javnega življenja.

Razprava o 69 strani obsegačem osnutku statuta črnomaljske občine se je začela ustavljala predvsem pri dopolnitvah in pomanjkljivostih ter preciziranju posameznih določb. Na podlagi tega se je na seji izluščila vrsta novih predlogov in mnenj, ki pomanjkljivosti odpravljajo, komisija za izdelavo statuta pa bo osnutek ponovno pregledala in ga popravila. Osnutek bo dan v razpravo vsem občanom. Specializirana in javna razprava morata biti končani do 31. januarja prihodnjega leta.

Na skupni seji so menili, naj bi razpravo začela Socialistična zveza kot najbolj množična organizacija v občini. Na ta način bo možno tudi uskladiti interese posameznikov do skupnosti in obratne, kot je predvideno v osnutku statuta. Po razpravi je bil osnutek na seji soglas-

no sprejet. Se na kratko o vsebini osnutka:

● Osnutek obsega šest delov, katerih vsebina je zajeta v 275 členih. V prvih 23 členih govori o uvodnih določbah, v katerih omenja zlasti pravice in dolžnosti občanov. Drugi del (od 24. do 53. člena) podrobneje obravnava družbeni ekonomski razvoj občine. Uvodoma pravi, da določa politiko občine občinska skupščina, ki hkrati usmerja in usklajuje gospodarski razvoj, razvoj družbenih služb, zagotavlja materialne in druge pogoje za razvoj proizvodnih sil in splošne pogoje za gospodarjenje. Ko navaja pravice in dolžnosti občinske skupščine, osnutek v 42. členu podčrtuje, da spremlja skupščina izpolnjevanje finančnega plana ter ga daje v obravnavo na sejah, pri čemer izdaja ustrezna priporočila in ukrepe. Ko govori o skladih, pravi drugi del osnutka v 53. členu, da mora biti javnost seznanjena s porabo sredstev iz skladov.

● V tretjem delu (od 54. do 101. člena) so v točkah razvrščene obveznosti občine do zadovoljevanja skupnih potreb občanov. Pri tem je v 61. členu, ki pravi: »Če prenese občinska skupščina kakšno dejavnost iz svoje pristojnosti na zavod ali organizacijo s področja družbenih in javnih služb, mora hkrati zagotoviti sredstva za nadaljnje nemoteno opravljanje te dejavnosti.« In dalje: »Občina skrbi za vsestransko

zdravstveno varstvo občanov, ... zagotavlja splošno zdravstveno pomoč ... in stipendiranje strokovnega kadra.«

Otroško varstvo prenaša občina s statutom na krajevne skupnosti s tem, da jim daje ustrezna sredstva. V krajevni skupnosti, pravi 73. člen osnutka, se povezuje skrb in prizadevanja družbenih organizacij, društev in delovnih kolektivov za varstvo otrok. Obvezno šolanje je vsem občanom zagotovljeno, sredstva pa v ta namen predvidi finančni program za vzgojno-izobraževalno delo. Tudi sredstva za kulturno-prosvetno dejavnost zagotavlja občina na podlagi ustreznega programa. V 90. in 91. členu so obdelane pravice do zaposlovanja občanov in stanovske pravice, medtem ko 94. člen našteva komunalne zvrsti. Zadnji člen tretjega dela pa pravi, da se sredstva za financiranje komunalnih dejavnosti ustvarjajo v družbeno komunalnem in cestnem skladu.

● Četrty del osnutka (od 102. do 233. člena) podrobneje obravnava organizacijo in delo občinske skupščine ter njenih organov. Uvodoma določa strukturo upravnih organov z vsemi njihovimi dolžnostmi in pravicami, nato govori o delu skupščine in vseh njenih organov, kot svetov, komisij itd., kakor tudi o njihovih pravicah in dolžnostih.

● Peti del (od 234. do 271. člena) govori o neposrednem

samoupravljanju občanov. V ospredje postavlja krajevne skupnosti, njihov namen in naloge pri širjenju in uveljavljanju široke samouprave občanov. Isti del obravnava tudi zborni občanov ter hkrati določa, kdaj in zakaj jih kdo skliče ter kaj naj obravnava. Prav tako je določeno, kdaj se lahko razpiše referendum.

● Šesti del osnutka govori predvsem o veljavnosti statuta in vseh ostalih določb, ki se nanašajo na osnutek.

V semiški kovačiji je vedno živahno

Obrt je nepogrešljiva, pa vendar...

Hitri razvoj nas je spravil v stanje, ko smo se industrijsko že toliko razvili, da se izdelkov, ki so jih še pred leti delali obrtniki, ne splača kupovati od njih, ker so predragi. Proizvodna obrt je zaradi tega začela izumirati. Naš potrošnik pa še nima toliko denarja, da bi lahko industrijski izdelek, ko je obrabljen, zavrzel brez popravil. Neredko je k temu prisiljen, ker ni obrtnika, kateremu bi ga lahko dal popraviti. Obrtnik ne more živeti samo od popravil, zlasti naš ne, ker je njegova oprema vse preveč zastarela. Sodobni stroji za popravila na tekočem traku sicer obstajajo, izplačajo pa se le v primeru, če strežejo več deset-tisočim potrošnikov. Tudi tu smo premajhni...

V Semiču je dolga leta životala čevljarstva delavnica, ki je bila nekaj časa samostojna, nato pa se je priključila obrtnemu servisu Semič. Opustili so jo. Se tako pridni čevljar je v njej s krpanjem in popraviljem zaslužil od 13 do 16 tisoč dinarjev na mesec. V kovinski stroki se je čevljarjem obetalo veliko več: tam zasluži nekvalificirani delavec 24 tisočakov. Drug za drugim so odhajali, čevljarji delavnici pa je grozil finančni polom in zapril so jo. Zdaj nosijo prebivalci čevlje v popravilo v Črnomljuje in v Štrekljevec, kjer živita edina čevljarja na vsem področju... Tu in tam pa seveda kdo tudi pošušmari, saj je naročil dovolj.

Obrtni servis v Semiču združuje pekarijo, kovačijo, pleskarski obrat in kleparsko-ključavničarski obrat. Odkod življenjska sila tem obrtnim delavnicam? Brez kruha ljudje ne morejo živeti; pekariji je obstoj brez dvoma zagotovljen, vsaj za nekaj časa. Po

pleskarskih storitvah je veliko povpraševanje, saj smo povojni zgradili brez števila novih stavb, ki jih je treba obnavljati. Naročil je čez glavo; dva pleskarja, ki delata v

NOVICE ČRNOMALJSKE KOMUNE

servisu, jim še zdalec nista kos. Kleparsko-ključavničarska delavnica ima dovolj naročil. Da bi se lahko vzdrževali, so jo usmerili tudi v proizvodnjo, še boljše v kooperacijo: za Iskrino tovarno kondenzatorjev na Vrtači de-

lajo ohišja. Tudi pri kleparjih in ključavničarjih trka dinar na vrata, zato so ga poskušali v kooperaciji. Sevnška kovačija je še najbolj namenjena ljudem. Trije kovači se sučejo v njej. Ključivo še pozvenkuje ob nakovalu, od časa do časa pa se tla v stavbi stresajo. To je takrat, kadar zapoje »norea«, mehanizirano ključivo, ki oblikuje večje kose.

Razvoj je terjal prilagajanje, obrtni servis v Semiču se je podredil tej zahtevi. O tem pričajo sodobni stroji, ki so jih kupili, kooperacija, s katero so začeli, in dejstvo, da je v 19-članskem kolektivu kar 7 vajencev. Do konca septembra letos so ustvarili za 34 milijonov dinarjev vrednosti.

ALI STE PRIPRAVILI STATUT?

S pripravljanjem statuta hitijo občine, hitijo krajevne skupnosti in hitijo delovne organizacije. Odlagali smo, dokler se je dalo, zdaj pa se bližajo skrajni roki, zato hitimo. Taka je pač navada, slaba sicer, pa vendar priljubljena... Vprašanje o statutih je kočljivo, marsikdo trzne, če ga zastavi, in mnogim je neprijetno. Težko je priznati, da si zamudil prvi vlak.

V splošnem trgovskem podjetju »Potrošnike v Črnomlju ni tako: Mirni so, lahko jim je bil sreč in brez strahu gledajo v jutrišnji dan. Dovolj zgodaj so začeli. Osnutek statuta je že pripravljen in kolektiv o njem razpravlja.

Delavski svet je letos v aprilu imenoval 5-člansko komisijo. Več kot 10 sej je imela, na njih pa so poleg članov komisije nemalokrat sodelovali še vsi člani upravnega odbora, posamezni člani iz DS in nekateri člani kolektiva. Včasih so ssejalje tudi do enih zjutraj... Tudi pravilnik o delitvi osebnih dohodkov je bilo treba popraviti v zvezi s pripravo osnutka statuta.

Najteže je bilo določiti in oblikovati pristojnosti posameznikov in organov. Slo je za pristojnosti uprave, direktorja, poslovodji, samoupravnih organov in poslovnih enot. Osnutek statuta že nakazuje ustanovitev samostojnih obratniških enot, s katerimi bodo začeli prihodnje leto.

26. julija letos je DS na predlog komisije za izdelavo osnutka statuta razpravljala o pomoči strokovnjakov. S pravnikom iz Ljubljane so se dogovorili za pomoč. S potnimi stroški vred jih je stala približno 60 tisoč dinarjev. V čem jim je pomagal pravnik? Izrazi: »lahko, mora, treba je imajo različni pomen v različnih vrezah, pravnik jim je tu marsikaj popravil. V poslovalnicah so nameravali uvesti kolektivno odgovornost, pa jih je opozoril, da mora materialno odgovornost nositi ena sama oseba. To je poslovodja, ki ima ključ, svoj prostor mnogo zdravih te večje osebne dohodke itd. Opczo-

ril jih je na napako pri določilih o obračunavanju bolnih. Napisali so, da podjetje izplača bolnino za prvih 7 dni, zakon pa pravi: za prvih 30 dni. Takšnih navidezno nepomembnih drobnarij je bilo veliko.

Marija Kos, članica komisije za pripravo osnutka statuta, je po-

Marija Zalec: »Mislim, da smo sestavili dober osnutek...«

vedala: — Najteže je bilo opredeliti in oceniti delovna mesta, ko smo popravljali pravilnik o delitvi osebnih dohodkov. O tem smo govorili največ in se tu najdlje pomudili.

Predsednik komisije Marija Zalec je bil nasmejan, ko je odgovoril na vprašanje, kako ocenjuje osnutek statuta. Dejal je:

— Mislim da je dober. Odpravili smo napake v pravilniku o delitvi osebnih dohodkov, delo komisije pa bo dokončno ocenil kolektiv v razpravi o osnutku, ki še teče. Izdelati osnutek statuta je resna naloga. Veliko dela je terjala, v osnutku pa je našlo svoj prostor mnogo zdravih te večje osebne dohodke itd. Opczo-

Metlika za svoj praznik in 29. XI.

Občani metliške komunne bodo svoj praznik 26. novembra proslavili v znamenju uspehov na vseh področjih družbenega dela. V počastitev tega dne bo več prireditev in tekmovanj, ki se bodo zvrstila že od srede novembra dalje.

17. novembra ob 9. uri: ša-

Rekreacijski pas ob Kolpi

Urbanisti so predvideli, da se ob Kolpi uredi rekreacijski pas, se pravi vikend hišice, kamping, gostinski objekti in športna igrišča. Vse to naj bi bilo na levi strani Kolpe od izliva Lahinje do mostu pri Jurovskem brodu. Dolina Kolpe nudi izredne prirodne lepote, reka sama pa ima poleg okoli 30 stopinj. Tudi podjetja in kolektivi metliške občine bodo tu lahko gradili hišice za oddih svojih članov.

hovski turnir mladinskih ekip.

21. novembra ob 20. uri: zabavni večer, ki ga priredi mladina.

23. novembra: kegljaško tekmovanje. Istega in naslednjega dne bodo predvajali domači film »Kozara« v okoliških vaseh.

24. novembra ob 20. uri: Mestno gledališče iz Ljubljane uprizori Borovo »Raztrgancev«. Dopoldne ob 9. uri bo šahovska simultanka.

26. novembra ob 9. uri: slavnostna seja občinske skupščine Metlika; ob 10. uri: otvoritev novega hotela v Metliki; ob 14. uri: otvoritev I. faze rekonstrukcije v »Betie«. Na praznični dan bo odprt tudi odsek ceste od glavne ceste do občinske skupščine, dograjeno pa bo tudi malo roketno igrišče.

28. novembra ob 19.30: akademija v počastitev rojstnega dne republike.

Za ureditev mesta in okolice

Pred nedavnimi so se sanitarni inšpektorji posvetovali s predstavniki metliške komunne o ureditvi mesta in vseh prostorov, ki so dostopni turistom in domačinom. Razgovor je v glavnem obravnaval dva pereča problema. Prvi zajema urejanje gostišč v družbenem in zasebnem sektorju, kjer bo treba preurediti lokale, izboljšati postrež-

METLIŠKI TEDNIK

bo in spraviti poslovanje teh obratov v sklad s predpisi, ki jih zahtevata turizem in gostinstvo.

Drug, nič manj pereč problem, pa so dvorišča, gnojnične jame in odtoki. S tem v zvezi bo treba ostrejših ukrepov, da se na področju mesta in krajev ob novi gorjanski cesti odpravijo vse pomanjkljivosti do začetka prihodnje turistične sezone.

Široko zastavljen delovni načrt

Občinski odbor SZDL v Metliki si je postavil obširne in pomembne naloge, ki jih bo izpeljal v sezoni 1963-64. Vse delo se bo odvijalo na treh področjih. Razine politične akcije, katerih del je bil že opravljen pri vpisu ljudskega posojila za Skopje, se bodo nadaljevale na različnih področjih in bodo končane do konca aprila 1964. Naslednja naloga je obravnava družbenega plana za leto 1964 in perspektivnega plana za sedemletno obdobje. S političnimi aktivimi in delovnimi kolektivi bodo družbeni plan obravnavali že od 26. novembra dalje. Tu bodo razpravljali o vseh vprašanih kmetijsva in gozdarstva, o industriji, turizmu, trgovini, gostinstvu, obrtnih servisu, o šolstvu, zdravstvu in občinski upravi. Vse to bodo obravnavali tudi na množičnih sestankih SZDL in na zborih občanov. Tretja naloga, ki jo bo izpeljal občinski odbor SZDL, na

področju političnega dela, pa je obravnava občinskega statuta in statuta krajevnih skupnosti. V tem je skrilega veliko dela v pripravi osnutkov, priprave političnega akcija, obravnava problemov iz statuta občine in krajevnih skupnosti na zborih občanov in sestankih kolektivov.

Drugo področje dela zajema sodelovanje z ostalimi družbenimi organizacijami, v tretjem delovnem področju pa so zajete organizacijske naloge: posveti s predsedniki, tajniki in blagajniki krajevnih organizacij SZDL. Predvidene so akcije za povečanje članstva, letne konference krajevnih organizacij SZDL in občinske konference te organizacije.

Tako široko zastavljen delovni načrt je sprejel plenum občinskega odbora SZDL Metlika na zadnji seji 25. oktobra.

IVO LIKAVEC

Se en spominček na letošnjo otvoritev preurejene gorjanske ceste: republiški sekretar za promet tovarniš Alojz Zokalj-Džidži se je tako na Jugorju kot v Hrastu in drugod takoj zatopil v prisrčne pogovore z domačini. Na sliki vidite, kako sta na Hrastu kramljala z Belopavlovičevim očetom

TRGOVSKO PODJETJE

»PETROL – LJUBLJANA«

EKONOMSKA ENOTA NOVO MESTO

razpisuje delovno mesto za

TRGOVSKEGA POMOČNIKA

za bencinski servis ČRNOMELJ

Plača po pravilniku o delitvi osebnega dohodka. Nastop službe takoj ali po dogovoru. Prošnje pošljite

»PETROLU« – Novo mesto

Trgovina med potrošnikom in interesi

»Slabe trgovine imamo v občini, premalo sposobne, da bi popolnoma zadovoljile potrošnike. Če hočemo vprašanje rešiti, presojamo pametno. Stvari (rešitve) nikakor ne bomo zapuili sistem, ki je prečihak. Zato nismo proti, če uredi novomeška »Dolenjka« ali kakšno drugo podjetje sodoben lokal kjerkoli v naši občini. Menimo, da bo vprašanje dosti prej rešeno, če se ga bodo lotila tuja podjetja, ne domača, ki nimajo sredstev.«

Tako pravijo v Trebnjem. Sicer pa naj teče beseda o občini kot celoti, v kateri je trgovina ena izmed panog, ki z največjimi napori premaguje težave.

Podobno oceno bi trgovini dali slej ko prej tudi zategadelj, ker vsi ostali podatki ne govore v njen prid. Zlasti ne,

TREBANJSKE NOVICE

če jih primerjamo z dosežki nekaterih drugih, bolj razvitih občin ali celo z okrajnim in republiškim povprečjem. Poglejmo!

Občina ima nekaj nad 17 tisoč ljudi. Vsaka prodajalna oskrbuje povprečno 335 prebivalcev (republiško povprečje 309), ki jim strežeta povprečno dva zaposlena (republiško povprečje 3 do 4). Medtem ko znaša kupna moč

prebivalstva po ljubljanskem povprečju 177.000 dinarjev (iz leta 1962), odpade na enega prebivalca trebanjske občine komaj 56.000 dinarjev blagovnega prometa.

Kje so vzroki za te razlike? Preprost odgovor bi bil: v nerazvitosti. Vzrokov za tako stanje pa je seveda še več. Vprašajmo se še, v kateri občini razen v trebanjski je pretežno število trgovskih lokalov še v zasebnih prostorih? Zelo težko bi odgovorili na to vprašanje, posebno, ker moramo v trebanjskem primeru upoštevati še razne tako imenovane specifičnosti, ki jih je polno. Pogosto omenjajo geografsko specifičnost, ki zelo vpliva na odliv kupne moči. Predvsem predstavlja svojevrstno posebnost izredno slabo in pomanjkljivo opremljeno trgovsko omrežje. Kljub delni ureditvi je Trebnje (poleg Mirne) še vedno eden izmed najbolj

neurejenih krajev, kar se tiče trgovine. Zlasti je po mnenju nekaterih potrošnikov tu slabo opravljena (delna) specializacija. Na Mirni pa ni specializirane trgovine s tekstilom, gospodinjskimi pripomočki in železnino.

Vse te in druge razlike, pomanjkljivosti in nepravilnosti, predvsem pa potrebe potrošniškega območja so zahtevale pametnejše reševanje, kot je bilo do zdaj v navadi. Med drugim že teko razgovori o ureditvi vrste lokalov, ki jih nameravajo tu in tam opremiti podjetja iz drugih (!) občin. Dasiravno tudi domači podjetji — »Gradišča« v Trebnjem in »Tržana« v Mokronogu — ne bosta gledala križem rok, se vendarle zdi, da ne bi bili dovolj močni za uspešno perspektivno reševanje trgovine Mirenske in Temenjske doline. Tudi občinska skupščina v Trebnjem je očitno bolj navdušena nad tujimi podjetji kot nad domačimi, in lahko pričakujemo v tej smeri še nadaljnje razumevanje. Seveda je eden poglavitnih pogojev, da tuja trgovska podjetja, ki bodo urejevala in odpirala svoje nove poslovalnice v trebanjski občini, upoštevajo resnične po-

trebe vseh (!) krajev, ne samo središč.

● Podobni predlogi so v osnutku 7-letnega plana o razvoju trgovine. Med drugim ji in avtomobili, s kurivom in nadaljnja specializacija lokalov, ureditev prodajalne za konfekcijo vseh vrst, trgovina z železnino, stroji, motorji in avtomobili, kurivom in gradbenim materialom. Občutno manjka primerne prodajalne s sadjem in zelenjavo, bencinsko črpalko bodo zgradili novo.

● Na Mirni, kjer je predvidena vrsta novih prodajal, potrebujejo zlasti specializirano trgovino z živili in ostalimi ustreznimi potrebščinami, prodajalno z železnino, stroji, kurivom in gradbenim materialom, lokal za prodajo tekstilnega blaga in konfekcijskih izdelkov itd. Potrebujejo tudi lekarno in manjšo bencinsko črpalko.

● Med važnejšimi deli je v načrtu gradnja novega lokala v Slovenski vasi, ureditev mesnice v Sentlovrencu, pomožnih mesnic pa v Dobrnju, na Čatežu in v Trebelnem.

Pestrost dejavnost pri izgradnji in izpopolnitvi trgovskega omrežja v trebanjski občini potemtakem lahko skoraj pričakujemo. Morda ne bo šlo brez napak in ovir, če pa bodo o stvari razpravljali še volilci in če bo podpora političnih in družbenih organizacij ter občinske skupščine dovolj velika, bo naloga prej uresničljiva. Bržčas bo tega najbolj vesel potrošnik.

Leo Strukel - 80-letnik

23. oktobra je slavil 80-letnico Leo Strukel, ki ga poznajo mnogi Slovenci v Ameriki in v domačem kraju v okolici Sentruperta. Rojen je bil na Bregu št. 34 in je obiskoval osnovno šolo v Sentrupertu. Ko je odslužil triletni vojaški rok, je 1903 odšel v Ameriko, kjer je živel čez 50 let. Večkrat je prihajal domov in vedno s polnimi rokami. Ob koncu prve svetovne vojne je vsa zbrana darila domačinov iz Amerike pripeljal v Ljubljano in jih razdelil.

Leta 1952 pa je pripeljal v Sentrupert zaboj šolskih potrebščin, katih so bili delni učenci osnovne šole. Ze dve leti zatem je v domači kraj pripeljal avtomobil, ki še vedno služi domačinom za prevoz v bolnišnico, uporabljajo pa ga tudi gasilci ob požarih.

Leo Strukel je v Ameriki absolvirал trgovsko šolo. Nekaj časa je bil glavni zastopnik Glasa naroda, zastopnik zavodovne družbe, banke, kasneje pa je postal hotelir in je vodil menjalnico v New

Yorku. Organiziral je tamburaško, dramsko in pevsko društvo »Zvona«, pozneje »Slovana« in je bil med tamkajšnjimi izseljenci vsa leta zelo delaven.

Pred petimi leti je za vedno prišel v domovino, kjer vodi očetovo in bratovo posestvo. Tu je praznoval tudi visoki življenjski jubilej. Čestitkam prijateljev in znancev se pridružujemo tudi mi in mu želimo še vrsto zdravih in zadovoljnih let na domačih tleh!

Matija Brezovar

TREBNJE: včeraj občni zbor ObSS

Včerajšnji občni zbor občinskega sindikalnega sveta v Trebnjem je našel vrsto vprašanj, ki jih rešujejo delovne organizacije na najrazličnejših področjih. Osrednjo razpravo so posvetili kadrovskega zasedbi v gospodarskih organizacijah, izpolnjevanju planskih in izvoznih nalog, medtem ko je bila obravnava statutov delovnih organizacij poglavje zase. Poudarili so, da je nepravilno odlašati s tako pomembnim vprašanjem, kot so statuti.

■ Industrija celjskega okraja je v devetih mesecih tega leta izvozila za 12,8 milijona dolarjev izdelkov. Med drugim je celjska cinkarna letos izvozila za 15 odstotkov več blaga kot lani.

■ Na reki Samou, blizu Conarja v Gvineji, so spustili v pogon novo hidrocentralo, ki jo je zgradilo jugoslovansko podjetje »Energoprojekt« iz Beograda. Tovarno sta med drugim opremila Litostroja in zagrebška Jovarna »Rade Končar«.

Ne čakajmo na plat zvona!

Do zdaj slaba statutarna bera v trebanjski občini

Statuti delovnih organizacij v trebanjski občini dozorevajo počasi kot orehi v neugodnem vremenu. Do prvih dni novembra sta svoje statute izdelali le tovarna šivalnih strojev »Mirna« in »Kemo-oprema«. V drugih delovnih organizacijah osnutke sestavljajo, ponekod pa niso prišli naprej od prvih razprav.

Občinski sindikalni svet opozarja na nujnost reševanja tega vprašanja že vse leto, temeljiteje pa so statute obravnavale nečlano končane poslelne konference sindikalnih podružnic v delovnih organizacijah. To vprašanje pa bi moralo biti resneje načeto pred izdelavo 7-letnih planov

delovnih organizacij, ne pa šele ob prvih pogovorih.

Ob vsem tem bi se morali vprašati, zakaj ne gre. Odgovor je predvsem ta: zaradi pomanjkanja strokovnjakov in zaradi slabe razporeditve strokovnega kadra; pa še, ker se vodstva (uprave) delovnih organizacij premalo prizadevajo. Spričo tega ne trpi samo notranja ureditev, ampak tudi zunanja afirmacija delovnih organizacij. Dejstvo je, da je med 1300 zaposlenimi le 7 inženirjev in 5 ostalih z višjo šolsko izobrazbo, 26 tehnikov in 11 z drugim srednjimi šolami. Občutno pomanjkuje predvsem ekonomistov, saj je občina menda

brez diplomiranega ekonomista. Če upoštevamo, da tudi ta kader ni dobro razporejen (primer: KZ in TSS Mirna), bo še bolj razumljivo, zakaj se osnovna vprašanja v vrsti delovnih organizacij tako počasi rešujejo.

Če še nadalje ugotavljamo, kje bi bilo izhodišče iz zagate ob izdelavi statutarov, bi se ogreli zlasti za varianto, ki jo je ob pogojih v trebanjski občini vsekakor najlaže uresničiti. Bistvo te variante je dokaj preprosto: podjetje (ozir. delovna organizacija) preskrbi strokovnjaka, ki bo priredil besedilo statuta, sindikat pa mu bo dal politično in samoupravno vsebino. Tak osnutek gre potem v razpravo, pristojni organ pa ga potrdi.

O pomembnosti statutarov in drugih podobnih internih zakonskih aktov v delovni organizaciji govorimo toliko prav zategadelj, ker se prav lahko primeri, da bi pri iskanju rešitev izbrali najkrajšo in najlažjo pot ter se zadovoljili s privzetim krojem. Prepisovanje statuta bi se slej ko prej kruto maščevalo, kajti oblika pa tujem okusu in tuji meri se navadno slabo nosi, zlasti če ne ustreza rasti. Dovolj jasen dokaz, da je taka pot zgrešena, je polpreteklost, ko je tekla akcija za izdelavo tarifnih pravilnikov.

Ugriznili smo torej sila trd oreh, ki je dozoreval v sličnih pogojih kot statuti delovnih organizacij.

Občani predlagajo 7-letni plan

Te dni bodo v treh središčih trebanjske občine — Trebnjem, Mokronogu in na Mirni — zbori oziroma tribune občanov. Socialistična zveza jih organizira z namenom, da bi občani predlagali, kakšna naj bo vsebina 7-letnega plana. Tako v trebanjski občini uspešno izpolnjujejo določila ustave in statuta, ki zagotavlja občanom pravico, da samj odločajo o svojem razvoju. 7-letni plan oziroma njegov osnutek bo šel potem skozi vrsto splošnih in poglobljenih specializiranih razprav do končne uveljavitve.

VSE JE ŠLO IZ ENE ŠKATLE...

Planinsko društvo Črnomelj je za svojo postojanko v Črnomeljnih pred leti najelo za poslovodkinjo natakario Marjo Deržič, njen mož Ivan pa je bil prav tam zaposlen kot njen pomočnik. On je nabavil razno blago in ga sproti plačeval z denarjem iz iztržkov, obračunov pa navadno ni dajal. Vsakokrat si je pridržal tudi nekaj zase. Zaradi tega sta se z ženo večkrat sprla. Nekoč je vzel kar 80.000 din in obljubil ženi, da bo vrnil 100 tisočakov. Ves denar, svoj in državni, sta imela skupaj. Kadar je kdo potreboval, je vzel iz kupa.

Prvi primanjkljaj je bil ugotovljen že 17. 7. 1961, do 10. 10. 1961 pa je manjkalo že 529.016 din. Planinsko društvo je obdolžencema naknadno priznalo potne stroške, višek pri inventuri (!), kalo na vino in vse, kar se je dalo, da bi bil njun dolg čim manjši. Zedinili so se za končni manko v blagajni 357.173 dinarjev. Marija Deržič je pred začetkom sodnega postopka nekaj dinarjev že vrnila, kljub temu sta zakonca Deržič ostala na dolgu nekaj več kot 200.000 din.

Poslovodkinja Marija in njen mož Ivan sta živela precej na široko, kot so počeli. Večkrat sta si privoščila potovanja, z denarjem od planinske postojanke pa sta plačevala tudi postrežnico.

Ta primer izredno lahkomišelnega poslovanja je pred dnevi že drugič obravnavalo okrožno sodišče v Novem mestu. Obtoženi Ivan Deržič je takole povedal:

— Ves denar, najin zaslužen in denar od iztržkov, sva hranila kratkoma v eni sami škatli. Od tam sva jemala za nabave gostišča in zase... Imel sem občutek, da več potrošiva, kot pa sva midva zaslužila, računala pa sva na obljubljeni dobiček od prometa. Ta pa je bil slab... Pred sodniki sta Deržičeva izjavljala, da bosta nastalo škodo povrnili, čudno pa je to, da tega nista storila že doslej, saj je od prve obravnave minilo že leto dni.

Upošteva je dejstvo, da se nista bila kaznovana in da morata skrbeti za dvoje nedoletnih otrok, je bila Marija Deržič kaznovana na 7 mesecev zapor, njen mož pa na 1 leto zapor, oba pogojno za dobo treh let. Povrniti bosta morala ves denar, ki je v bla-

gajni manjkal, nekaj časa po ne bosta smela opravljati poslovodske ali druge službe, kjer bi lahko samostojno upravljala z družbenim premoženjem.

Mačeho je udaril
Na 1 mesec dni zapor, pogojno za dve leti, je občinsko sodišče v Novem mestu kaznovalo Alojza Kukarja s Pristave, ki je v prepiru s stolom udaril svojo mačeho in ji prizadejal lahko telesno poškodbo.

Pred sodniki je povedal, da je bila mačeha z njim vedno surova in da je tudi očeta bujskala zoper njega. Letos 5. julija pa je pastorku prinesla za zajtrk plesniv kruh, obenem pa zagrozila, da mu ne bo več prajla ne kuhala. Obtožena je to tako razburila, da je zagrabil stol in z njim tresčil mačeho po levi roki.

Oškodovanka je priznala, da s pastorkom nista v dobrih odnosih in je zahtevala 20.000 din za bolečine, kar pa bo morala iztožiti v civilni pravi.

Bolje bi bilo, če bi se o tem pomenilo doma, da se ne bi spor v družini še razbotal.

Mačeho je udaril

Na 1 mesec dni zapor, pogojno za dve leti, je občinsko sodišče v Novem mestu kaznovalo Alojza Kukarja s Pristave, ki je v prepiru s stolom udaril svojo mačeho in ji prizadejal lahko telesno poškodbo.

Pred sodniki je povedal, da je bila mačeha z njim vedno surova in da je tudi očeta bujskala zoper njega. Letos 5. julija pa je pastorku prinesla za zajtrk plesniv kruh, obenem pa zagrozila, da mu ne bo več prajla ne kuhala. Obtožena je to tako razburila, da je zagrabil stol in z njim tresčil mačeho po levi roki.

Oškodovanka je priznala, da s pastorkom nista v dobrih odnosih in je zahtevala 20.000 din za bolečine, kar pa bo morala iztožiti v civilni pravi.

Bolje bi bilo, če bi se o tem pomenilo doma, da se ne bi spor v družini še razbotal.

NESREČE

S ceste v steno

10. novembra se je okrog 3.15 voznik osebnega avtomobila ZG-199-84 Josip Petrač iz Zagreba peljal po avtomobilski cesti in se pri Pečah zalepil v steno. Voznik je povedal, da je v levo zavil zato, ker je videl srno, očitno pa je zadrževal. Škoda na avtomobilu so ocenili na 150.000 din.

Cikcak in zlomljena noga

Na cesti I. reda v Vel. Cerovcu se je 10. novembra ob 17.35 pri hiši št. 1 mopedist Franc Šušter zalepil v osebni avtomobil, ki ga je vozil Ivan Jerina. Mopedist je vozil cikcak. Pri nesreči si je mopedistov sopotnik Alojz Pelko zlomil desnino nogo. Škoda so ocenili na okrog 90.000 din.

Avto podrl tri pešce

Na Cesti prvih borcev pri gradu v Brežicah je 6. novembra ob 11.30 poltovornjak ZG-222-31, ki ga je vozil Alojz Kuntič iz Lomnice pri Zagrebu podrl 3 pešce. Po cesti so ob kolesih hodili 4 pešci. Pri prehitovanju je avto tri podrl: Ivan Zerjav si je pri padcu zlomil nogo, Jože Šavnik je dobil poškodbo na glavi, tretji pa se ni poškodoval.

Perišče v Šentrupertu

Gospodinje v Šentrupertu so že večkrat izrazile željo, da bi imele lepo perišče. Doslej so namreč prale na dokaj neprimernih mestih v potoku Bistrici. Letos pa so se zavzeli člani krajevnega odbora, da razvesele gospodinje s periščem. Organizirali so nabiralno akcijo. Gospodinje so pokazale razumevanje. Nekaj je šlo iz lastne blagajne, prispevale so nekatere organizacije, del sredstev pa bo treba še dobiti. V ta namen bo v nedeljo, 17. novembra, v Šentrupertu veselica, pred njo pa seveda otvoritev perišča, ki je že napravljeno.

Novo perišče je skorajda sredi Šentruperta in bo gospodinjam gotovo dobro služilo. Član KO Aleksander Prah, ki si je najbolj prizadeval, da bi bilo čimprej napravljeno, je dejal, da so stroški dokaj veliki — znašajo okrog 70.000 din.

V nedeljo pa na svidenje pri otvoritvi! -DZ-

Kratke vesti o delu v vrstah SZDL

● **MIRNA PEC:** Krajevna organizacija bo pred praznikom republike priredila svečano akademijo. Program bo pripravila šolska mladina s pomočjo mladincev domačega Partizana in članov KUD. Razen tega bodo uredili zunanost naselja, da bi 20-letnico ustanovitve SFRJ kar najslavesneje proslavili.

● **IZMENJAVA IZKUSENJE:** V soboto je bilo na občinskem odboru SZDL v Novem mestu sektorsko posvetovanje, ki so se ga udeležili predsedniki in sekretarji ObO SZDL iz Kočevja, Ribnice, Metlike, Črnomlja, Trebnjega in Novega mesta. Razpravljali so o ljudskem posojilu za obnovo Skopja, o pripravah za izdelavo 7-letnega perspektivnega plana in o družbenem planu, o statutih, šolskih odborih, programu dela, o praznovanju dneva republike, sezonski delovni sili, o pokrajinskem tisku itd. Praksa je pokazala, da so taki sestanki zelo potrebni, saj na njih družbenopolitični delavci lahko izmenjajo delovne izkušnje.

● **POSVETOVANJE O ALKOHOLIZMU:** V drugi polovici novembra bo na ObO SZDL v Novem mestu posvetovanje v okviru meseca boja proti alkoholizmu. Organizacija SZDL ga bo pripravila skupno z občinskim odborom RK. Namen posvetovanja je, da bi pristojne činitelje se-

znali s problemi alkoholizma na našem področju. V zadnjem času je namreč opaziti, da posvečajo starši na podeželju temu vprašanju premalo pozornosti. Žrtve so v večini primerov otroci. Na posvetovanju bo imel referat inž. I. Zobec.

● **SEKTORSKE KONFERENCE:** Občinski odbor SZDL bo od 19. do 22. novembra organiziral sektorske posvetovanja za vodstva svojih krajevnih organizacij. Pogovorili se bodo o vrsti važnih vprašanj, ki zadevajo

SZDL v prihodnjem obdobju, kot so: kadrovska vprašanja, vzgoja kadrov, programi dela, evidenca članstva, ustanovitve krajevnih skupnosti itd. Zadnja akcija v zvezi z organizacijo posojila Skopju je pokazala, kje so organizacije SZDL delavne in kje ne. zato bo treba nuditi pomoč, kjer jo potrebujejo.

● **KAJ DELAJO KOMISIJE?** Da bi poživili delo komisij pri ObO SZDL, so jim pred nedavnim poverili nove naloge. V komisijah bodo sodelovali tudi strokovnjaki,

ki bodo pripravili analize o problematiki na področju prosvete, turizma, dela javne uprave, otroških varstvenih ustanov itd. Strokovno obdelane analize bodo razjasnile marsikatero vprašanje, kjer mora rešiti SZDL.

● **NI PREZGODAJ!** Na zadnji seji izvršnega odbora ObO SZDL so razpravljali o letošnjem praznovanju dedka Mraza. Da bi letošnja prireditev najmlajšim čim bolj ugajala, bo treba veliko priprav in boljšega sodelovanja z delovnimi organizacijami.

NOVOTEKS: kadri, kadri, kadri...

Na letni konferenci osnovne organizacije ZK v tovarni »Novoteks« v Novem mestu so te dni obravnavali vrsto vprašanj, kot: izvoz, investicije, 42-urni delovni teden, statut podjetja, izobraževanje, kadre in podobno.

Veliko je bilo razprav o kadrih in izobraževanju proizvajalcev. Ugotovitev, da so strokovnemu izpopolnjevanju proizvajalcev posvetili večjo pozornost, v celoti drži. Manjšo skrb so posvetili družbenoekonomski vzgoji.

Število kadrov s srednješolsko izobrazbo se je povečalo (več tehnikov), slabše pa je s strokovnjaki z visokošolsko izobrazbo. Tudi ští

pendistov, predvsem na visokih šolah, nimajo veliko.

Posebno aktualen je problem strokovnjakov, ki študirajo na visokih šolah. V prejšnjih letih je bilo slišati pritožbe, da v podjetju ni pravega razumevanja za stipendiranje, zdaj pa pogosto opažajo, da stipendisti po končanem študiju nočejo ostati v podjetju. Nekateri od teh želijo priti na odgovorna mesta, drugi tožijo, da jim ne ustrežajo življenjski pogoji itd. Opaziti je, da kadri, ki pridejo iz šol, hočejo takoj zasesti vodilna mesta, čeprav nimajo razen izobrazbe in diplome pokazati ničesar. Nestrpnost, ki jo zasledimo pri mladih, ni na mestu! Ker mladi ne dobijo takoj visokega mesta, ki so ga pričakovali, zamenjajo službo ali pa se celo odločijo, da bodo opustili stroko (seveda morajo povrniti stipendijo).

Precejšnja pomanjkljivost je v kadrovski službi, ki ne naveže pravih stikov s stipendisti. Če bi to storila, bi iz šol prihajajoči strokovnjaki bržčas ne delali velikih načrtov. Predvsem pa bi odpadli nesporazumi in mnoga razočaranja. Včasih je bilo govora, naj gospodarske organizacije vabijo svoje stipendiste na važnejše seje DS in ostale dogodke, ki jih proslavljajo v kolektivu. Danes to je redki poštevali. Ni živga kontakta. Potrebno bi bilo le malo prizadevanja,

pa bi tudi na tem področju imeli večje uspehe.

Letni konferenci je prisostvoval ljudski poslanec Luka Dolenc in obogatil razpravo z nekaterimi smernicami za nadaljnje delo.

Sd

Jožetu Cesarju v slovo

Zelo nas je presunila vest, da je dober mesec dni po tragični smrti Toneta Cesarja nenadna smrt prekinila življenje še Jožetu Cesarju starejšemu. Tudi on je bil

elektrarni Prečna. Tiho in skromno je odšel od nas, ko je bilo njegovo življenje. Bil je tik pred tem, da bi lahko užival sadove svojega dela kot upokoienec. Kot dober delavec in kolega je rad vsakomur nesebično pomagal. Ni mu bilo žal proših uric, katere je z veseljem žrtvoval. Njegovo udeleževanje v družbenih, političnih in kulturnih organizacijah bodo zelo pogrešali vsi, s katerimi je sodeloval. Z njegovo smrtjo je nastala velika vrzel v podjetju, še posebno pa v elektrarni Prečna, v kateri je pokojni Jože služil dolga leta.

Med okupacijo je bil med prvimi aktivisti v Prečni. Po kapitulaciji Italije je šel v partizane, kjer je bil dober

Na zadnjem nastopu zabavnega orkestra novomeškega Doma JLA sta poleg znanih pevcev Tatjane Gros, Milana Zucajica in Aleksandra Dragiča prvič nastopili tudi mladi pevki Majda Udovič in Cveta Guček in se prav dobro postavili. Navdušen aplavz je znova potrdil, da bodo take in podobne prireditve v Novem mestu vedno dobro obiskane — in da si stari in mladi zares želijo več zabave!

Novomeška kronika

■ V ponedeljek je v novomeškem domu JLA gostoval ansambl Boris Frank s svojimi članji in humoristom Breznikom Vančem. Gostje so program izvajali ob 18., 19. in 20. uri. Prva popoldanska predstava ni bila posebno dobro obiskana, zadnji dve pa sta privabili številne ljubitelje tega ansambla iz Novega mesta, še več pa iz bližnje okolice.

■ Fantič na mopedu niso v mestu nobena redkost. Vidimo jih lahko, kako pritisčajo na plin po vseh malo manj prometnih cestah. Če se staršem ne zdi škoda vozila, se pa peščem zdi škoda zdravja, zato bi bilo prav, če bi take divje vožnje prepredili. Kdo bo odgovarjal v primeru nesreče?

■ Ko se je pretekli teden ura na rotovžu ustavila, se je Novomešanom zdelo, da se je zanje ustavil čas. Vsak, kdor ima opravke na Glavnem trgu, že iz navade pogleda na rotovško uro, zato je bilo tiste dni slišati dokaj pripomb. Zdad ura spet teče in zadovoljne so zlasti ženske na žiliskem trgu, ki pravijo, da brez ure sploh ne morejo izhajati.

■ Na jutrišnjem občnem zboru, ki se bo začel ob 17. uri v prostorih Medobčinske zavarovalnice, bodo jamarji razpravljali o dosežanih uspehih in uspešnih pobudah

v dolensko podzemlje. Sprejeli pa bodo tudi nov delovni načrt. Jamarji so prebivalcem našega mesta znani kot požrtvovalni člani ene najbolj delavnih organizacij.

■ Na žiliskem trgu je bilo pretekli ponedeljek precej živahno. Vreme je bilo ugodno in dokaj toplo, zato se kmetičem ni mudilo domov in tudi v ceni niso hotele popustiti. — Prodajali so ribe po 360 din/kg, hruške po 100 din, jabolka po 50–80 din, motovilec, Spinačo in radič merico po 50 din, hren po 350 din/kg, solato po 130 do 150 din/kg, orehe po 160 din, kostanj po 50 din, med po 550 din, dunajski ohrovt po 120 din, zelje po 50 din in jajca po 45 din.

■ Gibanje prebivalstva: rodile so: Brigita Pleček z Glavnega trga 22 — Natalija, Franciška Gotlib iz Foersterjeve 11 — Mojca, Marija Zakrajšek iz Partizanske 14 — Aljoša, Ljudmila Potočar iz Ulice Talcev 10 — Marjana, Lucija Cvar iz Ulice Majde Silo 10 — Matejko Poročila sta se: Alojz Škerbec, delavec, in Marija Hudoklin, delavka, oba iz Muzejske ulice. — Umrla je Marija Krajec, vdova profesorja, iz Trdinove 27, stara 77 let.

Se letos bo izdelan načrt zazidave starega dela Novega mesta

V Projektivnem podjetju v Novem mestu končujejo glavni projekt urbanistične ureditve starega dela Novega mesta, ki bo moral biti izdelan do konca decembra letos. Projekt zajema zazidavo vseh stavb na območju od obrata Krke pri Metropolu, do Kapitlija in sodišča ob Krki, to-

rej stari del mesta, ki je bil nekdanji obdan z obzidjem. V celoti rešuje vprašanje vseh instalacij od poštno-telegrafsko-telefonskega do vodovodnega, kanalizacijskega, električnega in cestnega omrežja. Projekt, ki zahteva 3 mesece trdega dela, bo veljal približno 2 milijona dinarjev.

Kdaj bo tudi na galeriji red?

Navadili smo se že, da v kinu zapro vrata, čim se začne predstava. Zamudniki ne vidijo tehnika, potem pa jim dvorano spet odpro. Prav in v redu! Kdor si želi privoščiti zabaven večer, ima tudi na sedežu rad mir in udobnost. Vprašujemo se pa, čemu to dobro pravilo ne velja tudi za gledališke predstave! V soboto zvečer je bil na galeriji Doma ljudske prosvete pravecati direndaj, prerivanje in godrnjanje, skratka nemir, da mnogi poslušalci po več minut sploh niso slišali, kaj se dogaja na odru.

Mar ne bi reditelj oziroma uprava doma energično poskrbela, da bi take nekulturne navade hitro odpravili? Kdor je zamudil začetek predstave, naj pride v dvorano šele v prvem odmoru! S tem se strinjajo vsi, ki spoštujejo delo naših gledaliških poklicnih ali amaterskih igralcev.

Tragedija v valovih Krke

Pet ljudi v borbi za življenje — Krka zahtevala svojo žrtev — Mož reševal sebe, otroka in ženo

Nedelja, 11. novembra, je bil lep dan. Tak dan pa je zlasti za ribiče kot nalašč. Tako sta se Franca Fink in Lado Primc iz Irče vasi pri Novem mestu dogovorila, da bosta ves dan lovila ribe v Krki, ki teče tik pod vasjo. Računala sta na poseben užitek, ki pa se je žal spremenil v hudo tragedijo, ki je terjala življenje Francke Finkove žene upokojenega zidarja.

Naš dopisnik je obiskal ponesrečenca, Lada Primca in Franca Finka, ki je tragično izgubil ženo. Lado Primc, ki se na pogled dobro počuti, je povedal o nesreči sledeče:

S Francetom Finkom sva se domenila, da bova v

nedeljo ves dan ribarila. Odveslala sva na Krko že dopoldne in se zadrževala bolj na levem bregu reke. Vsa sva se predala ribolovu in čas nama je kaj hitro minil. Opoldne sva poslala čoln v vas, da sta nam ženi pripeljali kosilo. Moja žena Ela je vzela s seboj še 4 leta starega sinka Bojančka. Po kosilu sva še nekaj časa ribarila, potem pa smo skupaj odšli v Češče vas k prijatelju na kozarec vina. Tam smo se zadržali skoro do mraka. Ko smo prispeli do našega čolna, je bilo zelo temno. Vkrčali smo se v čoln in odveslali sem prek reke proti domu. Nekako sredi Krke pa se je Francka Finkova nenadoma dvignila — menda se

je hotela prenesti — s tem pa je čoln zagugala, da smo zajeli vodo. Hotel sem z veslom obdržati ravnotežje, pa ni šlo. Ponovno smo zajeli vodo in čoln se je začel pogrezati. Ko sem sprevidel, kaj nam preti, sem naglo sezul gumijaste škornje, planil iz čolna v vodo in zaplaval k prednjemu delu čolna, kjer je sedela moja žena Ela s sinčkom v naročju, ki pa se je že začela potapljati. Zagrabil sem ženo z eno siva pa z drugo roko in ju poskušal obdržati na površju, z nogama pa sem plaval. Vendar smo vsi trije pogoltnili precej vode. Kako se je s plavanjem rešil Fink, ne vem, ker sem imel samo to pred očmi,

kako bom rešil sebe, otroka in ženo, ki ne zna plavati. Prav tako tudi ne vem, kako in kdaj je izgubila žena Franceta Finka. Začeli smo klicati na pomoč. Spominjam se, da smo nekako priplavali do obrežja in da sta nas vse izčrpane potegnili na suho soseda Ivan Hrovat in njegov brat. Potem pa so nas drugi vaščani spravili do hiše, nas slekli in nam dali tople odeje, da smo se pogreli.

Tovariš Fink je hodil skrušen po dvorišču. Ko sem mu izrazil sožalje, je samo zamahnil z roko in dejal: »Rad bi samo, da bi jo čimprej našli... Ni sem ga hotel več motiti, ko je žalostno ogledoval pleteno ženino torbico, ki so jo našli, ko so naslednjem jutro potegnili na suho čoln, ki ga je voda prejšnji večer odnesla s tokom. Reševalca sta povedala, da sta zaslišala krike s Krke in takoj stekla po

strmem bregu do vode in zabredla vanjo do pasu ter potegnila do kraja utrujena ponesrečenca na suho. Dejala sta, da je bilo reševanje skrajno težko zaradi teme in sta torej šla le za glasom. Nabralo pa se je tam precej ljudi, ki so ponesrečencem pomagali, kolikor so mogli. Ko so bili ponesrečenci na suhem, je nastala gluha tišina. Vsi so prisluhnili, če bi bilo slišati morda kako pljuskanje ali grgranje, kar bi pomenilo, da je Finkova že na površju. Vendar ni bilo ničesar čuti.

Voda je na tem kraju približno dva metra globoka, morda nekaj čez, ker je ob zadnjem dežju narasla in je vsa motna. Gasilci, ki so kmalu po nesreči prileteli tja z gumijastim reševalnim čolnom, so preiskovali Krko do pozne noči in ves naslednji dan, vendar ob času, ko to poročamo, Finkove žene še niso našli.

PREDVSEM ZAGOTOVITI ZAPO-SLENIM LEPŠE ŽIVLJENJE!

28-letni pravni referent v tovarni celuloze in papirja »Djuro Salaja« v Vidmu-Krškem MILOŠ MEDVED je v tem kolektivu šele dobro leto. Že v tem kratkem obdobju je tovariš Miloš sodeloval pri velikih naporih za doseg večje proizvodnje. Spoznal je domala siehernega člana kolektiva in vsakomur rad svetuje in pomaga. Prav zato je centralni delavski svet na seji. 31. oktobra imenoval mladega pravnika za predsednika komisije za izvedbo referenduma ob prehodu na 42-urni delovni teden.

Zakaj se je CDS odločil za referendum ob prehodu na skrajšani delovni teden? smo mu zastavili prvo vprašanje.

Predvsem smo želeli, da o tem odloča sieherni proizvajalec v našem kolektivu. Ker tu ne gre za formalno administrativno določilo, temveč za pomemben sklep, ki mora biti odraz želja večine, je bila izvedba referenduma potrebna.

In rezultati referenduma?

Vpisanih imamo 1273 proizvajalcev, na referendumu pa jih je 6. novembra prišlo 1029 ali 80,6 odstotka. Udeležba na referendumu bi bila vsekakor večja, če ne bi bila ena izmena zaposlenih doma, oddaljeni pa so od tovarne nekateri tudi nad deset kilometrov. Za ukrepe ob prehodu na 42-urni teden je glasovalo 928 proizvajalcev ali 90,5 odst., proti 64 ali 6,6 odst., 30 oziroma 2,9 odst. pa je bilo neodanih glasovnic.

Ali bi nam hoteli povedati kaj več o ukrepih za prehod na skrajšani delovni teden?

Komisija za prehod na 42-urni delovni teden je dala več predlogov. Sindikalna podružnica in ekonomske enote so te predloge obravnavale in o njih sklepale. Pred izvedbo referenduma pa smo vsakemu proizvajalcu posredovali vse ukrepe, ki jih tak prehod zahteva. Predvsem je tu treba poudariti splošno družbeno načelo, ki pri skrajšanem delovnem času predvideva nezmanjšan uspeh podjetja. To pa bomo dosegli, če bomo izboljšali organizacijo dela, ojačili delovno disciplino, povečali storilnost dela, izkoristili zmogljivost ter zmanjšali

poslovne stroške, vse to v skupnem učinku za najmanj 14,3 ost.

Kako to, da se je vaš kolektiv prvi v občini odločil za prestop na skrajšan delovni čas?

Znana so nam ustavna določila, razen tega je okrajna gospodarska zbornica priporočila izvedbo tega določila. Mi pa smo razmislili o neizkoriščenih rezervah, ki bi se lahko s pridom uporabile, pa smo kmalu prišli do sklepa, da v našem kolektivu obstojijo realne možnosti za prehod na 42-urni delovni teden.

Zanima nas še konkretna organizacijska izvedba prehoda na skrajšani delovni čas.

CDS je odločil, da oddelki, ki imajo najtežje delovne pogoje, kot so priprava lesa, skladišče lesa, kuharja in priprava kisline, preidejo na poskusno obratovanje s

skrajšanim delovnim časom že s 1. novembrom. Tiste ekonomske enote, ki so vezane na izmenično delo, bodo po notranjem razporedu odredile način prehoda. Vsekakor bo izkoriščanje prostih dni narekovala proizvodnja. S 1. januarjem 1964 pa bomo v celoti prešli na 42-urni delovni teden. Tako bodo odslej zaposleni manj v tovarni, imeli bodo več prostega časa, osebni dohodki pa bodo ostali enaki ali bodo celo večji. To pa je smisel razvoja našega delavskega družbenega samoupravljanja in socialistične izgradnje naše države.

Ko je tovariš Miloš Medved vneto pripovedoval o novem in pomembnem ukrepu, ni prikrival zadovoljstva, saj je bil tudi eden izmed tistih, ki je glasoval za lepše življenje zaposlenih.

Jesenski prvak: Partizan Novo mesto

Medobčinska rokometna liga je končana. V jesenskem delu so bili najbolj uspešni rokometni novomeški Partizani, ki so vse tekme odlično v svojo korist. Med tednom so premagali v tekmi zadnjega kola tudi SSD Učiteljske z 19:13 (10:4). Tekma je bila precej siaba in nezanimiva, ker so si zmagovalci že v začetku priborili zadostno prednost v golih, tako da se potem niso več posebno trudili. Ker so šmibeškemu Partizanu zaradi nepravilne registracije odvzeli točko v tekmi z Metliko, ki se je bila končala neodločeno, je lestvica jesenskega dela medobčinske lige naslednja:

Novo mesto 4 4 0 0 8
Metlika 4 3 0 1 6
SSD Učiteljske 4 2 0 2 4
Smihej 4 1 0 3 2
Cromelj II 4 0 0 4 0

NOVO MESTO : RIBNICA 21:22

Rokometna tekma med dvema društvoma Partizana ni povsem opravičila pričakovanj. Ribničani, prvak dolenjskega centra, in Novomeščani, prvaki medobčinske lige, niso pokazali take igre, kot so jo gledalci pričakovali. To velja zlasti za domačine, ki so v napadu igrali zelo zmedeno in celo zgrešili dve sedemmetrovki, kar je pripomoglo k porazu. Moštvi sta bili precej izenačeni, kar kaže tudi rezultat: 22:21 (12:9) za Ribničane. Najboljša sta bila na igrišču brata Bavdek, od katerih je eden igral za domače, drugi pa v nasprotni ekipi.

Brestanica : Sevnica 18:13 (9:8)

V 6. kolu zasavske rokometne lige je 10. novembra v Brestanici domače rokometno moštvo premagalo kandidata za prvo mesto Sevnico z 18:13 (9:8). Za Brestančane je bil dvakrat uspešen vratar Prosenik, ki je do začetka prvenstva igral še pri RK Sevnici. Uspešna sta bila tudi Keše in Filej; prvi je dal 7 golov, drugi pa je gradil igro. Pri gostih se je najbolj izkazal Pavel Oluč. Na tekmi so igralci iz Brestanice dokazali, da se da z borbenostjo marsikaj nadoknaditi. Vodstvo Partizana bi moralo zanje bolj skrbeti, predvsem pa jim nuditi več sredstev, vsaj za potne stroške! — 17. novembra bo v Brestanici turnir vseh treh ekip v zasavski rokometni ligi. Rudolf P. in

Lep obračun brežiških tabornikov

Cez 120 medvedkov, čebelic, članov in članic brežiškega partizanskega taborniškega oddela MATJA GUBEC se je zbralo v nedeljo na petem jubilejnim občnem zboru. Zboru so prisostvovali tudi predsednik občinskega odbora SZDL, sekretar občinskega komiteja ZMS, načelnica okrajnega odbora ZTS Celje in gostje iz Domžal.

Poročilo o petletnem delu je podala odredova načelnica tovarnišča Jelena Vimpošek-Pelko. Mladi taborniki so začeli z delom leta 1958 in so štetih 138 članov. V petih letih se je število povečalo za več kot 70 odstotkov. Že prve akcije so pokazale, da je bilo seme vrženo na prava tla. Stevilni enodnevni, dvodnevni in večdnevni izleti, pohod na Rog, udeležba na okrajnih in republiških mnogobojnih so samo del plodnega obdobja. Pri tem pa seveda niso pozabili na šolanje novih kadrov. Ob ustanovitvi so imeli komaj tri vodnike, danes pa je njihovo število precej večje. Organizirali so individualno izobraževanje, udeležili so se tudi okrajnih seminarjev in tako izpopolnjevali svoje vrste z novimi vodnicami in vodniki.

Brežice : Rogatec 2:0

11. novembra so brežiški nogometaši gostovali v Rogatcu, kjer so se pomerili z domačim moštvom. Po zanimivi igri so zmagali Brežičani. Za mlado brežiško moštvo (povprečje 19 let) sta bila uspešna Raškovič in Drobnič. To je bila zadnja tekma celjske podzveze, kjer so se Brežičani uvrstili v sredino lestvice. Čeprav je moštvo brez vodstev in trenerja, je pozele lepe uspehe. Ob koncu jesenske sezone pa je treba pohvaliti vse igralce. Janez Stefančič

Cerklje : Dobova 39:23 (17:11)

V zadnjem kolu zasavske rokometne lige sta se v Brežicah sestali rokometni moštvi Dobove in Cerkelj. Zmagal so cerkljanski rokometniki z 39:23 (17:11). Sodnik Molan iz Brežic je svoje delo dobro opravil. —ob

Po prvenstvu košarkarjev

Prvenstveni ples je končan. Novomeški košarkarji so ostali v ligi. To je bil njihov cilj skozi vse prvenstvo. Zelje so torej uresničene. Kako pa bo prihodnje leto? »Se sprašujejo ljubitelji košarke. So izkušnje iz letošnjega leta dovolj velike, da bi prihodnje leto lahko upali na prodor proti vrhu? A to ni najvažnejše vprašanje. Vprašanje števila 1 je trenutno: kje in pod kakšnim imenom bo prihodnje leto krmarila novomeška košarka? Bo še nadalje ostala v Partizanu, kjer ni denarja za trenerja, ki je moštvo, ki hoče doseči večje uspehe, nujno potreben? Ali pa bo, kot se te dni vse bolj širi po Novem mestu, ustanovljen košarkarski klub z imenom ZELEZNICAR? Ali bo ZTP priskočila na pomoč v tej situaciji? Kot vse kaže, bo košarka res postala šport, ki bo deloval v samostojnem klubu. Če bo

ObZTK vsaj nekoliko pomagala, se bodo želje uresničile: košarkarji bodo dobili trenerja in boljše pogoje za vadbo in tekmovanje.

Z vsem tem pa bi seveda pričakovali v prihodnjem letu eno prvih treh mest na lestvici. A to ne bo lahka stvar! Kar pogledimo: trenutno sestavljajo moštvo Petrič I, Setina I, Kopač in Splihal. Mo-Blažič, Goleš, Petrič II, Potrč, Setina I, Kopač in Splihal. Moštvo se bo še pomladilo, kar nameravajo vključiti dva nadarjena mladina: Polenska in Petriča III ter morda še koga iz mladinske ekipe.

Nujno je, da dobi novomeška košarka poklicnega trenerja, ki bo s mladimi močmi zasedel mesto nekje na vrhu lestvice, to je mesto, ki si ga vsi košarkarji in ljubitelji košarke, ki jih v Novem mestu ni malo, tako vroče želijo. —al

Le pogledite jih, metliške junake, oblečene v komplete »MEDO« in »CICIBAN«, izdelek metliškega podjetja »K O - M E T«. Komplet »CICIBAN« je primeren za moko in suho vreme, pa tudi za sneg. To so trenirke, preoblečene z balonsko svilo, v štirih osnovnih barvah, najprimernejših za otroke, stare od enega do štirih let. Osrečite svojega malčka in mu kupite to oblačilo, ki je najprimernejše za jesen in zimo!

Leta 1961 so dobili naslov partizanski odred, ki so ga lani že drugič osvojili. Vsesokoli navezujejo tudi prijateljske stike z enotami pri nas, kakor tudi na Hrvaškem. V preteklem letu so se udeležili II. zleta medvedkov in čebelic v Lescah, mnogoboja v Tolminu, kjer so zasedli zelo vidna mesta. Kuznezni vodi so pomagali na medobčinski reviji v Brežicah, ob dnevu žena, taborniškem festivalu na Bledu, pohodu ob žici okupirane Ljubljane itd.

Ze nekaj let zapovrstjo organizirajo tudi tabor v Bohinju. Med tabornjem organizirajo tudi tečaje za I. in II. zvezdo. Poleg tega pripravljajo taborne ognje, obisk sosednjih taborov in izlete v bližnjo in daljno okolico.

Z veseljem in zadovoljstvom sem gledal mlade medvedke in čebelice, kako z drhtečimi rokami poročajo o svojem delu, uspehih in neuspehih. Ob koncu

pa tudi predsednik občinskega odbora SZDL tovariš Vlado Deržič in med drugim dejal: »Uspehi, ki ste jih do sedaj dosegli, vas ne smejo zadovoljiti, ampak vam morajo biti le osnova za nadaljnje delo. Predvsem morate gledati, da boste še izboljšali svojo organizacijo, povečali število članstva in šolali nove kadre. Ustanoviti bo potrebno tudi nove skupine v večjih krajevnih centrih (Biseljsko, Plešce, Cerklje). Vaša naloga je, da boste

iz medvedkov in čebelic vzgojili prave, napredno usmerjene ljudi. Pri tem morate paziti, da se ne boste zapirali vase, ampak morate navezati čim tesnejše stike z mladinskim komitejem in SZDL, saj je taborniška organizacija le sestavni del Zveze mladine.»

Za petletno nesebično in požrtvovalno delo so bile nagrajene Boža Češnovar, Marina Černe in Jelena Vimpošek. Pohvale pa so dobili udeleženci tekmovalni in nekateri vodniki.

Lahko trdimo, da so brežiški taborniki ena najdelavnejših organizacij v občini. Zelim jim v bodoče še več uspehov.

B. P.

Izlet na »dolenjski Triglav«

V nedeljo so mladinci na sestanku Planinskega društva Radeče sklenili, da bodo poživili planinske izlete. Prvi izlet bodo organizirali v nedeljo, 17. novembra, na Kum — »dolenjski Triglav«. V kratkem bodo ustanovili tudi gorsko stražo, ki bo čuvala planinsko floro na Velikem Kozju, Radeškem vrhu, Lovrencu in na Lisci, kjer uspevajo avrikel, encijan in blagajana. Mladince vabimo, naj se v čim večjem številu vključijo v Planinsko društvo in gorsko stražo, saj je v bližnji okolici mnogo lepih planinskih postojank.

S. Sk.

Anketa o najboljšem športniku Dolenjske, Bele krajine in Spodnjega Posavja v letu 1963

Da bi ugotovili najboljšega športnika v letu 1963 na področju Dolenjske, Bele krajine, in Spodnjega Posavja, razpisujemo nagradno anketo, v kateri lahko sodelujejo razen telesnovzgojnih delavcev in športnikov z našega področja tudi vsi naši naročniki in bralci. Pet najbolj ocenjenih oz. izvoljenih športnikov bomo na podlagi ankete nagradili s knjižnimi darili, najboljšemu pa bomo izročili v trajno last spominski pokal Dolenjskega lista. Vse telesnovzgojne delavce in športnike na našem področju prosimo, da z objektivnimi ocenami pomagajo izbrati pet najboljših športnikov na našem področju. Za anketo bi radi dobili kar največ odgovorov, zato bomo med udeleženci ankete izžrebali tudi 10 sodelavcev in jih nagradili z lepimi knjigami.

Anketo bodo telesnovzgojni delavci in športniki na Dolenjskem, v Beli krajini in Spod. Posavju dobili še posebej, vsi drugi, ki želijo pri tej zanimivi izbiri sodelovati, pa naj izrežejo anketni list (njegov spodnji del) in naj ga vsaj do 10. decembra 1964 pošljejo na naslov:

DOLENJSKI LIST, NOVO MESTO, p. p. 33..

Vabimo vas da sodelujete v razpisani anketi in vas medtem lepo pozdravljamo!

UREDNIŠTVO DOLENJSKEGA LISTA

NAGRADNA ANKETA

Predlagam naslednji vrstni red najboljših športnikov Dolenjske, Bele krajine in Spod. Posavja za leto 1963:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

(navedite ime in priimek ter naslov — kraj — športnika)

(Točen naslov udeleženca ankete)

ŠSD gimnazija na novih poteh

Solsko športno društvo gimnazije je na svojem rednem občnem zboru sklenilo, da se bo posvetilo predvsem šolanju novih talentov in pa, da bo pripomoglo k izboljšanju telesne vzgoje na šoli. Obenem je bil izvoljen nov odbor, ki ga tvorijo Tomo Jerab, Stane Granda, Stojana Ahčin, Cvetka Urbas in Vera Pezelj ter vodje košarkarske, nogometne, rokometne, atletske in šahovske sekcije. V teh dneh pa je bil tudi prvi športni dan, na katerem so se dijaki pomerili v atletiki. Doseženi so bili naslednji rezultati:

Moški — 100 m: 1. Miro Berger 11,8, 2. Tine Pavlin 12,0, 3. Igor Kadunc 12,2;

višina: 1. do 5. Igor Knoll, Branko Vidmar, Miran Slak, Anton Majzelj in Miran Kovič 150 cm;

daljina: 1. do 2. Tine Pavlin in Miro Berger 570 cm, 3. Rudi Primo 560 cm;

krogla: 1. Igor Knoll 15,35 m, 2. Zdenko Vozlič 14,50 m, 3. Tone Kranjc 13,45 m.

vodenje žoge: 1. do 2. Marko Polenski in Leon Kavčiček 14,0, 3. do 5. Marjan Ravbar, Slavko Splihal in Miro Berger 15,0.

ženske — 60 m: 1. Zvonka Vidic 8,9, 2. do 3. Marija Škoporc in Marija Setina 9,0;

višina: 1. Marija Setina 130, 2. do 5. Zvonka Vidic, Dragica Zupet, Marija Golob in Mira Jakše 120 cm;

daljina: Marija Pečjak 4,00, 2. Marija Golob 3,90, 3. do 4. Draga Bohte in Marija Setina 3,80;

do 4. Draga Bohte in Slavica Zobenka 17,8.

Značilno je, da so se zelo dobro uvrstili kot atleti nekateri košarkarji (Knoll, Setina) in telovadci (Urbas, Zupet, Pavlin), medtem ko so v vodenju žoge popolnoma gospodarili košarkarji, pri moških in ženskah. Nekateri znani atleti so razočarali. —al

Sevniški mladini manjka razvedrila

Hilda Gabrič, 20-letna štivljica iz »Jutranjke«, nam je pred dnevi povedala:

— V Sevnici po delu ni kaj početi, zato delamo ves dan, v službi in še doma. Od sobotah gremo v kino — to je vse, kar imamo. Mladina ni ma plesov. Samo nekajkrat v letu, kadar so veselice, pridemo na svoj račun. Gasilci sicer prirejajo plesne tečaje, toda jaz sem ga že lani končala. Naj se letos še enkrat vpišem? Ze dolgo se govori o prostorih za mladino, ki naj bi jih dobila v gradu, pa ni iz vsega tega nič. Sevnica se knjižnice nima — vsaj jaz ne vem zanjo. Kam naj hodi mladina?

VSAK ČETRTEK: DOLENJSKI LIST!

Janez Haler razporeja naš tednik po naslovih: Tržišče, Mladetiče, Malkovec, Krsinji vrh, Telče, Mostec, Vrhek in še in še — vsako vas in zaselek posebej, da bo časnik čimprej v rokah nestrpnih bralcev...

Po hribih in dolinah

Janeza Halerja v Tržišču vsi poznajo. Deževnega četrtka v preteklem tednu smo ga srečali s kupom časopisov in pošte v rokah.

— Kam pa, kam v tem vremenu?

— Čez hribe in doline. Nekdo pričakuje pisma, drugi denar, tretji spet »Dolenjca«; tega imajo ljudje od vseh časopisov najraje.

— V katere vasi vas zanese službena pot?

— S tovarišem, ki se v službi menjava, obiščeva Tržišče, Kapljo vas, Skrovnik, Skovec, Pijavice, Kovačev hrib, Mostec, Vrhek, Zgornje Mladetiče, Zgornje in Spodnje Vodače, Malkovec, Slančji vrh, Otavnik, Jeparjek, Telče, Telčice, Male in Velike Drušče, Križ, Artiče, Pavlo vas, Tršičino, Gor, Staro vas in Krsinji vrh.

Kako je urejena dostava?

— Povsod dobivajo pošto vsaj štirikrat na teden, razen treh hiš pri Telčicah, ki so oddaljene. Zanje vzamejo pošto šolarji. V zadnjih letih se je dostava pošte precej uredila in so ljudje z njo zadovoljni.

— Ste že dolgo poštar?

— Ze 25 let sem pri pošti. Prej sem bil v Artičah, tu pa sem se oženil in živim že štiri leta.

— Ste v poklicu zadovoljni?

— Prav res da, sicer ne bi vzdržal. Pozimi je hudo, ker moram hoditi po 10 do 15 km daleč. Večinoma raznesem pošto peš, ker je teren izredno hribovit in si s kolesom ne morem dosti pomagati.

— Kako pa sicer živite?

— Še kar! Zena je v službi na krajevem uradu, Imam

Pomladni pozdravi

Pretekli petek nam je prinesel znani novomeški lovec in ljubitelj narave tovariš Rudolf Smola iz Zabje vasi šopek svežih malin — pozen pozdrav tople jeseni!

V ponedeljek zjutraj pa nas je tovariš Karel Slak z Mirne 77 v uredništvu lista prijetno presenetil s tremi šopki rdečih malin; s Poldetom Ajdiškom sta jih natrgala v nedeljo na kraju, kjer mirenska DANA odlaga tropine. Vsem smo se zahvalili za pozornost, sladke maline pa smo spet izročili v njihovem imenu bolni deklici, ki se je vzradostila nepričakovane pozdravčkanke...

V TEM TEDNU VAS ZANIMA

Tedenski koledar

Četrtek, 14. novembra — Borislava Petek, 15. novembra — Leopold Sobota, 16. novembra — Jerica Nedelja, 17. novembra — Gregor Ponedeljek, 18. novembra — Milka Torek, 19. novembra — Elizabeta Sreda, 20. novembra — Srečko

ČESTITKI

RADU SKEDLJU vso srečo za njegovo praznovanje, enako bratu Martinu, žel — nekdo!

BRUNO BERNARDU iz Novoga mesta iskreno čestitajo za 60-letnico žena Mici, hčerka Marjetka z družino in sin Bruno.

ZAHVALE

Ob izgubi ljube žene in mame JOZEFE KRISTAN iz Češče vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem ter vsem, ki so spremlili na zadnji poti in ji darovali cvetje in vence. Posebej se zahvaljujemo kolektivnu Pekarije v Novem mestu za podarjeni venec. Vsem prav lepa hvala!

Zalujoči: mož, sin in hčerka z družino ter ostalo sorodstvo.

PREKLIC

Stanko Colarič in Marija Slapničar preključeva, kar sva govorila o Tončki Florjančič iz Cegelnice.

NEPOGLASA

SEPARATOR ZA MLEKO »Mlečewerke« za 60 litrov, prodam. Ročni pogon, še nerabljen. Antonič, Novi Sad, Safarikova 4.

PRODAM enostanovanjsko hišo z lastnim vodovodom in vsemi pritlikalnimi ob glavnih cestah Novo mesto — Zagreb, avtobusna postaja pred hišo, primerno za obrtnika ali gostilno — ali zamenjam kjerkoli v Sloveniji. — Cena 2 milijona dinarjev. Pri zamenjavi pride v poštev doplačilo ene ali druge stranke Rudi Pušenjak, Dol. Mokro polje 5 — Sentjerne.

CEPLJENA LIMONOVA drevesca prodaja Janez Ivanšek, Maline 15, p. Semič.

MIZARSKI POMOČNIK dobi dobro stalno službo. Hrana in sta-

novanje v hiši. Pohlštvo »Kur-nika«, Sevnica.

STANOVANJE IN HRANO nudim ženski, ki bi v službi na izmenno pazila na otroka. Naslov v upravi lista. (3418-63)

MIZARSKEGA POMOČNIKA sprejemem takoj. Zasilno stanovanje. Plača ugodna — 150. Jurkovič, Ljubljana, Gradaška 12.

KOLARSKEGA POMOČNIKA iščem. Hrana in stanovanje v hiši, ostalo po dogovoru. Zvonko Gale, kol. Videm-Krško, Gubčeva 19.

DENARNICO z vsemi dokumenti sem izgubil 3. novembra od Trebnega do Vavpče vasi pri Dobriču. Poštenega najditelja proučim, naj jo proti nagradi vrne na naslov v dokumentih.

Brestanica: 16. in 17. XI. franc. barv. film »Babet pojde v vojno«. 20. XI. češki film »Vrnjeni v življenje«.

Crnomelj: 15. in 17. XI. franc. barvni film »Meč pravice«. 19. in 20. XI. amer. barvni film »Norčije v operi«.

Dol. Toplice: 16. in 17. XI. češki film »Romeo, Julija in temne«. 17. XI. španski barvni film »Prodajalka vijolice«.

Metlika: 16. in 17. XI. italijanski film »Herkul in krajica Lidija«. 20. XI. ameriški film »Drvo za obešanje«.

Mokronog: 16. in 17. XI. jugoslovanski film »Skupno stanovanje«.

Novo mesto — »Krka«: od 15. do 18. XI. ameriški barvni film »Butterfield 8«. 20. in 21. XI. angleški film »Vso dolgo noč«.

Straz: 16. in 17. XI. jugoslovanski film »Vesna«.

Sevnica: 16. in 17. XI. nemški film »Tisoč oči dr. Mabuzas«. 20. XI. ameriški film »Poslednja obala«.

Trebnje: 16. in 17. XI. francosko-italijanski barvni film »Afrodita, boginja ljubezni«. 20. in 21. XI. italijanski film »Bitka se nadaljuje«.

Zuzembek: 17. XI. jugoslovanski barvni film »Karolina Reškas«.

KINO

Poročili so se: Marko Sokolovič, delavec, in Marija Zoran, delavka, oba z Jesenic; Janez Prešeren, delavec s podvrha, in Marija Gotlib, delavka iz Herinje vasi; Franc Novak, klepar z Malega vrha, in Jožeta Pečarič, kuharica iz Bršlina; Zivko Mitrovič, delavec, in Marija Bučar, delavka, oba iz Jedinščice; Leopold Gašperič, delavec iz Gor. Globodola, in Frančiška Pekelj, poljedelka iz Srd. Globodola; Stanislav Vidmar, traktorist iz Gor. Sušice, in Anica Može, kuharica iz Stopič.

Umrlj so: Karel Cimer, upoko-jenec iz Kočerja, 51 let; Ivan Janžič, kmet iz Zleba, 70 let; Janez Jakša, invalidski upokojenec

MATICNI URAD DOBRNIC

Oktober ni bilo rojstev izven bolnišnice. Poročila sta se Leopold Strajnar, zavrtač iz Dečje vasi, in Cirila Prpar, kmetovalka z Gorenjega Vrha. — Umrlj so: Neža Pekolj, uštitkarica iz Vrbovca; Marija Zupančič, kmetovalka iz Stranj; Janez Pečjak, kmetovalec iz Dolenjske Selca; Ignac Barle, kmetovalec iz Gorenjega Selca.

MATICNI URAD BREZICE

Oktober ni bilo rojstev izven bolnišnice. — Poročili so se: Anton Slivšek, sofer iz Pesjega, in Olga Černoh, frizerska pomočnica iz Crnce; Jože Tomše, poljedelec, in Ivana Tomše, poljedelka, oba iz Globočič; Ivan Vučjak, zidar iz Loč, in Ivana Preskar, bolničarka iz Brezine.

Umrlj je: Frančiška Skofca, babica iz Brezine, 73 let.

MATICNI URAD SENTRUPERT

Oktober je bil doma rojen en deček. — Poročili so se: Janez Kurent, traktorist iz Sentruperta, in Ivana Kurent, poljedelka iz Kamnja; Drago Vidmar, elektrovarilec iz Gabrijel, in Marija Karlič, poljedelka z Vel. Cirknica; France Bunderšek, zidar iz Svinjskega; in Jožeta Sitar, kmetovalka iz Sentruperta; Ivan Anderlič, čistilec kovin, in Jožeta Lukek, poljedelka iz Straže.

MATICNI URAD NOVO MESTO

V času od 4. do 11. novembra je bilo rojenih 11 dečkov in 18 deklic.

ISKRA

TOVARNA ELEKTRICNIH APARATOV LJUBLJANA, Savska cesta 3

sprejme za OBRAT DOBREPOLJE:

KV ELEKTROMECHANIKE KONTROLORJA in PLANERJA PROIZVODNJE

Interesenti naj pošljejo ponudbe splošnemu sektorju tovarne, Ljubljana, Savska cesta 3.

Sprejmemo več DELAVCEV za akordno delo

Hrana in stanovanje v podjetju. Ponudbe pošljite na naslov:

GP »TEHNOGRAD« — obrat BETONARNA LJUBLJANA Tomažičeva 26

Ne jezite se, če ga v trafiki zmanjka: DOLENJSKI LIST si naročite na svoj naslov!

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 4.05, 5.05, 6.00, 7.00, 8.00, 12.00, 13.00, 17.00, 19.30, 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.00 do 8.00.

PETEK, 15. NOVEMBRA: 8.05 Slovenske narodne pesmi ob spremljavi klavirja in harmonike. 9.25 Gioacchino Rossini — Ottorino Respighi: Fantastična prodajalna, baletna suita. 10.35 Novost na knjižni polici. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Kmetijski nasveti. 12.25 Belokranjske v prireditvi Tončke Maroltove. 13.30 Pri domačih vokalnih ter instrumentalnih solistih. 14.35 Po domače... 15.15 Napotki za turiste. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Popoldne pri skladatelju Josephu Haydn. 18.45 Iz naših kolektivov. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Revij-ska glasba.

SOBOTA, 16. NOVEMBRA: 8.05 Vedre melodije za konec tedna. 9.25 Slovenski glasbeni umetniki mladim poslušalcem. 10.35 Zbor Roger Wagner poje — drobne skladbe velikih mojstrov, prirejane in komponirane za zbor. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Kmetijski nasveti. 12.25 V narodnem tonu. 13.30 Glasbeni sejem. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Gremo v kino. 18.45 Novo v znanosti. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 V 30 minutah od glasbene revije do twista.

NEDELJA, 17. NOVEMBRA: 8.45 Iz albuma pesmi za mladino. 9.05 Naši poslušalci čestitajo in po-

zdravljajo — I: 10.00 Se pomnite, tovariši. 11.30 Nedeljska reportaža. 12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — II: 13.30 Za našo vas. 14.10 Glasba iz znamenitih oper. 15.05 Nekaj melodij, nekaj ritmov. 16.00 Humoreska tega tedna — E. Kishon: Oče Bonu. 17.15 Radijska igra — Marjan Marinc: V krepkih enooka ga sarja. 18.26 Zvočna paleta. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Izberite svojo melodijo.

PONEDELJEK, 18. NOVEMBRA: 8.55 Za mlade radovedneže. 9.25 Sestanek z orkestrom Werner Müller. 10.55 Glasbena medigra. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Radijska kmečka univerza — Inž. Franc Lombergar: Sadjarska proizvodnja na kmetijskem kombinatu Maribor. 12.25 Novejši posnetki Andreja Blumauerja, 13.30 Glasbeni sejem — pester spored orkestralne, operne, solistične in zabavne glasbe. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.45 S knjižnega trga. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Iz opernega albuma. 18.45 Družba in čas — dr. Metod Mikuš: Ob 30-letnici II. zasedanja AVNOJ. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Skupni program JRT — studio Beograd.

TOREK, 19. NOVEMBRA: 8.05 V domačem tonu... (spored narodne glasbe). 9.25 Odlomki iz slovenskih oper. 10.15 Igrajo veliki plesni orkestri. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Radijska kmečka univerza — Inž. Franc Ločnikar: Perutinaraka proizvodnja v ko-

operaciji. 12.25 Nekaj šaljivih narodnih v prireditvi Tončke Maroltove. 13.30 S poti po Orientu. 14.35 Pester spored slovenskih narodnih pesmi. 15.30 V terek na svidenje. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Koncert po željah poslušalcev. 18.45 Na mednarodnih križpotih. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Poje zbor »Branko Kršmanovič« iz Beograda.

SREDA, 20. NOVEMBRA: 8.55 Pisan svet pravljic in zgodb. 9.25 Glasba ob delu. 10.45 Očlovek in zdravje. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Radijska kmečka univerza — Jože Kregar: Vpliv luči na rastline. 12.25 Trio Dorka Skoberneta. 13.30 Skladbe domačih skladateljev. 14.35 Znano in priljubljeno. 15.40 Dvajset minut s Komornim zborom RTV Ljubljana. 16.00 Vsak dan za vas. 17.35 Iz fonoteke Radia Koper. 18.45 Ljudski parlament. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Iz opusa skladatelja Matije Bravničarja.

ČETRTEK, 21. NOVEMBRA: 8.05 Iz oper in baletov. 9.25 Slovenski pevec, orkestri in ansambli zabavne glasbe. 10.15 V ritmu polke in valčka s pihalno godbo Jindriča Bauer. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Kmetijski nasveti — Vekoslav Simič: Zaščitimo pse proti pasji kugi. 12.25 Orkester harmonik DID Svoboda Sentvid in mali narodnozabavni ansambel Miška Hočvarja. 13.30 Glasbeni sejem. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.40 Literarni sprehod. 16.00 Vsak dan za vas. 17.15 Turistična oddaja. 18.45 Ta teden v skupščinskih odborih. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Skupni program JRT do 20.30 — studio Ljubljana.

iz Sel. 73 let; Franc Omerzel, kmet iz Anovca, 79 let; Božo Burazer, upokojenec iz Ozlja, 73 let; Frančiška Zupančič, kmetovalka iz Birene vasi, 50 let.

Iz novomeške narodnišnice

Pretekli teden so v novomeški porodnišnici rodile: Nada Jenc iz Savinka — Marjanec, Zofija Hladnik iz Gornje Brezovice — Marjana, Gabrijela Markelj iz Vesele gore — Martina, Nada Obu iz Malnic — Janjo, Gabrijela Brodar iz Slovenske vasi — Mojca, Terezija Zura s Trške gore — Mihaela, Anica Ferlič iz Ljubljane — Anica, Marija Bukovec iz Kota — Nado, Cirila Pucelj iz Grmovelj — Andreja, Aleksandra Zajc iz Staroga trga — Boštjana, Pepca Brate iz Sentjanja — Tomaža, Greta Novak iz Krškega — Smiljana, Ana Zupančič iz Sevnice — Vilija, Ivanka Klepac iz Dolge vasi — Ljuba, Terezija Cigler iz Metlike — Mojca, Frančiška Kuhar iz Druš — deklico, Marija Bančič iz Konca — deklico, Cveta Obrman iz Curil — deklico, Martina Miketič iz Gorenjcev — dečka, Olga Senica iz Lašč — deklico.

KRONIKA + NESREČ

Pretekli teden so se ponesrečili in iskali pomoč v novomeški bolnišnici: Mileni Senica, hčerki delavca iz Meniške vasi, se je vnela oblika in se je opekla po telesu; Franc Progar, sin delavca iz Rib-povca, se je na peči opeknel po hrbtu in levi nogi; Marija Rus, upokojenka s Trebnjskega vrha, si je na cirkularni pokodovalni prste desne roke; Zdenko Har, hčerko posestnika iz Male Cikavo, je konj ugriznil v levo lice; Bojana Murna, sina posestnika iz Obrna, je konj udaril v glavo.

OBJAVE — RAZPISI

Dražbeni oklic

Občinsko sodišče v Novem mestu bo 18. novembra 1963 ob 8. uri v sobi št. 69 prodalo na javni dražbi naslednje predmete: navadno mizo, posteljne mreže, posteljo iz bukovega lesa, nočne omarice, kožnato torbo za spise, polfotelje iz parjene bukovine, prešte odevje, podglavnike, prevleke za blazine, prevleke za prešite odevje, okvir iz navadnega lesa, umivalne skledje, vedra za vodo, vrč za vodo, žimnice, vrč za vodo in porcelanasto skledo, staro telefonsko ATC centralo Siemens-Halski, telefonske aparate in usmerjevalce, moped Moschito starejšega tipa, tranzistor znanke Gruding, transistor znanke Orion, električni brivski aparat znanke Remington in fotografski aparat znanke Kodak.

Kdor bo kupil katerikoli navedeni predmet, bo moral predmet takoj plačati in odnesti.

Obvestilo ONZ Trebnje

Občinska skupščina Trebnje — odsek za notranje zadeve — obve-

šča, da je bilo 7. septembra 1963 najdeno žensko kolo znanke »Lustas«, št. okvirja 60 L 35587, zelene barve. Lastnik naj se zgleda v pisarni oddelka za notranje zadeve v Trebnjem.

Krajni in šivalni tečaj v Semiču

Tovarna šivalnih strojev »Mirna prične s tečajem za krojenje in šivanje v Semiču 20. novembra. Navodila dobite v trgovini v Semiču pri Tončki.

Razpis delovnih mest v tovarni »LABOD«

Tovarna perila LABOD, Novo mesto, sprejme v službo: 1. šefa nabave, 2. materialnega knjigovodjo, 3. dva absolventa ekonomske srednje šole, 4. obratovodjo, 5. dva kvalificirana krojljca, 6. transportnega delavca, 7. kurirja.

Nastop službe možen takoj. Stanovanje in ostali pogoji po dogovoru. Prijave pošljite upravi podjetja najpozneje do 30. novembra 1963.

FARMIS — obrat »K R K A« NOVO MESTO

razpisuje

a) naslednja prosta delovna mesta:

- KV vodovodnega instalaterja
- KV ključavničarja
- VK električarja za obratnega električarja
- KV šoferja C kategorije

b) STIPENDIJO

na biotehnični fakulteti — oddelek za agronomijo.

Pod a) osebni dohodek po pravilniku o delitvi osebnega dohodka.

DOLENJSKI LIST

LASTNIKI IN IZDAJATELJI: občinski odbori SZDL Brežice, Crnomelj, Metlika, Novo mesto, Sevnica, Trebnje in Videm-Krško — UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR: Tone Gošnik (glavni in odgovorni urednik), Ria Bačar, Miloš Jakopec in Ivan Zoran.

IZHAJA vsak četrtek — Posamezna številka 20 din — Letna naročnina 900 din, polletna 450 din; plačljiva je vnaprej. Za inozemstvo 1800 din — Tekoči račun pri podružnici NB v Novem mestu: 606-11-608-9 — NASLOV UREDNIŠTVA IN UPRAVE: Novo mesto, Glavni trg 3 — Poštni predal 33 — Telefon 21-217 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — TISKA: Časopisno podjetje »DELO« v Ljubljani